

Sport

SKOKI PO OLIMPIJSKIE SREBRO

Niewiele ponad rok temu, na Wielkiej Krokwi w Zakopanem, nieznany szerzej Kacper Tomasiak, dziewięć dni przed osiągnięciem pełnoletności, zajął 13. miejsce mistrzostw Polski. Trzynastcie miesięcy później został sportowym bohaterem Polaków, zdobywając na skoczni w Predazzo wicemistrzostwo olimpijskie.

- Więcej ► 24
- Relacje z igrzysk, komentarze, analizy ► Sport.pl

FOT. PAP/GRZEGORZ MOMOT

Polska

Lewica szykuje plan

Pałac Prezydencki nie rezygnuje z badania biografii marszałka Sejmu, Lewica też nie odpuszcza. A Włodzimierz Czarzasty idzie z listą pytań o przeszłość Karola Nawrockiego. Zapowiada się polityczne starcie na Radzie Bezpieczeństwa Narodowego ► 6

Opinie

Polacy coraz bardziej niechętni USA

– Po raz pierwszy poznaliśmy tak nie mile, butne oblicze Ameryki. Głównie przez pryzmat prezydenta Trumpa, trumpizmu i tego rodzaju amerykańskości, który z tą ideą się wiąże – mówi socjolog ► 12

Wydaje Wyborcza Sp. z o.o.
nr indeksu 348198

ISSN 0860-908X

07>

9 770860 908136

Rosja takich okazji nie marnuje

„Paskudzenie” po polsku

– Teraz Polska – najwidoczniej powiedzieli sobie w Moskwie i to nasz kraj jest w tej chwili pierwszym oskarżonym o sianie zamętu i podżeganie do wojny. Z punktu widzenia Rosji jest w tym pewna logika.

Wacław Radziwinowicz

W poniedziałek biuro prasowe rosyjskiej Służby Wywiadu Zagranicznego opublikowało komunikat oskarżający Warszawę i Wilno o szykowanie nowej „kolorowej rewolucji” na Białorusi.

Natomiast Federalna Służba Bezpieczeństwa znalazła „polski ślad” w zamachu na generała porucznika Władimira Aleksiejewa, pierwszego zastępcę szefa Głównego Zarządu Sztabu Generalnego Federacji Ro-

syjskiej (wywiadu wojskowego, dawniej GRU), który w piątek został ciężko postrzelony w Moskwie. To Polacy mieli pomóc Służbie Wywiadu Ukrainy zwerbować rzekomego zamachowcę Wiktora Wasina.

Kto strzelał do generała – takie jasne nie jest.

Wrogów nie brakuje

Dla Ukraińców byłby on oczywistym celem wojennym. Ale jako na osobę, która odpowiadała za tworzenie armii najemników Jewgienija Prigożyna i być może też za rozprawę z nim, mogli na niego polować i „wagnerowcy”. Aleksiejew miał w swojej pieczy także „Korpus Afrykański”, oddziały rosyjskie działające na Czarnym Kontynencie i poza dokonywaniem tam krwawych przewrotów zajmujące się rabowaniem diamentów, złota oraz przetrutem narkoty-

ków. Przy takich ciemnych sprawkach i takich pieniądzach też można narobić sobie wrogów.

Do tego generał ma na sumieniu wiele z tego złego, co jego podopieczni spod sztandarów „wagnerowców” narobili w Syrii.

Obraz zaciemnia jeszcze jedno. Wedle rosyjskich niezależnych mediów (choćby portalu The Insider) rzekomo „zwerbowany przy pomocy Polaków” Wasin ostatnio był zatrudniony w strukturze podporządkowanej Federalnej Służbie Bezpieczeństwa. To wynika z jego książeczki pracy.

Jak było z zamachem i kto za nim stoi, nie rozstrzygniemy może nigdy.

Kreml ustawia optykę Trumpa

Natomiast widać, czemu służy Moskwie nie do końca udany zamach. Mamy bowiem do czynienia z urządzanym przez Moskwę od ponad roku spektaklem dla jednego widza, czyli Donalda Trumpa.

Postrzelony Aleksiejew jest bliskim współpracownikiem i zastępcą szefa wywiadu wojskowego, admira-

ła Igora Kostiukowa, który aktualnie kieruje delegacją rosyjską na rozmowach pokojowych z Ukrainą i USA. A Trumpowi bardzo, ale to bardzo zależy na tym, by doprowadziły one do spektakularnego sukcesu i mnożyły jego sławę jako twórcy pokoju.

Wpakowanie kuli w plecy zastępcy szefa delegacji można i należy wykorzystać według Rosji, by przekonać „widza”, że ktoś, ale absolutnie nie Kreml, bruździ, torpeduje. Oczywiście Ukraina, a także – bo to w Moskwie wciąż podkreślają – Europa. Tak ludzie Putina od miesię-

cy starają się ustawić optykę Trumpa, by przyjął, że jego i Kremļa szczere wysiłki pokojowe niweczą wspólni przeciwnicy.

Kto z Europy ma być teraz winny? W tej roli Rosjanie raz obsadzają Niemców, raz Francuzów, a tradycyjnie najczęściej Brytyjczyków. Mają nawet takie przypisywane Aleksandrowi Suworowowi stare powiedzenie „Angielka paskudzi”.

Dziś w Moskwie wykazali się reflekssem, bo dobry jest moment, by o „paskudzenie” oskarżyć nas. No bo Polskę tam mają za głównego albo i „zoologicznego rusofoba”. I właśnie dobrze usłyszeli zgrzyt między Warszawą a Waszyngtonem, spór o Pokojową Nagrodę Nobla wymarzoną przez Trumpa, konflikt marszałka Sejmu Włodzimierza Czarzastego z ambasadorem USA Thomasem Rose'em.

Takich okazji w Moskwie nie marnują. W swym spektaklu obsadzili więc irytującą Trumpa Polskę jako siejącą zamęt i rozpalającą wojnę wicherzycielkę, która torpeduje wysiłki pokojowe i złośliwie nie chce pomóc z przyznaniem Nobla. ●

*W swym spektaklu
Rosja obsadziła
irytującą Trumpa
Polskę jako siejącą
zamęt i rozpalającą
wojnę wicherzycielkę,
która torpeduje wysiłki
pokojowe i złośliwie
nie chce pomóc
z przyznaniem
Nobla*

Krzysztof
Katka

Prezydent marki Nowrocky

Prezydent RP wystąpił w wiosce olimpijskiej jako chodzący baner reklamowy sklepu odzieżowego, który w nazwie ma ukryte nazwisko Karola Nawrockiego, ale za to – jak sprawdził – w Gdańsku jedynie wirtualne biuro. Marka Nowrocky ma przy tym spory potencjał, bo zajmuje się wszystkim – od produkcji łódź śmietankowych, po worki bokserskie.

Jak wiadomo, Karol Nawrocki chce doprowadzić do uchwalenia nowej Konstytucji, bowiem – jak twierdzi – ta obowiązująca nie przystaje do współczesnych wyzwań suwerenności. Jednak w świecie serwisów społecznościowych i influencerów zarabiających krocie na reklamach suwerenność prezydenta RP jest znacząco ograniczona zapisami przyjętymi w 1997 r. Ręce Karola Nawrockiego – a więc także jego suwerenność – zostały związane pod koniec XX w. regułą mówiącą, że Prezydent Rzeczypospolitej nie może piastować żadnego innego urzędu ani pełnić żadnej funkcji publicznej,

z wyjątkiem tych, które są związane ze sprawowanym urzędem. W praktyce oznacza to, że nie może podejmować innych zleceń, ani też dorabiać na boku.

A tu – pod marką Nowrocky – pojawiła się okazja, by coś zyskać. Okazja była też w Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, gdzie dyrektor Nawrocki nieodpłatnie rezerwował pokoje i apartamenty przez 200 dni.

Okazją było również przejście kawalerki pana Jerzego z Gdańska. To wymagało jednak wielu karkołomnych działań: umowy pożyczki na 20 proc., wizyty z notariuszem w areszcie u pana Jerzego, oczekania pięciu lat przed ostatecznym przeniesieniem własności, aby miasto Gdańsk nie mogło upomnieć się o zwrot ponad 90 proc. bonifikaty za wykup lokalu seniora. Ostatecznie kawalerka przepadła. Prezydent RP musiał ją przekazać organizacji społecznej, bo powszechne oburzenie zrobiło swoje.

Teraz, gdy w ramach prezydenckiej misji publicznej Karol Nawrocki pokazuje się przed milionową publicznością, ktoś najwyraźniej uznał, że marnuje się potencjał reklamowy, jaki to pokazywanie się prezydenta za sobą niesie. A gdyby jakiś sponsor pojawił się na koszulce, którą ma na sobie Nawrocki? No, niestety, Konstytucja RP nie pozwala. Ale i na to – jak widać – są sposoby.

Fascynująca jest liczba zbiegów okoliczności, które mają sprawić, żebyśmy uwierzyli, że za biznesem „Nowrocky” nie stoi – jak mawia Donald Trump – prezydent Nowrocky. Mamy model biznesowy, w którym dyrektor biura prawnego IPN, były podwładny Nawrockiego w dwóch instytucjach, po godzinach rejestruje spółkę, siostra głowy państwa zabezpiecza prawo do marki, a wszystko firmuje biznesmen z Kętrzyna działający za pomocą wirtualnego biura w Gdańsku.

Jest tylko drobny kłopot. Karol Nawrocki pełni dziś funkcję reklamowego przedstawiciela spółki. W języku prawniczym nazywa się to konfliktem interesów, w marketingu – lokowaniem produktu, zaś na lekcjach wiedzy o społeczeństwie – tematem o standardach państwa. ●

*On nie chce się dogadać w ten sposób,
żeby wszystkie strony porozumienia
na tym zyskiwały,
tylko żeby kogoś zniszczyć*

SŁAWOMIR MENTZEN

poseł Konfederacji w audycji „Gość Radia ZET”
o możliwej koalicji z Jarosławem Kaczyńskim

Rio de Janeiro

Ostatnie próby przed karnawałowymi paradami

Członkowie założonej w 1928 roku szkoły samby Estacao Primeira de Mangueira podczas próby do karnawału w Cidade do Samba w Rio de Janeiro. Parady karnawałowe odbędą się od 15 do 17 lutego

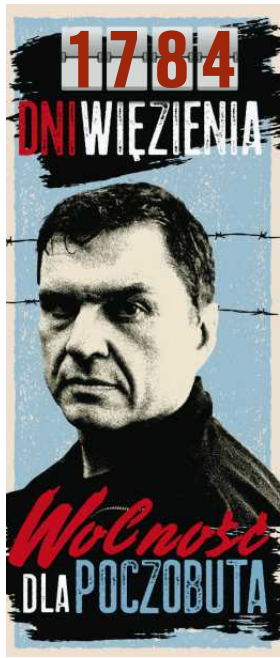
Liczba dnia

44

MLD DOLARÓW

Kryptowaluty takiej wartości omyłkowo przesłała swoim użytkownikom południowokoreańska giełda Bithumb.

Więcej ► Wyborcza.pl

Reżim w Iranie zamyka reformatorów Noblistka skazana kolejny raz

Narges Mohammadi została skazana przez sąd w Iranie na kolejne 7,5 roku więzienia, co oznacza, że łącznie spędzi za kratkami jeszcze 17 lat. „Dostała sześć lat więzienia za gromadzenie się i spiskowanie, dodatkowe półtora roku za sianie propagandy, a do tego dwuletni zakaz wyjazdów za granicę po zakończeniu odsiadki i przymus zamieszkania na dwa lata w mieście Chosf, ponad 700 km na południowy wschód od Teheranu” – poinformował w serwisie X Mostafa Nili, prawnik irańskiej noblistki, potwierdzając, że wyrok zapadł w ostatnią sobotę w Meshhedzie.

Narges Mohammadi, aktywistka i dysydentka, w 2023 r. dostała Pokojową Nagrodę Nobla za działania na rzecz praw kobiet w Iranie. W 2021 r. – za „działania propagandowe przeciwko państwu” i „spiskowanie przeciwko bezpieczeństwu narodowemu” – skazano ją na ponad 13 lat więzienia, które odsiadywała w słynnym z fatalnych warunków więzieniu Evin w Teheranie.

W grudniu 2024 r. dostała przepustkę ze względów medycznych, a choć miała ona trwać tylko trzy tygodnie, noblistka pozostała na wolności blisko rok. Jest poważnie chora – w czasie ostatniej odsiadki miała w więzie-

niu kilka ataków serca, w 2022 r. musiała przejść pilną operację, lekarze podejrzewają też u niej początki raka. Została zatrzymana na początku grudnia ubiegłego roku, podczas uroczystości upamiętniających Khosrowa Alikordiego, prawnika i aktywistę znanego z martwego w jego biurze kilka dni wcześniej. Miejscowi aktywiści domagają się śledztwa w sprawie jego śmierci.

W czasie kiedy sąd po raz kolejny skazywał Narges Mohammadi, za kratki trafiła Azar Mansuri, szefowa Irańskiego Frontu Reform, łączącego 27 ugrupowań reformistycznych. Organizacja pomogła wygrać w 2024 r. wybory prezydentowi Iranu Masudowi Pezeszkianowi, jednak po ostatnich protestach władze na nowo kneblują środowiska reformatorów. ●

Marta Urzędowska

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

34420162

NEWSLETTERY WYBORCZEJ

Wszystkie piszą ludzie, nie maszyny
Nasi najlepsi redaktorzy.

Możesz wybrać z bogatej oferty
ponad **40** różnych newsletterów.

Zapisz się na: **wyborcza.pl/newslettery**

wyborcza.pl

- wyciąg z ogłoszenia o przetargach -

PREZYDENT MIASTA GDAŃSKA

uprzejmie zaprasza do uczestnictwa w dniu 15 kwietnia 2026 r. w nieograniczonych przetargach ustnych (licytacjach) na sprzedaż niżej wymienionych nieruchomości stanowiących własność Gminy Miasta Gdańska:

NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWE:

L.p.	Lokalizacja, Funkcja w MPZP	Nr działki, powierzchnia, nr księgi wieczystej	Cena wywoławcza nieruchomości (cena brutto, zawierająca 23% podatek VAT)	Wadium	Forma zbycia	Opis, uwagi i ewentualne obciążenia
				Minimalne postąpienia	Rodzaj i godz. przetargu	
1.	Gdańsk - Oliwa ul. Karwieńska/Spacerowa MPZP: teren zabudowy mieszkalniowo - usługowej	Nieruchomość gruntowa o łącznej powierzchni 2.369 m ² , składająca się z trzech niżej wymienionych działek: - 38/2 obr. 005 o pow. 1.607 m ² KW nr GD1G/00046011/7, - 39/2 obr. 005 o pow. 675 m ² KW nr GD1G/00046067/4, - 40/1 obr. 005 o pow. 87 m ² KW nr GD1G/00046067/4	6.000.000 zł	600.000 zł	Własność	Nieruchomość niezabudowana, niezagospodarowana. Na działkach znajdują się pozostałości po ogrodach warzywno-kwiatowych, w tym fragmenty starych ogrodzeń - do uprzątnięcia na koszt nabywcy. Teren objęty jest Ogólnomiejskim Systemem Terenów Aktywnych Biologicznie (OSTAB). Służebność wpisana w dziale III KW GD1G/00046011/7 - oraz 6 wpisów ograniczonych praw rzeczowych wpisanych w dziale III KW GD1G/00046067/4 - nie dotyczy zbywanych działek. W dziale IV KW GD1G/00046011/7 oraz KW GD1G/00046067/4 - brak wpisów (brak obciążeń). I przetarg
				60.000 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 9:00	
2.	Gdańsk - Chelm ul. Madalińskiego MPZP: teren zabudowy mieszkalniowo - usługowej	Nieruchomość gruntowa o łącznej powierzchni 3.547 m ² , wpisana do KW nr GD1G/00058037/2 składająca się z dwóch niżej wymienionych działek: - 658/10 obr. 303 o pow. 2.339 m ² - 658/12 obr. 303 o pow. 1.208 m ²	3.500.000 zł	350.000 zł	Własność	Nieruchomość niezabudowana, niezagospodarowana, porośnięta trawą oraz licznymi drzewami i krzewami, o znacznym nachyleniu terenu. Teren objęty jest Ogólnomiejskim Systemem Terenów Aktywnych Biologicznie (OSTAB) oraz wykazany jest w rejestrze terenów zagrożonych ruchami mas ziemi W dziale III i IV KW GD1G/00058037/2 brak wpisów (brak obciążeń). I przetarg
				35.000 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 9:30	
3.	Gdańsk - Wrzeszcz ul. W. Gomułckiego MPZP: teren zabudowy mieszkalniowo - usługowej	Nieruchomość gruntowa o łącznej powierzchni 316 m ² , wpisana do KW nr GD1G/00047873/4 składająca się z dwóch niżej wymienionych działek: - nr 66 obr. 032 o pow. 158 m ² - nr 67 obr. 032 o pow. 158 m ²	750.000 zł	75.000 zł	Własność	Nieruchomość gruntowa niezabudowana, położona w granicach obszaru wpisanego do rejestru zabytków jako osiedle domków robotniczych Fundacji dr. Abegga, co zobowiązuje przyszłego nabywcę do podejmowania wszelkich działań inwestycyjnych w porozumieniu i w uzgodnieniu z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. W dziale I-O KW GD1G/00047873/4 wpisana jest wzmianka nr Dz.KW./GD1G/73527/25/1 z 26.08.2025 r., która dot. usunięcia adresu przy dz. 66 i 67. W dziale III i IV KW GD1G/00047873/4 brak wpisów (brak obciążeń). I przetarg
				7.500 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 10:00	
4.	Gdańsk - Olszynka ul. Sierpowa (pomiędzy posesjami nr 18 - 22) MPZP: teren zabudowy mieszkalniowej ekstensywnej	Działka nr 453/2 obr. 114 o pow. 505 m ² KW nr GD1G/00046020/3	450.000 zł	45.000 zł	Własność	Nieruchomość gruntowa niezabudowana o kształcie prostokąta, porośnięta na całej powierzchni drzewami i krzewami. W granicach zbywanej nieruchomości znajduje się część rowu melioracyjnego - należy utrzymać rów otwarty jako podstawowy element systemu zabezpieczającego tereny przyległe przed podtopieniem. W dziale III i IV KW GD1G/00046020/3 brak wpisów (brak obciążeń). I przetarg
				4.500 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 10:30	
5.	Gdańsk - Olszynka ul. Altanki (pomiędzy posesjami nr 28 - 26a) MPZP: teren zabudowy mieszkalniowej ekstensywnej	Działka nr 243/4 obr. 113 o pow. 432 m ² KW nr GD1G/00046052/6	380.000 zł	38.000 zł	Własność	Nieruchomość gruntowa niezabudowana, o kształcie prostokąta. Ostrzeżenie wpisane w dziale III KW GD1G/00046052/6 - nie dotyczy zbywanej działki. W dziale IV KW GD1G/00046052/6 - brak wpisów (brak obciążeń). I przetarg
				3.800 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 11:00	

NIERUCHOMOŚCI LOKALOWE:

L.p.	Lokalizacja Funkcja w MPZP	Nr działki, pow. działki, nr księgi wieczystej gruntu	Pow. lokalu	Cena wywoławcza nieruchomości (zw. Z VAT art. 29a ust. 8 i art. 43 ust.1 pkt 10 ustawy o podatku od towarów i usług)	Wadium	Forma zbycia	Opis, uwagi i ewentualne obciążenia
					Minimalne postąpienia	Rodzaj i godz. przetargu	
1.	Gdańsk - Aniolki ul. Daniela Chodowieckiego 13 lokal nr 3 I piętro MPZP: teren zabudowy mieszkalniowo - usługowej	Działka nr 212 o pow. 1410 m ² obr. 067 KW GD1G/00029972/6	19,70 m ²	300.000 zł	30.000 zł	Własność	Obejrzanie lokalu w dniach: 24.03.2026 w godz. 09:00 - 10:00 31.03.2026 w godz. 09:00 - 10:00 Lokal obejmujący 1 pokój, kuchnię, WC, 2 schowki - przeznaczony na sprzedaż wraz z udziałem wynoszącym 6/100 w częściach wspólnych budynku i prawie współwłasności niewydzielonej części działki nr 212, obr. 067. Z uwagi na objęcie budynku ochroną na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - dla zbywanego lokalu nie zostało sporządzone świadcstwo charakterystyki energetycznej. Działy III i IV KW GD1G/00029972/6 wolne od wpisów (brak obciążeń). I przetarg
					3.000 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 11:30	
2.	Gdańsk - Oliwa ul. Stary Rynek Oliwski 16 lokal nr 6 II piętro MPZP: teren zabudowy usługowej, budynek mieszkalny przy ul. Stary Rynek Oliwski 16 uznany za zgodny z planem.	Działka nr 298/1 o pow. 283 m ² obr. 006 KW GD1G/00052716/4	41,14 m ²	350.000 zł	35.000 zł	Własność	Obejrzanie lokalu w dniach: 25.03.2026 w godz. 09:00 - 10:00 01.04.2026 w godz. 09:00 - 10:00 Lokal obejmujący 1 pokój, kuchnię i WC poza lokalem - przeznaczony na sprzedaż wraz z udziałem wynoszącym 8/100 w częściach wspólnych budynku i prawie współwłasności niewydzielonej części działki nr 298/1, obr. 006. Z uwagi na objęcie budynku ochroną na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - dla zbywanego lokalu nie zostało sporządzone świadcstwo charakterystyki energetycznej. Działy III i IV KW GD1G/00052716/4 wolne od wpisów (brak obciążeń). I przetarg
					3.500 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 11:50	
3.	Gdańsk - Oliwa ul. Kaprów 15 lokal nr 5 II piętro MPZP: teren zabudowy mieszkalniowo - usługowej	Działki nr 512/1 i 512/8 o łącznej powierzchni 929 m ² obr. 010 KW GD1G/00042742/2	93,97 m ²	1.200.000 zł	120.000 zł	Własność	Obejrzanie lokalu w dniach: 25.03.2026 w godz. 11:00 - 12:00 01.04.2026 w godz. 11:00 - 12:00 Lokal obejmujący 4 pokoje, 2 kuchnie, 2 łazienki, wydzielone WC i przedpokój przeznaczony na sprzedaż wraz z udziałem wynoszącym 14/100 w częściach wspólnych budynku i prawie współwłasności niewydzielonej części działek nr 512/1 i 512/8, obr. 010. Z uwagi na objęcie budynku ochroną na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - dla zbywanego lokalu nie zostało sporządzone świadectwo charakterystyki energetycznej. Działy III i IV KW GD1G/00042742/2 wolne od wpisów (brak obciążeń). I przetarg
					12.000 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 12:10	
4.	Gdańsk - Nowy Port ul. Ks. Mariana Góreckiego 8 lokal nr 3,4A II piętro MPZP: teren zabudowy mieszkalniowo - usługowej	Działka nr 259/2 o pow. 248 m ² obr. 060 KW GD1G/00081618/9	94,47 m ²	650.000 zł	65.000 zł	Własność	Obejrzanie lokalu w dniach: 24.03.2026 w godz. 13.00 - 14.00 31.03.2026 w godz. 13.00 - 14.00 Lokal (KW wyodrębnionego lokalu - GD1G/00365061/4) obejmujący 4 pokoje, 2 kuchnie, 2 przedpokoje, schowek gospodarczy, łazienkę z WC oraz WC położone poza lokalem - przeznaczony do sprzedaży wraz z udziałem wynoszącym 9447/57363 w częściach wspólnych budynku i prawie współwłasności niewydzielonej części działki nr 259/2 obr. 060. Z uwagi na objęcie budynku ochroną na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - dla zbywanego lokalu nie zostało sporządzone świadcstwo charakterystyki energetycznej. W dziale I-Sp. KW GD1G/00081618/9 wpisane jest uprawnienie tj. nieodpłatne, na czas nieokreślony prawo korzystania z działki nr 259/3 objętej KW GD1G/00222582/8 na rzecz każdorazowych właścicieli działki nr 259/2. W dziale III KW GD1G/00081618/9 wpisane jest ograniczone prawo rzeczowe, tj. nieodpłatna i bezterminowa służebność przejazdu i przechodu do drogi publicznej przez działkę 259/2 na rzecz każdorazowego właściciela działki nr 259/3. Służebność ograniczona do pasa biegnącego przez bramę wjazdową w budynku przy ul. Ks. M. Góreckiego 8 Dział IV KW GD1G/00081618/9 - wolny od wpisów. Dział III i IV KW GD1G/00365061/4 - wolny od wpisów. III przetarg po bezskutecznych przetargach w dniach: 22.10.2025 r. oraz 28.01.2026 r.
					6.500 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 12:30	
5.	Gdańsk - Śródmieście ul. Szeroka 11/13 lokal nr 10,11,14 III piętro MPZP: teren zabudowy mieszkalniowo - usługowej	Działka nr 33 o pow. 458 m ² obr. 089 KW GD1G/00022118/3	129,50 m ²	1.200.000 zł	120.000 zł	Własność	Obejrzanie lokalu w dniach: 24.03.2026 w godz. 11.00 - 12.00 31.03.2026 w godz. 11.00 - 12.00 Lokal obejmujący 5 pokoi, 3 przedpokoje, 3 kuchnie i wydzielone WC - przeznaczony do sprzedaży wraz z udziałem wynoszącym 8/100 w częściach wspólnych budynku i prawie współwłasności niewydzielonej części działki nr 33 obr. 089. Z uwagi na objęcie budynku ochroną na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - dla zbywanego lokalu nie zostało sporządzone świadcstwo charakterystyki energetycznej. Działy III i IV KW GD1G/00022118/3 wolne od wpisów (brak obciążeń). II przetarg po bezskutecznym przetargu z dnia 28.01.2026 r.
					12.000 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 12:50	
6.	Gdańsk - Oliwa ul. Opata Jacka Rybińskiego 6 lokal nr 7 III piętro - poddasze MPZP: strefa usługowa - istniejąca funkcja mieszkalniowa uznana została za zgodną z planem	Działka nr 520 o pow. 707 m ² obr. 010 KW GD1G/00029122/9	98,14 m ²	1.000.000 zł	100.000 zł	Własność	Obejrzanie lokalu w dniach: 25.03.2026 w godz. 13:00 - 14:00 01.04.2026 w godz. 13:00 - 14:00 Lokal obejmujący 2 pokoje, 1 pokój z aneksem kuchennym, łazienkę, wydzielone WC, garderobę, pomieszczenie gospodarcze i przedpokój - przeznaczony do sprzedaży wraz z udziałem wynoszącym 8/100 w częściach wspólnych budynku i prawie współwłasności niewydzielonej części działki nr 520 obr. 010. Z uwagi na objęcie budynku ochroną na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami - dla zbywanego lokalu nie zostało sporządzone świadcstwo charakterystyki energetycznej. Działy III i IV KW GD1G/00209122/9 wolne od wpisów (brak obciążeń). II przetarg po bezskutecznym przetargu z dnia 28.01.2026 r.
					10.000 zł	Przetarg ustny nieograniczony godz. 13:10	

Warunkiem wzięcia udziału w przetargach jest wpłacenie wadium w pieniądzu (PLN) na daną lokalizację - w podanej wysokości przelewem
do dnia 8 kwietnia 2026 r. na konto: Urząd Miejski - Bank Polska Kasa Opieki S.A. 20 1240 1268 1111 0010 3877 5782.
W przypadku przelewów wykonywanych spoza granic Polski: IBAN: PL20 1240 1268 1111 0010 3877 5782 SWIFT: PKOP PL PW.
UWAGA! Datą dokonania wpłaty wadium jest data uznania rachunku bankowego Gminy. Wadium powinno być wniesione z takim
wyprzedzeniem, aby środki pieniężne znalazły się na koncie Urzędu Miejskiego w Gdańsku najpóźniej w dniu 8 kwietnia 2026 r. - pod
rygiorem uznania, że warunek wpłaty wadium nie został spełniony (w przypadku nabywania nieruchomości na współwłasność - z osobą
informacja winna być umieszczona na wpłacie wadium).
Wpłacenie wadium równoznaczne jest z zapoznaniem się z warunkami przetargu, tj. z Zarządzeniami Prezydenta Miasta Gdańska
przeznaczającymi ww. nieruchomości do sprzedaży, z zapisami MPZP (w przypadku nieruchomości gruntowych - również z uwarunkowaniami
urbanistyczno-architektonicznymi), jak również z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 września 2004 r. w sprawie sposobu i trybu
przeprowadzania przetargów oraz rokowań na zbycie nieruchomości.

Wadium wpłacone przez oferenta, który wygra przetarg zostanie zaliczone na poczet ceny nabycia nieruchomości. Różnica wynikająca
z uzyskanej ceny w przetargu a wpłaconym wadium winna zostać uiszczona najpóźniej 1 dzień przed zawarciem umowy w formie aktu
notarialnego.
O miejscu i terminie zawarcia umowy notarialnej nabywca zostanie zawiadomiony najpóźniej w ciągu 21 dni od daty podania do publicznej
wiadomości informacji o wyniku przetargu. Jeżeli osoba ustalona jako nabywca nieruchomości nie przystąpi do zawarcia umowy w miejscu
i w terminie podanym w zawiadomieniu, wpłacone wadium ulegnie przepadkowi.

Do przetargów mogą przystąpić osoby fizyczne i prawne oraz cudzoziemcy (w rozumieniu ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu
nieruchomości przez cudzoziemców)
Uczestnicy przetargu (ewent. pełnomocnicy) winni okazać:
• aktualny dowód tożsamości (dowód osobisty, paszport);

- dowód wpłaty wadium, który jest równoznaczny z akceptacją warunków przetargu i przyjęciu ich bez zastrzeżeń oraz potwierdzeniem
przez potencjalnego nabywcę faktu zapoznania się ze stanem prawnym i fizycznym wybranej przez siebie nieruchomości;
 - w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, a podlegających wpisom do rejestrów -
aktualny wypis z właściwego rejestru (w przypadku reprezentacji - konieczne jest pełnomocnictwo w formie aktu notarialnego);
 - w przypadku osób fizycznych (w tym prowadzących działalność gospodarczą) pozostających w związku małżeńskim, a nie posiadających
rozdzielności majątkowej, do dokonywania czynności przetargowych konieczna jest obecność obojga małżonków lub jednego
z nich z pełnomocnictwem drugiego małżonka w formie aktu notarialnego, zawierającym zgodę na odpłatne nabycie nieruchomości.
W przypadku osób posiadających rozdzielność majątkową warunkiem dopuszczenia do przetargu jest posiadanie stosownego aktu
notarialnego potwierdzającego powyższe. W przypadku reprezentacji - konieczne jest pełnomocnictwo/pełnomocnictwa w formie aktu
notarialnego lub z notarialnym poświadczeniem podpisu).
- Informacje dodatkowe:
- opłaty notarialne i sądowe związane z zawarciem umowy notarialnej ponosi nabywca;
 - wysokość podatku od nieruchomości ustalona zostanie na podstawie wniosku nabywcy, wg stosownej uchwały Rady Miasta Gdańska;
 - organizator przetargu zastrzega sobie prawo do zmiany sali przeprowadzania przetargów.

PRZETARGI PRZEPROWADZONE BĘDĄ W SIEDZIBIE URZĘDU MIEJSKIEGO W GDAŃSKU PRZY UL. NOWE OGRODY 8/12 - W SALI nr 107.
PREZYDENT MIASTA GDAŃSKA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO ODWOŁANIA PRZETARGÓW Z UZASADNIONYCH PRZYZYN.

Ogłoszenie jest zamieszczone pod adresem internetowym <http://www.gdansk.pl>, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz zostało
wywieszone do publicznej wiadomości na tablicach ogłoszeń (w tym na tablicy elektronicznej) w siedzibie Urzędu Miejskiego w Gdańsku.
Szczegółowych informacji na temat ww. przetargów zasięgnąć można pod nr telefonu 058 323-63-41 (lokale mieszkalne), 058 323-63-42
(nieruchomości gruntowe).

ul. Nowe Ogrody 8/12, 80-803 Gdańsk,
tel. 58 323 63 79, e-mail: ws@gdansk.gda.pl,
www.gdansk.pl

+ N E C T E M E R E N E C T I M I D E +

Bezpieczeństwo w sieci

Bezradni rodzice w walce z hejtem

– W domu możemy sprawdzić, co syn ogląda w telefonie. Ale kiedy jest z kolegami, nie wiemy, na jakie strony wchodzi – opowiadają rodzice. Potrzebują wsparcia szkoły, rządu czy firm technologicznych, aby chronić dzieci przed niebezpiecznymi treściami w internecie.

Karolina Słowik

Darek, ojciec czterolatka: – Rozmawiam z rodzicami, którzy mają chłopaków w drugiej, trzeciej klasie podstawówki. Słyszę, że dają im telefony. No i widzą, że są na WhatsAppie grupy typu „Grupa bez Pawła”. Tam wszyscy się nakręcają i jadą po tym biednym Pawle.

Agnieszka, mama 14-latki: – Był taki okres, że moja córka grała w jakieś gry. Wtedy jeszcze nie zabranialiśmy jej kontaktów z innymi dziećmi, niż ze swojej szkoły.

Grała i poznawała ludzi, a później z tymi osobami rozmawiała. Trafiła na chłopaka, którego podejrzewałam, że jest pedofilem. Od tamtej pory dużo rozmawiamy o tym i ciągle kontroluję, czy dalej nie popełnia tego samego błędu. Na razie działa, ale jak długo, to się okaże.

Ewa, mama 18-latki: – Moja córka pół roku temu dostała wezwanie do sądu. Okazało się, że na jakimś komunikatorze zaczął z nią rozmawiać chłopiec z drugiego końca Polski. Zapytał: „Hej, co robisz?” itd. Rozmawiali przez jakiś czas, ale jak za-

częła zadawać mu pytania: „Skąd jesteś? Czym się zajmujesz?”, odpowiedzi były bardzo wymijające. I go zablokowała. Okazało się, że ten chłopiec rozmawiał z dziewczynkami, prosił o wysłanie zdjęć, a potem je szantażował. Rozmowa w sądzie, gdzie była w charakterze poszkodowanej, w obecności prokuratora, sędziego i psychologa, bardzo na nią wpłynęła.

Niepokój, strach, bezsilność

To wybrane wypowiedzi rodziców, którzy wzięli udział w najnowszym badaniu organizacji More in Common: „Od bezsilności do mobilizacji. Polscy rodzice wobec bezpieczeństwa dzieci w sieci” autorstwa dr Zofii Włodarczyk i Julii Kondratowicz. To część międzynarodowego badania przeprowadzonego w Wielkiej Brytanii, Stanach Zjednoczonych, Francji i Holandii i Polsce. W całym kraju – pomiędzy 23 czerwca i 3 lipca 2025 roku – przebadano 1,5 tys. rodziców dzieci poniżej 18. roku życia.

Z badań wylania się obraz rodziców, którzy czują niepokój wynikający z aktywności swoich dzieci w sieci.

– W wywiadach grupowych, które również przeprowadziliśmy w ramach badania, usłyszeliśmy, że jest to też coś więcej niż tylko niepokój. Nasi rozmówcy mówili o strachu, bezsilności, niezrozumieniu i zagubieniu – wymienia dr Zofia Włodarczyk, badaczka More in Common Polska, współautorka raportu. – Rodzice przyznają, że czują się osamotnieni, jeśli chodzi o działania w tym obszarze. Nie mają zbyt wiele pomocy z zewnątrz: ze strony szkoły, rządu czy firm technologicznych, które nie wprowadzają regulacji – dodaje.

Smartfon, żeby dziecko było spokojne

69 proc. rodziców jest gotowych podjąć jakieś działania, ponad połowa rozmawia z dziećmi o zasadach, ustala limity czasowe i monitoruje. Znacznie rzadziej decydują się na całkowity zakaz – to mniej niż jedna trzecia badanych. Aż 87 proc. deklaruje, że potrzebuje wsparcia z zewnątrz.

Rodzice podkreślają, że gry i portale społecznościowe są dla ich dzieci bardzo uzależniające. Jednocześnie przyznają, że urzą-

Bezpieczeństwo w sieci

dzenia z ekranem kupili im w młodym wieku: około jednej trzeciej dzieci w wieku od 4 do 6 lat ma już własny smartfon lub tablet. A od ok. 10. roku życia właściwie każdy posiada swój telefon, tablet lub laptop.

Dlaczego? Bo ekran okazywał się szybko łatwym rozwiązaniem: podczas podróży samolotem, przy obcinaniu włosów i paznokci, inhalacjach. – Żeby było spokojne i przetrwało cały proces inhalacji, niestety, czasami musimy włączać bajeczki, żeby dziecko się jednak wyciszyło, uspokoiło – przyznaje Dominik, ojciec trzylatka.

Dr Włodarczyk nazywa telefon „uspokajaczem”. – W autobusie, samolocie czy restauracji, gdzie rodzice, często pod presją społeczną, podają dziecku ekran, by nie przeszkadzało innym. Jako społeczeństwo możemy zadać sobie pytanie: jak dalece jesteśmy gotowi zrezygnować z komfortu ciszy w miejscach publicznych na rzecz ograniczenia ekspozycji dzieci na świat online? – pyta.

Inne motywacje dotyczą dzieci w wieku szkolnym. W tym przypadku rodzice chcą uchronić je przed wykluczeniem.

– Jeśli ktoś nie ma telefonu, to jest gorszy, wytykany palcami. Przenosi się to do szkoły: ten jest lepszy, a tamten gorszy, bo jeden ma takie ciuchy, a inny ich nie ma, ktoś posiada iPhone’a, a drugi ogóle go nie ma. I nastolatkiwie zaczynają być bardzo wrażliwi również na tym punkcie – tłumaczy Michał, ojciec 13-latka.

Klaudia, mama 9-latka: – Niestety, już zaczęło się wspólne granie z kolegami. Umawiają się na wspólną godzinę, żeby spotkać się w grze.

Bardziej i mniej świadomi

Nie chodzi tylko o gry czy grupy na komunikatorze. Według badanych rodziców aż 40 proc. dzieci w wieku 7-12 lat używa portali społecznościowych. 13 proc. z nich robi to bardzo często. To samo wynika z badania „Internet dzieci. Raport z monitoringu obecności dzieci i młodzieży w internecie” – ok. 40 proc. dzieci w tej grupie wiekowej korzysta z TikToka, Facebooka lub Instagrama. A w wieku 13-17 lat to już 88 proc.

Autorki badania More in Common podzieliły strategię radzenia sobie rodziców na pięć grup:

– 16 proc. to „restrykcyjni wojownicy” – najbardziej świadomi zagrożeń, aktywnie działający. Uważają, że temat bezpieczeństwa w sieci wymaga zaangażowania wszystkich: rodziców, firm technologicznych, szkoły i rządu;

– 23 proc. to „przezorni normalsi” – mniej zaniepokojeni, pewni swojej wiedzy. Podejmują działania ochronne, szukają kompromisu między bezpieczeństwem a prywatnością, unikają nadmiernych restrykcji;

– 21 proc. to „przejęci bezsilni” – rodzice, którzy próbują różnych rozwiązań, ale mają poczucie, że walczą z wiatrakami. Są przycięci i sfrustrowani. Chcą wsparcia ze strony rządu i platform społecznościowych;

– 21 proc. – „ufający wolnościowcy” to rodzice starszych dzieci, którzy mają zaufanie do swoich dzieci. Prywatność i wolność słowa są dla nich bardzo ważne, dlatego nie zawsze popierają proponowane regulacje.

– 19 proc. to „młodzi planujący” – rodzice małych dzieci. Mają poczucie, że ten problem jeszcze ich nie dotyczy, raczej planują, jak się ochronić przed negatywnymi skutkami internetu.

Z badania wynika, że aż 74 proc. rodziców wie, czym ich dzieci zajmują się w internecie. Ale jednocześnie tylko 30 proc. uważa, że posiada szczegółową wiedzę na ten temat. Im starsze dzieci, tym jest z tym gorzej: tylko 15 proc. rodziców nastolatków w wieku 14-17 lat uważa, że mają w tym rozeznanie.

Mama nastolatki: „Przeglądam, na jakie strony wchodzi”

– Jeżeli chłopak ma 17, czy nawet 16 lat, to ciężko go kontrolować. Możemy w jakiś sposób sprawdzać w domu: zajrzymy do pokoju, patrzymy, co ogląda. Ale już poza domem, kiedy używa telefonu czy siedzi na ławce z kolegami, tego już nie wiemy. A on się nie przyzna, co ogląda, czym się interesuje, więc to jest trudny temat – tłumaczy Artur, ojciec 17-latka.

Z kolei Agnieszka, mama 14-latki, uważa, że jeszcze jest w stanie kontrolować córkę: – Czasami każę jej podać hasło do telefonu i przeglądam, na jakie strony wchodzi. Wprowadziłam jej kontrolę rodzicielską, żeby chociaż trochę ograniczyć siedzenie w telefonie.

20 proc. badanych rodziców podaje, że ich dzieci doświadczyły przemocy w sieci ze strony rówieśników. Co dziesiąty mówił o wyśmiewaniu lub zawstydzaniu z powodu wyglądu. Ta statystyka rośnie wraz z wiekiem: wśród dzieci w wieku 10-13 lat hejt lub przemoc rówieśniczą zgłaszał co czwarty rodzic, a w grupie 14-17 lat już prawie co trzeci.

79 proc. rodziców deklaruje, że wiedzą, jak zareagować na hejt w sieci, ale jednocześnie 69 proc. chciałaby wiedzieć więcej, jak skutecznie reagować. „Nasze badania jakościowe potwierdzają, że starszym rodzicom trudniej jest podejmować skuteczne działania ochronne, ponieważ sami nie dorastali w świecie z tak silną obecnością technologii i nie czują się w nim w pełni kompetentni” – podkreślają autorki raportu.

Jako społeczeństwo możemy zadać sobie pytanie: jak dalece jesteśmy gotowi zrezygnować z komfortu ciszy w miejscach publicznych na rzecz ograniczenia ekspozycji dzieci na świat online?

DR ZOFIA WŁODARCZYK

badaczka More in Common Polska, współautorka raportu

Co robią rodzice, by zapewnić dzieciom bezpieczeństwo w sieci? 67 proc. rozmawia na ten temat, 58 proc. – ustala limity czasowe.

– Nawet nie jesteśmy w stanie zajrzeć do komputera, który jest zabezpieczony hasłami. Do telefonu to już w ogóle, ponieważ córka zawsze ma go ze sobą, nigdy nie zostawia. Jedyne, co pozostaje, to zaufać i po prostu rozmawiać – zaznacza Monika, mama 16-latki.

Dr Włodarczyk podkreśla, że jej zespół zrobił badania porównawcze między Polską, Holandią, Wielką Brytanią, Francją i USA. I okazuje się, że polscy rodzice nie odbiegają znacznie od zagranicznych: rozmawiają ze swoimi dziećmi o zagrożeniach

płynących z sieci. – W ostatnich latach temat stał się na tyle głośny, że rodzice podchodzą do tego bardziej świadomie. Widzą, że dotyczy to ich dzieci. Dlatego potrzebna im jest większa wiedza, wskazówki, jak z dziećmi rozmawiać – zaznacza badaczka.

Wszystkie ręce na pokład

More in Common zwraca uwagę, że rola rodziców rzeczywiście jest duża, ale odpowiedzialność nie powinna spoczywać tylko na nich. – Wszystkie ręce na pokład. To tak wielowymiarowy problem, że nie wystarczy wyłączyć zaangażowanie rodziców. Potrzebujemy reakcji ze strony szkół, rządu, firm technologicznych – podkreśla dr Włodarczyk.

I zaznacza, że prawie wszystkie propozycje regulacji, które mogłyby zostać wprowadzone przez firmy technologiczne, by zwiększyć bezpieczeństwo dzieci w sieci, uzyskiwały poparcie zdecydowanej większości rodziców. Sugerowano m.in.: ustawienie najwyższego poziomu prywatności dla kont dziecięcych, skuteczną weryfikację wieku, zakaz używania algorytmów na kontach dzieci. – To powszechne poparcie rodziców powinno być jasnym sygnałem dla polityków, że trzeba działać – mówi badaczka.

To samo wynika z raportu: 64 proc. badanych przyznało, że politycy nie traktują tego tematu wystarczająco poważnie. A 57 proc., że decyzje o regulacji w tym obszarze pozytywnie wpłynęłyby na ich nastawienie do danej partii.

– Zapytaliśmy rodziców o to, czy poparliby regulację zakazującą zakładania kont na portalach społecznościowych do 15. roku życia bez zgody rodzica. 80 proc. zadeklarowało poparcie – zauważa dr Włodarczyk.

Ale, jak zaznacza, sam zakaz nie wystarczy. – Potrzeba nam holistycznego podejścia. Zakazy w Australii to dobry krok, ale wiążą się z zagrożeniem, że dzieciom łatwo będzie je obchodzić. W wywiadach grupowych rodzice deklarują, że ustalają zakazy, zasady ekranowe. Ale też często brakuje im wiedzy: jak rozmawiać z dziećmi, jak nie wyjść na dinozaurów, którzy pouczają dzieci o czymś, o czym sami nie mają pojęcia – kończy. ●

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34419949

Sąd Rejonowy w Elku I Wydział Cywilny wzywa Radosława Gietka, którego ostatnie znane miejsce pobytu znajdowało się w Elku -w trybie art. 6 ust. 1 i 5 w zw. z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z 18 października 2006 r. (Dz. U. Nr 208, poz. 1537 ze zm.) o likwidacji niepodjętych depozytów do odbioru niepodjętego dotychczas depozytu złożonego w Sądzie Rejonowym w Elku w związku z wydanym przez ten Sąd I Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt I Ns 157/15 postanowieniem z 15 czerwca 2015 r. - w terminie 3 lat od dnia dokonania niniejszego wezwania, pod rygorem stwierdzenia jego likwidacji z mocy prawa.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34419954

Sąd Rejonowy w Elku I Wydział Cywilny wzywa Monikę Ołdakowską, której ostatniemijsce pobytu nie jest znane w trybie art. 6 ust. 1 i 5 w zw. z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z 18 października 2006 r. (Dz. U. Nr 208, poz. 1537 ze zm.) o likwidacji niepodjętych depozytów do odbioru niepodjętego dotychczas depozytu złożonego w Sądzie Rejonowym w Elku w związku z wydanym przez ten Sąd I Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt I Ns 564/17 postanowieniem z 24 listopada 2017 r. w terminie 3 lat od dnia dokonania niniejszego wezwania, pod rygorem stwierdzenia jego likwidacji z mocy prawa.

OGŁOSZENIE PŁATNE

NR.6853.1.2026

Radomsko, dnia 06 lutego 2026 r.

OGŁOSZENIE STAROSTY RADOMSZCZAŃSKIEGO wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej

stosownie do art. 114 ust. 3 i 4 oraz art. 113 ust. 6 oraz ust.7 w zw. z art. 124b i art. 124a, ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. 2024 r. poz. 1145 t.j.) dalej u.g.n. oraz art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2025 . 1691 t.j)

informuję

o zamiarze wszczęcia, na wniosek inwestora PGE Dystrybucja S.A. Lublin w imieniu której działa pełnomocnik Pan Krzysztof Szteleblak, postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji dotyczącej udostępnienia nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, położonej w gminie Lgota Wielka w obrębie geodezyjny Brudzice, ozn. numerem działki 1657 o powierzchni 1,29 ha, ujawnionej w katastrze nieruchomości, jako przedmiot wladania samoistnego Stanisława Szdydy w 1/3 części oraz Władysława Szdydy w 2/3 części, poprzez udzielenie inwestorowi zezwolenia na wykonanie czynności związanych z budową linii kablowej nN 0,4kV typu YAKXS 4x120mm2 + YAKXS 2x35mm2 ułożone we wspólnym wykopie o długości 21 metrów na wnioskowanej działce oraz demontażu linii napowietrznej nN 0,4kV wraz ze słupem o długości 36 metrów.

Przedmiotowa działka jest objęta Decyzją Wójta Gminy Dobryszyc z dnia 30 września 2025r. znak:ZPDIZK:6733.12.20.2025 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Ograniczenie sposobu korzystania z części nieruchomości następuje celem realizacji inwestycji celu publicznego polegającego na budowie, stacji transformatorowej słupowej, linii kablowych SN 15kV i nN o 4 kV, budowie słupa linii napowietrznej SN 15kV, budowie i przebudowie linii napowietrznej nN 0,4 kV, przyłączy do budynków w części m.in. działki objętej wnioskiem. W związku z powyższym, wzywa się osoby, którym przysługują prawa rzeczowe do wyżej wymienionej nieruchomości, do zgłaszania się **w terminie 2 miesięcy** od dnia ukazania się ogłoszenia, tj. od dnia 06 lutego 2026 r. do siedziby Starostwa Powiatowego w Radomsku, ul. L. Czarnego 22, 97-500 Radomsko, pok. 23, w celu wykazania swoich praw rzeczowych do przedmiotowej nieruchomości.

Aby wykazać swoje prawo rzeczowe do nieruchomości, należy okazać tytuł własności, ewentualnie postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku po poprzednim właścicielu nieruchomości.

Jeżeli w terminie oznaczonym, w ogłoszeniu nie zgłoszą się osoby, którym przysługują prawa rzeczowe do przedmiotowej nieruchomości, zostanie wszczęte postępowanie administracyjne w trybie art. 124b u.g.n., w przedmiocie udostępnienia nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 49 Kodeks postępowania administracyjnego zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej podejmowanych w niniejszej sprawie, z uwagi na nieuregulowany stan prawny nieruchomości, dokonywane będzie poprzez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Starostwa Powiatowego w Radomsku - https://bip.radomszczanski.pl/, a także na tablicy ogłoszeń w siedzibie tut. organu oraz Urzędu Gminy Lgota Wielka.

Niniejsze ogłoszenie zostało zamieszczone w dniu 06 lutego 2026r. w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Starostwa Powiatowego w Radomsku https://bip.radomszczanski.pl/ w zakładce komunikaty i ogłoszenia oraz wywieszone na tablicy ogłoszeń w siedzibie tut. organu.

Blizsze informacje można uzyskać w Starostwie Powiatowym w Radomsku, ul. Leszka Czarnego 22 w Wydziale Gospodarki Nieruchomościami (pokój 23) w godzinach urzędowania lub telefonicznie pod numerem tel. (44) 685 89 41.

Starostwo Powiatowe w Radomsku – Wydział Gospodarki Nieruchomościami; 97-500 Radomsko, ul. Leszka Czarnego 22; tel. +48 44 685 89 41, fax. +48 44 683 43 35 www.radomszczanski.pl; starostwo@radomszczanski.pl

Administratorem danych osobowych jest Starosta Radomszczanski. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie http://bip.radomszczanski.pl/bipkod/14395088

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34420016

Syndyk masy upadłości w ramach postępowania upadłościowego prowadzonego na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie, VIII Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych, z dnia 27 sierpnia 2024 o ogłoszeniu upadłości Wojdyta Nieruchomości Sp. z o.o. z siedzibą w Rabce Zdroju, KRS 0000306031, NIP 7352729560, sygn. akt KR1S/GUP/100/2024 sprzeda za wolnej ręki nieruchomości gruntowe położone na terenie Osiedla Parkowa przy ul. Parkowej w Wilkszynie, gmina Miękinia, powiat średzki, województwo dolnośląskie, stanowiące składnik majątku upadłej Spółki: - prawo własności nieruchomości gruntowej obejmującej działkę nr 70/119 o powierzchni 0,0815 ha, opisaną KW nr: WR1S/00049815/8 – **120 000, 00 zł netto** - prawo własności nieruchomości gruntowej obejmującej działkę nr 70/121 o powierzchni 0,1273 ha, opisaną KW nr: WR1S/00046248/1 – **185 000, 00 zł netto** - udział w wysokości 12/60 części w prawie własności obejmującej działkę nr 70/94 o powierzchni 0,0005 ha oraz 70/96 o powierzchni 0,1088 ha, opisane KW nr: WR1S/00054551/7 – **96 000,00 zł netto.** **Łącznie 401 000,00 zł netto.**

Szczegółowy opis przedmiotu sprzedaży i jego wycena zawarte są w operacie szacunkowym, który znajduje się do wglądu w kancelarii syndyka przy ul. Goldhammera 10/4 w Tarnowie (tel.: 606 876 456, adres email: konkursofertsjz@op.pl.) Wymienione składniki będą sprzedawane przez Syndyka za najwyższą oferowaną cenę, jednak nie niższą niż kwota poszczególnych działek i udziału lub łącznie nie mniej niż 401 000,000 zł netto. Warunkiem przystąpienia do konkursu jest złożenie oferty w języku polskim, w terminie do dnia 25 lutego 2026 r. do godziny 14.00, w kancelarii notarialnej Marcina Rzończy przy ul. Dąbrowskiego 8, 33-100 Tarnów i wpłacenie w tym terminie wadium w wysokości 10% ceny netto przedmiotu zainteresowania na konto funduszy masy upadłości. Szczegółowy regulamin konkursu ofert znajduje się w kancelarii syndyka.

Oferty można też przesłać listem poleconym na adres kancelarii notarialnej z tym, że o ważności dotrzymania terminu złożenia oferty decyduje data wpływu oferty do kancelarii, a nie data jej nadania. O ważności wpłaty wadium decyduje data uznania konta funduszków masy upadłości.

Otwarcie i rozpoznanie ofert nastąpi w dniu 26 lutego 2026 r. o godz. 12.00 w kancelarii notarialnej Marcina Rzończy przy ul. Dąbrowskiego 8, 33-100 Tarnów. Syndyk zastrzega sobie prawo do odstąpienia od konkursu ofert lub unieważnienia konkursu ofert bez podawania przyczyn na każdym etapie postępowania, tj. do momentu podpisania umowy przeniesienia własności przedmiotu konkursu.

RBN: Lewica szykuje plan

Zapowiada się polityczne starcie na Radzie Bezpieczeństwa Narodowego. Pałac nie rezygnuje z badania biografii marszałka Sejmu, Lewica też nie odpuszcza. A Włodzimierz Czarzasty idzie z listą pytań o przeszłość Karola Nawrockiego w trójmiejskim półświatku.

Iwona Szpala
Agata Kondzińska

Rada zwoływana w najważniejszych sprawach państwa tym razem będzie areną starcia między obozem prawicy i rządzącymi a głównym bohaterem środowego przedstawienia staje się marszałek Sejmu Włodzimierz Czarzasty.

Awans polityka Lewicy do drugiej osoby w państwie PiS witał okrzykami: „Precz z komuną.” A to był dopiero wstęp. Czarzasty zaczął być dla prawicy (i jej prezydenta) coraz bardziej niewygodny, kiedy ta przekonała się, że marszałek nie będzie trzymał linii swojego poprzednika – Szymona Hołowni. Czarzasty od razu po przejęciu urzędu przypomniał, że Sejm jest wielkością zaplecem rządu, nie chodzi tylko o ustawy, ale też o wspólny przekaz. Zablokował parlament na populistyczne ustawy, głównie z Pałacu Prezydenckiego, nie pospieszyl z wizytą do pałacu. Wyznał jasne granice dla obu stron.

Wykorzystał też nową rolę do umocnienia pozycji swojej i Lewicy. Wyszedł z cienia, stanął obok Tuska, razem stworzyli front przeciwko Karolowi Nawrockiemu, co z marszałkiem Hołownią było dotąd niemożliwe, a co umiejętnie rozgrywał PiS. Pamiętna kolacja u Adama Bielana z Jarosławem Kaczyńskim, osłabiła przecież notowania Polski 2050 i była jednym z najważniejszych kryzysów koalicji rządzącej.

Dziś taka zagrywka już nie przejdzie, dlatego PiS szuka innych metod osłabienia Tuska. Przychylnie prawicy media odgrzały więc książkę Tomasza Piątka i zaczęły tropić opisane dwa lata wcześniej układy biznesowo-towarzyskie Czarzastego.

Bójka o dostęp

Wcześniej posłowie PiS nie mieli z biografią lidera Lewicy problemu. W poprzedniej kadencji wybrali go na wicemarszałka Sejmu. Nie domagali się też dotąd publicznie wyjaśnień z przeszłości biznesowej rodziny Czarzastych.

Teraz sprawa zrobiła się tak gorąca politycznie, że zainteresował się nią również prezydent. I związkom Czarzastego nadał rangę wagi bezpieczeństwa narodowego. Obok programu SAFE, Rady Pokoju Donalda Trumpa, przeszłość marszałka będzie w śróde jednym z tematów Rady Bezpieczeństwa Narodowego. W odpowiedzi Lewica już zapowiedziała, że biernie słuchać nie będzie. Ma swoje pytania, również o wydarzenia z przeszłości, ale tej prezydenta Karola Nawrockiego: jego związku z pseudokibicami i światem przestępczym z Trójmiasta. Szef kancelarii Sejmu Marek Siwiec, który na Lewicy uchodzi za polityka starej szkoły, wręcz zawodnika wagi ciężkiej, zaproponował nawet, by Rada Bezpieczeństwa Narodowego i tym się w śróde zajęła. BBN odpowiedział od razu: porządek ustala gospodarz spotkania.

W tle trwa jeszcze bójka na dostęp do tajnych informacji. Prawica wyciąga Czarzastemu, że choć zapisał się do sejmowej

• **Prezydent Karol Nawrocki podczas Rady Bezpieczeństwa Narodowego**

FOT. SŁAWOMIR
KAMIŃSKI / AGENCJA
WYBORCZA.PL

komisji służb specjalnych, to musiał wychodzić, gdy posłowie omawiali sprawy najwyższego oklauzulowania. Lewica odpowiada, że mógł wystąpić o dostęp, ale nie musiał. I że wyborcy ocenią jego decyzję.

Powołują się też na wpis rzecznika ministra koordynatora służb specjalnych Jacka Dobrzyńskiego, który informował niedawno, że Czarzasty jest pod ochroną kontrwywiadowczą, a służby nie mają do niego żadnych zastrzeżeń.

Dziś marszałek Sejmu jest wśród osób, które z automatu mogą czytać najtajniejsze akta, bez przechodzenia tzw. wirówki.

– Prezydent RP Karol Nawrocki w przeciwieństwie do pana Włodzimierza Czarzastego kilkakrotnie przeszedł pozytywnie procedurę dostępu do informacji niejawnych, w trybie poszerzonego postępowania sprawdzającego. W 2009, 2014 i 2021 roku – wyliczył na platformie X rzecznik prezydenta Rafał Leśkiewicz. Zapewnił, że służby specjalne prześwietliły dokładnie Nawrockiego, który nigdy nie miał nic do ukrycia, więc bez żadnych obaw poddawał się gruntownym sprawdzeniom. – Godność urzędu nie polega na nietykalności. Poddanie się tej procedurze przez Pana Marszałka Czarzastego zamknęłoby sprawę. Czy starczy Panu odwagi, Panie Marszałku? – dopytywał.

Jednak historia Nawrockiego nie jest tak prosta, jak opisuje ją rzecznik. Kiedy w 2021 roku jako szef IPN Nawrocki był sprawdzany przez ABW, funkcjonariusze mieli zastrzeżenia do przejęcia gdańskiej kawalerki od Jerzego Ż., dali więc wtedy negatywną rekomendację. Ale ich decyzję zmienił osobiście szef Agencji płk Krzysztof Waclawek i Nawrocki dostał dostęp do tajemnic. Dziś Waclawek jest w najbliższym otoczeniu prezydenta.

RBN: Czarzasty ma stać z boku

Lewica szykuje plan na środę. To będzie pierwsze spotkanie Czarzastego z Nawrockim twarzą w twarz. Jeszcze w poniedziałek słyszeliśmy, że marszałek Sejmu ma nie być specjalnie aktywny na spotkaniu. Tak doradzali mu najbliżsi współpracownicy, mówili: masz służby, jest koordynator, niech on się wypowiada w tych sprawach. A potem niech wystąpi szefowa klubu Anna Maria Żukowska i powie: A mo-

że tak porozmawiamy o Karolu Nawrockim? – Oczywiście oni się nie zgodzą, potem się wyjdzie z komunikatem, że nie chcieli o tych sprawach rozmawiać, że czegoś związanego z przeszłością Nawrockiego się boją – opowiadał ważny polityk Lewicy.

Politycy obozu władzy zastanawiają się też, co w sytuacji, gdy do stołu siądzie szef BBN Sławomir Cenckiewicz, pozbawiony wszelkichostępów według ministra koordynatora służb specjalnych. – Czarzasty na pewno będzie wtedy milczał – usłyszałyśmy. Koalicjanci zagrożenie widzą też w zaproszeniu Włodzimierza Skalika, szefa koła Konfederacji Korony Polskiej, znanego z antyukraińskich wypowiedzi, posła, który nie poparł uchwały potępiającej ataku dronowego na Polskę. Zestawiają to z decyzją Czarzastego, który na początku swoich rządów w Sejmie wyłączył koła poselskie z Konwentu Seniorów. – Wprawdzie rykoszetem oberwało wtedy też koło partii Razem, ale zapewniam, że Czarzastemu chodziło głównie o ludzi Brauna, prezydent mógł postąpić podobnie i zaprosić tylko szefów klubów – mówi polityk Lewicy.

Wcześniej posłowie PiS nie mieli z biografią lidera Lewicy problemu. W poprzedniej kadencji wybrali go na wicemarszałka Sejmu

Kancelaria Prezydenta atak na Czarzastego koordynuje z PiS. Partia zażądała nadzwyczajnego posiedzenia Sejmu po publikacji w „Gazecie Polskiej” tekstu o „rosyjskich powiązaniach” marszałka, ale wniosek przepadł. Rzecznik PiS Rafał Bochenek wtorkowy poranek w Sejmie rozpoczął krótkim występowaniem z rytarza gmachu parlamentu. Zaczepił marszałka Sejmu i w otoczeniu posłów PiS, którzy spotkanie nagrywali, przekazał Czarzastemu formularz ankiety bezpieczeństwa z hasłem, że „prawda się należy państwu polskiemu, polskim obywatelom, którzy pytają o pana niebezpieczne związki”.

tem, którzy pytają o pana niebezpieczne związki”.

RBN: o to lewica chce pytać Nawrockiego

Czarzasty szedł wtedy na tradycyjną konferencję przed posiedzeniem Sejmu. Mniej czasu zajął na niej porządek posiedzenia, więcej tematyka Rady Bezpieczeństwa Narodowego. I pytania, które Lewica chce na niej zadać prezydentowi Nawrockiemu o kontakty ze środowiskami pseudokibiców i przestępczym półświatkiem, czyli:

o koneksje prezydenta z Wielkim Bu, zawodnikiem MMA, podejrzanym o działania w trójmiejskim półświatku;

o wpadanie w ramiona Tomasza B., pseudonim Dragon, podczas pielgrzymki kibiców na Jasnej Górze;

o bijatki wraz z chuliganami „Wolnego Miasta” w 2009 roku, gdzie uczestniczyły osoby skazywane później za poważne przestępstwa, m.in. handel narkotykami, podpalenia, pobicia;

o to, czego się boi kancelaria, że ukrywa część zdjęć z kibolskiej pielgrzymki na Jasną Górę.

Dalej Czarzasty mówił, że wzywa prezydenta do jednoznacznych wyjaśnień, co do jego roli za czasów pracy jako ochroniarz sopockiego Grand Hotelu:

Czy był jedynie świadkiem procederu sutenerstwa i prostytucji, o których pisały media, czy brał w nich udział jako pośrednik? Czy reagował i zgłaszał te sprawy organom ścigania?

Dlaczego w 2021 roku ABW zgłosiła poważne zastrzeżenia wobec Karola Nawrockiego i odmówiła obecnemu prezydentowi poświadczenia bezpieczeństwa? Czy ta decyzja została zmieniona przez ówczesnego szefa ABW Krzysztofa Waclawka, dlaczego to zrobił oraz dlaczego Waclawek jest teraz bliskim doradcą Karola Nawrockiego?

Co Nawrocki robił w 2018 roku w Moskwie jako dyrektor II wojny Światowej? Wyjazd kosztował ponad 20 tys. zł, a po powrocie – mimo że zabrał ze sobą rzecznika prasowego – nie było cienia informacji, z kim się spotykał, co tam robił, co załatwiał.

– Takie pytania zadam, chociaż uważam, że RBN nie jest bazarem ani cyrkiem – zakończył konferencję Czarzasty. ●

Polska armia ma liczyć 500 tysięcy osób

• Konferencja w sprawie „rezerwy wysokiej gotowości”. Od lewej – szef MON Władysław Kosiniak-Kamysz, wiceminister Cezary Tomczyk i Szef Sztabu Generalnego WP generał Wiesław Kukuła

FOT. ROBERT KOWALEWSKI / AGENCJA WYBORCZA.PL

Polska armia stawia na nowy model mobilizacji. Obok żołnierzy zawodowych i WOT, filarem ma być „rezerwa wysokiej gotowości”. Służba będzie całkowicie dobrowolna, a dla ochotników przewidziano specjalny system benefitów.

Dorota Roman

Jak wyjaśnia MON – chodzi o stworzenie grupy przeszkolonych osób, zdolnych do natychmiastowego wsparcia armii w momencie zagrożenia.

– Naszą ambicją jest utworzenie 500-tysięcznej armii opartej na żołnierzach zawodowych i silnej rezerwie. Wszyscy jesteście powołani do obrony, kraj potrzebuje dziś naszej gotowości – zapowiedział wicepremier Kosiniak-Kamysz.

Atrakcyjnie, bez niszczenia „wyobrażeń o wojsku”

W poniedziałek w Sztabie Generalnym WP szef MON Władysław Kosiniak-Kamysz, wiceminister obrony narodowej Cezary Tomczyk oraz dowódca wojskowi przedstawili szczegóły programu powszechnych dobrowolnych szkoleń obronnych.

– Służba w rezerwie ma być atrakcyjna i nie niszczyć wizerunku wojska – zadeklarował wicepremier Kosiniak-Kamysz. Nowy program jest skierowany na równych zasadach do kobiet i mężczyzn.

Rezerwiści będą regularnie uczestniczyć w ćwiczeniach i szkoleniach. Szef Sztabu Generalnego WP generał Wiesław Kukuła podkreślił, że każdy rezerwista będzie miał obowiązek odbyć minimum osiem dni szkole-

nia w roku. Będzie podlegał też tak zwanemu „mobilisation day check” – sprawdzeniu, czy w razie wezwania rzeczywiście w szybkim tempie stawi się z wymaganym wyposażeniem w jednostce.

Wojsko kusi benefitami

Dobrowolne bycie rezerwistą wysokiej gotowości ma się wiązać – jak zapowiedział szef MON – z różnego rodzaju benefitami. Będą to między innymi wynagrodzenia za ćwiczenia, dostęp do różnego rodzaju kursów i szkoleń. Rezerwiści mają mieć „dużą”, jak to określił minister Kosiniak-Kamysz, swobodę w wyborze terminów ćwiczeń, a także jednostek, w których będą służyć.

Służba w rezerwie ma być atrakcyjna i nie niszczyć wizerunku wojska

WŁADYSŁAW KOSINIAK-KAMYSZ
szef MON

Ministerstwo planuje również stworzenie szkół podchorążych rezerwy. Ma to pozwolić niezawodnym żołnierzom zdobyć przeszkolenie pozwalające na uzyskanie stopnia podporucznika rezerwy.

Rok 2026 Rokiem Rezerwisty

Nowe formy służby wojskowej to nie tylko kwestia bezpieczeństwa, ale też odpowiedź na kryzys demograficzny. Resort obrony podkreśla, że system zachęty dla Polek i Polaków to część strategii dostosowania armii do kurczących się zasobów kadrowych.

Podczas poniedziałkowej konferencji prasowej podsumowano też

ubiegłoroczny pilotażowy programu szkoleń dla rezerwistów „wGotowości”. Minister obrony narodowej poinformował, że w powszechnych i dobrowolnych szkoleniach wzięło udział ponad 16 tys. osób. Szkolenie dotyczyło 4 filarów odporności: bezpieczeństwa, pierwszej pomocy, przetrwania i cyberhigieny.

Tegoroczna edycja programu „wGotowości” ruszy 7 marca. – Chodzi o to, żeby jak najwięcej z nas było przeszkolonych, gotowych do obrony ojczyzny i było w pełnej gotowości – mówił szef MON. Zapisy na szkolenia odbywać się mają przez aplikację mObywatel i przez stronę internetową Wojska Polskiego.

Według wicepremiera Władysława Kosiniaka-Kamysza celem inicjatywy jest nie tylko podnoszenie kompetencji obywateli, ale przede wszystkim – budowanie odpornego społeczeństwa. Szef MON podkreślił, że silna wspólnota jest niezbędna do walki z dezinformacją, którą określił mianem największego współczesnego zagrożenia.

MON uruchamia oficjalną aplikację dla obywateli

Resort obrony wprowadza także cyfrowe narzędzie wspierające obronność – darmową aplikację wGotowości. Jak wyjaśnił gen. Karol Molenda z Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni, jej głównym zadaniem jest edukacja i budowanie świadomości obywatelskiej w obszarze bezpieczeństwa.

Generał zaznaczył, że projekt nie rywalizuje z mObywatelem, lecz stanowi jego specjalistyczne dopełnienie.

– Aplikacja wGotowości daje pełną warstwę informacyjną i edukacyjną, czyli to, co nazywamy cyfrową zbrojownią wiedzy o bezpieczeństwie i odporności – mówił. W aplikacji uczestnik programu ma otrzymać również „dostęp do swoich szkoleń” oraz „poinformowania i przypomnienia”. ●

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420099

Z głębokim smutkiem przyjąłem wiadomość o śmierci

Edwarda Linde-Lubaszenki

wybitnego aktora teatralnego i filmowego, reżysera, pedagoga, przez ponad pięć dekad związanego z Narodowym Starym Teatrem w Krakowie, artysty o niezwyklej inteligencji i głębi, którego dorobek na trwałe zapisał się w historii polskiej kultury, a jego obecność sceniczna i charakterystyczny głos pozostaną w pamięci kolejnych pokoleń widzów, odznaczonego Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Rodzinie oraz Bliskim

składam wyrazy głębokiego współczucia

Marta Cienkowska
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420111

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 31 października 2025 roku w miejscowości Gold Run w Kalifornii zginął tragicznie

Jan Palarczyk

dziennikarz i prawnik

Ceremonia pożegnania odbędzie się w dniu 20 lutego br. o godzinie 12:00 w Sali Pożegnań na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie, po czym urna z prochami zostanie wyprowadzona do grobu rodzinnego.

O czym zawiadamia pogrążona w smutku

Rodzina

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420083

Z głębokim smutkiem i żalem informujemy, że 6 lutego 2026 roku zmarł

Jan Lisiak

Członek założyciel Polskiej Korporacji Targowej, Członek Polskiej Izby Przemysłu Targowego, aktywny działacz oraz ceniony Przedsiębiorca i Przyjaciel. Odszedł od nas Człowiek o wielkim sercu i niezwykłym doświadczeniu. "Byłeś duszą braci targowej, pięknie się przyjaźniac służyłeś zawsze dobrą radą i pomocą".

W imieniu całej społeczności targowej składamy wyrazy najgłębszego współczucia

Rodzinie i Bliskim

Jan pozostanie na zawsze w naszych sercach i pamięci.

Rada, Zarząd oraz Pracownicy Biura Polskiej Izby Przemysłu Targowego

Informujemy, że pogrzeb odbędzie się 16 lutego 2026 roku o godzinie 13.30 na cmentarzu Komunalnym Miłostowo w Poznaniu.

OGŁOSZENIE PŁATNE

34420149

nekrologi.wyborcza.pl

ODESZLI.pl

**Zamieść nekrolog
Dodaj wspomnienie**

nekrologi@wyborcza.pl
tel. 22 555 55 55, 22 555 53 99, 22 55 55 383

Maria Wiernikowska w Rosji

O czym powiedzieć „zapomniała”

Putinowskim władzom relacja z Rosji Marii Wiernikowskiej przypadła do gustu.

Bielaszyn

„Maria Wiernikowska pojechała do Rosji i pokazała Polakom, że Rosjanie nie są agresywni i nie jedzą niemowląt, więc wam to przeszkadza, bo nie pasuje do narracji”. To jeden z komentarzy w dyskusji poświęconej materiałowi z podróży do Królewca dziennikarki Kanału Zero. Inny głosił, że Polacy są oburzeni, bo występujący w filmie Rosjanie to nie krwiożercze orki czy kanibale.

Faktycznie, większość rozmówców Wiernikowskiej sprawia wrażenie zupełnie zwykłych, niczym niewyróżniających się ludzi: ich krąg zainteresowań zdaje się nie wykraczać poza własne życie i grono znajomych, a wiedzę o kraju i świecie, jeśli w ogóle ciekawi ich polityka, czerpią najprawdopodobniej z ekranów telewizora. Tylko że to nie oni są problemem tego reportażu.

Na czym polega problem. Materiał, który w piątek ukazał się na YouTube kanału Zero jako „wielka podróż Marii Wiernikowskiej w głąb Rosji”, krytykować należy nie za kelnerów lokalnej restauracji, którzy ubolewają, że nie mogą już jeździć na tanie zakupy do Biedronki, bo polskie władze nie wydają im wiz.

Ani za sprzedawczynię kwiatów, która mówi, że wojna jest zła i nikt jej nie chce, ale przecież rosyjski lud nie ma z nią nic wspólnego, a trwa, bo możni tego świata chcą się na niej wzbogacić.

Ani za pokazanie handlarzy na dobrze zaopatrzonym, jak to w dużych miastach, targu, którzy dziwią się wyobrażeniom Polaków o potężnym deficycie towarów w Rosji. Ani nawet za siedzącego na ławce rosyjskiego żołnierza, do którego dośiada się i usiłuje, nad wyraz delikatnie, zagadywać Wiernikowska.

To nie ci ludzie sprawiają, że „reportaż” Wiernikowskiej ukazuje Rosję w wykrzywionym, przychylnym Kremlowi zwierciadle. Jego podstawowym problemem jest to, że przygotowująca go dziennikarka nie dopełniła dziennikarskich standardów.

Czego Wiernikowska nie chce widzieć. Nie przedstawiła szerszego kontekstu; nie osadziła odwiedzanego miejsca ani spotykanych osób w realiach putinowskiej Rosji; nie dołączyła komentarza, który wyjaśniłby i uzupełnił materiał o niezbędną wiedzę, której Wiernikowskiej, za pomocą kamery i krótkich rozmów z przypadkowymi osobami, nie udało się przekazać.

Nie zadała spotykanym ludziom pytań skłaniających do głębszej refleksji. Oni bowiem którym – ze względu na odległość miasta od tzw. dużej Rosji i od linii frontu – nie łączą wojny ze zbrodniami wojennymi rosyjskiej armii czy bombardowaniami Kijowa.

Sluchając ich wypowiedzi o bezradności wobec działań światowych polity-

• Maria Wiernikowska FOT. ALIAKSANDR VALODZIN/EAST NEWS

ków, nie zapytała, kto wojnę rozpoczął i kto uniemożliwia jej zakończenie. Nie dopytała kobiety, która uspokajała ją, że Rosja „nie będzie wyzwalać Polski”, od kogo rosyjska armia wyzwala rzekomo dzisiaj Ukraińców. Podobne przykłady można mnożyć.

Nie wiem, dlaczego w materiale Wiernikowskiej wszystkich tych elementów zabrakło. Czy dlatego że, jak opowiadała, do Rosji wjechała na wizję nie dla dziennikarzy, ale dla „vlogerów”, która, według rosyjskiego prawa, nie zezwala na „profesjonalną pracę dziennikarską”?

A może dlatego, że Wiernikowska jakichkolwiek wad putinowskiej Rosji nie widzi lub widzieć nie chce?

Ramię w ramię z rosyjską propagandą. Oglądając materiał, takie wrażenie można odnieść wielokrotnie. A już szczególnie, kiedy dziennikarka zakłada konto w rosyjskim banku, udostępniając przy okazji Rosjanom wszelkie możliwe dane na swój temat, łącznie z odciskiem palców, zdjęciem twarzy, itd.

Chodzi o to, że mamy tutaj ubezpieczenie od razu. Nie tylko, że jesteśmy bezpieczni i że państwo jest bezpieczne, gdybym ja coś złego zrobiła, to jeszcze państwo mnie chroni – chwaliła.

Nikt, a już zwłaszcza dziennikarka zajmująca się Rosją, nie jest na tyle naiwny, by nie zdawać sobie sprawy, że udostępnienie tych danych bankowi oznacza de facto zgodę na udostępnienie ich rosyjskim służbom. Ułatwia to rosyjskim władzom śledzenie, a w konsekwencji – prześladowanie obywateli.

Wiernikowska potakiwała lub uśmiechała się, gdy jej rosyjscy rozmówcy wyrażali opinie między innymi o tym, że na wojnie w Ukrainie zależy dzisiaj szczególnie władzom brytyjskim i francuskim czy ogólnie szeroko rozumiane-

Wpuszczając do siebie dziennikarkę, rosyjskie służby musiały prześledzić jej dotychczasowe materiały na temat Rosji. Widocznie spodobało im się to, co zobaczyły

mu Zachodowi, chcącemu się wzbogacić. Te wypowiedzi były właściwie kalką z rosyjskiej propagandy. Dziennikarka niekiedy wręcz sama do tego chóru dołączała, wyśmiewając to, jak Rosja postrzegana jest dzisiaj przez Zachód, i utwierdzając bohaterów swojego materiału w ich przekonaniu o rusofobii w Europie.

W kolejnym fragmencie Wiernikowska wyraźnie chciała zwrócić uwagę widzów na to, że w menu rosyjskiej restauracji znaleźć można i ukraiński barszcz, i ukraińską kielbasę. To przykład żywca wzięty z kremlowskiej propagandy, która takimi sposobami próbuje przekonywać, że Rosjanie nie żywią do Ukraińców wrogości czy niechęci, wręcz przeciwnie, traktują ich jak „młodszych braci”, a za całe zło odpowiedzialny jest „kijowski reżim”.

Innym razem, z wyraźnym zadowoleniem, którego nie powstydziliby się czołowy propagandzista Władimir Solowjow, dziennikarka Kanału Zero straszy, że wystrzelone z Królewca rakiety doleciałyby do Warszawy w dwie minuty.

Za to nie wspomina, że wolne dziennikarstwo w Rosji nie istnieje, a ci, którzy przez lata usiłowali je uprawiać, po wprowadzeniu wojennej cenzury w 2022 roku zostali zmuszeni do emigracji. Nie opowiada o tym, że za publiczną krytykę Władimira Putina, „specjalnej operacji wojennej” czy rosyjskich żołnierzy, wyrażoną choćby poprzez napisanie komentarza w sieci społecznościowej, Rosjanie wtrąceni są do więzień. Nie mówi o tym, ilu przestępstw i zbrodni dopuszczają się rosyjscy żołnierze już po powrocie z frontu.

Wiernikowska ani słowem nie mówi o tym, że putinowska Rosja zagraża swoim sąsiadom, zastrasza swoich obywateli i represjonuje tych, którzy sprzeciwiają się władzom.

Kreml takie relacje pochwala. „Nawet nie wyobrażacie sobie, jaki skandal wybuchł w Polsce z powodu jednego materiału telewizyjnego! Znana dziennikarka telewizyjna, korespondentka wojenna kanału Zero, Maria Wiernikowska, przyjechała do naszego Kaliningradu (Polacy uparcie nazywają go Królewcem) po prostu na wizję turystyczną, bez akredytacji dziennikarskiej, z jedną kamerą i operatorem. Zdobyła się na odwagę, by go odwiedzić, i nagle, ku przerażeniu polskiej propa-

gandy, odkryła, że Rosjanie to normalni ludzie! Zaatakowały ją MSZ, kancelaria prezydenta oraz media głównego nurtu, zarzucając jej to, że pokazała rzeczy oczywiste: że Rosjanie nie umierają z głodu, że miasta są oświetlone i ogrzewane, a ludzie są przyjaźni i nie są rozgorzyczeni. Szczególnie zaskoczyło ją to, że kwiaciarnia działa całodobowo – dla Europejczyków to nie do pojęcia!” – napisał prokremlowski politolog Władimir Kornilow na łamach propagandowego Eadaily.ru.

Braun z Wiernikowską za pan brat. Być może należałoby zacząć od tego, że Rosjanie przyznali Wiernikowskiej wizę z pozwoleniem na filmowanie. Dzisiaj żaden zagraniczny korespondent w Rosji nie może nagrywać materiałów, nie będąc obiektem ciągłej inwigilacji ze strony rosyjskich służb. Co ważniejsze, wpuszczając do siebie dziennikarkę, rosyjskie służby musiały prześledzić jej dotychczasowe materiały na temat Rosji. Widocznie spodobało im się to, co zobaczyły. A co to takiego było?

We wpisie 2 lutego 2024 roku na Facebooku (jej profil jest już zdezaktywowany lub usunięty) napisała: „20 tysięcy dzieci zostało wywiezionych przez Rosjan z obszarów wojny”. Tymczasem to właśnie za przymusowe deportacje i rusyfikację ukraińskich dzieci Putin jest ścigany przez MTK.

Równie ciekawe jest nagranie pt. „Prezent dla Brauna” z kwietnia 2025 roku, opublikowane w portalu X na oficjalnym koncercie Kanału Zero. Widzimy na nim, że do goszczącego w redakcji polityka, znanego z antyukraińskich i prorosyjskich hasel, podbiega Wiernikowska i... wręcza mu w prezencie, jak sama informuje, słoik marynowanych rydłów.

– Pani redaktor dokonała wylomów w murze poprawności politycznej. Wydało mi się to dobrym planem, by pani redaktor reaktywowała się politycznie jako polityk, a nie tylko komentator – podziękował Braun.

Chyba najbardziej wymowny przykład podał magazyn „Press”, który przytoczył jeszcze inny wpis zamieszczony przez Wiernikowską na Facebooku. „Ja szybko, każdemu po kolei odpierałam, że to jankesi zaczęli tę wojnę, ściągając broń i wojskowych doradców pod nos Rosji. I do nas ją przywlekli, a ta wojna nie jest nasza. Że przeszkadzało im, że Europa od Ruskich ma tani gaz i ropę. Liczyli na gaz łupkowy w Donbasie, na przetrwanie jedwabnego szlaku z Chin i takie tam... Nie trzeba było z Ruskimi zadzierać, a teraz trzeba to jakoś skończyć, zanim się zacznie...” – pisała Wiernikowska, opisując w lutym 2023 roku rozmowę z uczestnikami zgromadzenia w Warszawie, które odbyło się w związku z wizytą w Polsce ówczesnego prezydenta USA Joeo Bidena.

– Mówiłem prezydentowi Zełenskiemu: będziemy trzymać się razem, będziemy bronić wartości. Putin się mylił, naród ukraiński jest bardzo mocny, państwa demokratyczne są bardzo silne – tak m.in. mówił wtedy Biden.

Wiernikowska wyszła wtedy na ulice Warszawy z plakatem „Go Home!”. ●

Wiktorja Bielaszyn

Europa nie może szukać pretekstu, by się obrazić

Silna Europa i mocne relacje z USA – to wciąż jest możliwe, ale osiągnięcie tego celu nie będzie łatwe – mówi Daniel Fried.

ROZMOWA Z
DANIELEM FRIEDEM
amerykańskim dyplomatą

BARTOSZ T. WIELIŃSKI: Ambasador USA Tom Rose wzburzył polską opinię publiczną, oświadczając, że zrywa kontakty z marszałkiem Sejmu Włodzimierzem Czarzastym, bo nie okazał on szacunku Donaldowi Trumpowi. A poszło o odmowę nominowania prezydenta USA do pokojowego Nobla. To cios w relacje polsko-amerykańskie? **DANIEL FRIED:** To, co się stało, było niefortunne i niepotrzebne. To jednak incydent, nie można mówić o kryzysie w relacjach polsko-amerykańskich. Uważam, że ambasador Rose, który jest przecież oddanym przyjacielem Polski i wspiera dobre relacje między naszymi krajami, kiepsko zareagował na sytuację, którą uznał za atak na prezydenta Trumpa. No i wybuchło mu to w rękach.

Wierzę, że on szczerze pragnął bronić dobrego imienia prezydenta, co uważał za swój obowiązek. Nie sądzę, że chciał szkodzić relacjom polsko-amerykańskim.

Mleko się jednak rozlało...

– Nie ma żadnej strategicznej przerwy w relacjach. Biały Dom nie chce uderzać w Polskę. Problem dla nas polega na tym, że marszałek Sejmu ma wielką władzę, a my, Amerykanie, możemy kiedyś potrzebować jego wsparcia. Mam nadzieję, że szybko znajdziemy sposób, by załagodzić tę sytuację.

Prezydent Trump regularnie krytykuje wielu ludzi, w tym zagranicznych przywódców. Gdyby jednak amerykański ambasador miał reagować na każdą krytykę pod adresem obecnego prezydenta, nie miałby czasu na cokolwiek innego. A gdyby jednak czuł, że musi zareagować na jakąś wypowiedź, czy jakieś działanie, powinien robić to tak, by nie tworzyć dodatkowych problemów. Myślę, że jeśli ambasador Rose chciał odpowiedzieć marszałkowi Czarzastemu, mógł to zrobić tak, by nie obrażać tyłu Polaków.

Oczywiście, że rozumiem polską reakcję i oburzenie. Ale to nie koniec świata. Są sposoby, by to naprawić. Bo Rose naprawdę jest przyjacielem, a nie wrogiem Polski

Może jednak Czarzasty nie powinien był stawiać sprawy nominacji dla Trumpa tak ostro?

– Nie będę analizować jego słów. Politycy nieustannie mówią, na tym polega ich praca.

Zaś prezydent Trump w sprawie przyznania Pokojowej Nagrody Nobla bynajmniej nie działa z gracją. Sam

przecież napisał [w liście do premiera Norwegii], że skoro jej nie dostał, to przestaje koncentrować się na pokoju. Ale przecież nie można się obrażać na wszystko i na wszystkich. Stany Zjednoczone są nieustannie atakowane. Mnie na przykład nie da się łatwo obrazić. Pozwalam sobie na oburzenie tylko w szczególnych przypadkach.

Przypomina mi się prezydentura George W. Busha, który utrzymywał m.in. bardzo bliskie relacje z hiszpańskim premierem Jose Marią Aznarem. W 2004 roku rywał tego ostatniego, Jose Luis Zapatero, prowadził bardzo agresywną kampanię i nieustannie atakował Busha i USA. Gdy wygrał wybory, Bush do niego zadzwonił z gratulacjami. Powiedział: „wiem, że się różnimy w wielu kwestiach, ale mam nadzieję, że będziemy w stanie współpracować”.

To, że Bush był pojednawczy i pozytywnie nastawiony, bardzo Zapatero zaskoczyło. Nie dowierzał, że po tym, co powiedział pod adresem amerykańskiego prezydenta, on nie zerwał z nim relacji. Bush nie był naiwniakiem, wiedział o atakach na jego osobę. Wiedział też, że w polityce ludzie mówią publicznie różne nieprzyjemne rzeczy, a potem trzeba z nimi współpracować. Dlatego do kryzysu w relacjach nie doszło.

Wówczas pracowałem w Białym Domu, ta sprawa była dla mnie dobrą lekcją, jak rozwiązywać tego rodzaju problemy. Trzeba wzruszyć ramionami i powiedzieć, że to tylko polityka.

Pytanie, czy prezydent Trump to potrafi...

– Każdy przywódca na świecie musi odpowiedzieć sobie na pytanie, jak najlepiej ułożyć sobie relację z obecnym prezydentem USA, który ma taką a nie inną osobowość. Są różne opcje do wyboru.

Ostro krytykuje się Marka Rutte, sekretarza generalnego NATO, za jego zbyt pojednawczy stosunek do Trumpa. Rozumiem krytykę pod jego adresem, ale przecież to Rutte był kluczową postacią, która pomogła doprowadzić do tego, że Trump wyco-

fał się z gróźb pod adresem Grenlandii i Danii.

Mamy wrażenie, że Trump nie znosi Europy, a zwłaszcza Unii Europejskiej.

– To złożona kwestia. Bo raczej nie jest tak, że tylko Trump nie znosi Europy, zwłaszcza zachodniej. Wielu ludzi w jego administracji ma ten sam problem z różnych powodów.

W administracji Trumpa jest wielu zwolenników doktryny dawnego prezydenta Ronalda Reagana (rządził USA w latach 1980–1988), którzy wierzą w wolny świat, chcą jednak, by Europa wydawała więcej na swoją obronę, tak jak robi to Polska. Widzą, że prawdziwym zagrożeniem dla USA jest Rosja, Iran i w wielu kwestiach Chiny.

Trump miał zresztą rację, krytykując Europę, zwłaszcza Niemców, za wieloletnie zaniedbania i niedofinansowanie kwestii obronnych. Problem polega na tym, że administracja Trumpa nie potrafi właściwie wykrzysnąć tego, że miała rację. Zamiast przejść nad tym do porządku dziennego, ciągle się żalą, że Niemcy wydawali na swoją armię za mało pieniędzy. Tak samo jest w sprawie gazociągów Nord Stream. Trump miał rację. Niemcy się zmieniły. Idźmy do przodu, nie rozpamiętujemy tego.

Moim zdaniem wielu Europejczyków, tych o liberalnych poglądach i tych o poglądach tradycyjnie konserwatywnych – a łączą ich to, że wierzą w wolny świat – może mieć problemy ze współpracą z ludźmi Trumpa i od czasu do czasu mówi to otwarcie. I ja to rozumiem. Ale jak mówiłem, jest wielu spadkobierców doktryny Reagana pośród Republikanów, w Kongresie i w administracji. Dlatego Europa, zamiast narzekać na Trumpa, powinna szukać wśród nich sojuszników.

Niech Europejczycy nie szukają pretekstu, by się na Amerykanów obrazić. Niech nauczą się reagować wzruszeniem ramion i pracować z ludźmi w USA, którzy dzielą podobne wartości, by realizować wspólne interesy.

Parafrazując Marka Twaina, wiadomości o śmierci wspólnoty transatlantyckiej są więc nieco przedwczesne i przesadzone?

– Oczywiście, że tak. Rozumiem sceptycizm. Słuchałem wygłoszonego w Davos słuchacza mocnego wystąpienia premiera Kanady Marka Carneya, który mówił o głębokim pęknięciu ładu międzynarodowego. Jego diagnozy, że jeśli chodzi o relacja transatlantyckie to już jest po wszystkim, absolutnie nie podzielam.

W swoim długim życiu byłem świadkiem zbyt wielu kryzysów w stosunkach między USA i Europą. Spójrzmy, co jest przed nami. Możemy zbudować jeszcze mocniejsze relacje, których fundamentem będzie bardzo silna Europa, a europejski głos będzie o wiele bardziej słyszalny. Osiągnięcie tego nie będzie łatwe, ale jest możliwe. ●

Rozmawiał Bartosz T. Wieliński

Rozumiem polską reakcję i oburzenie. Ale to nie koniec świata. Są sposoby, by to naprawić

Daniel Fried

● W latach 1997–2000 był ambasadorem USA w Warszawie, później doradcą prezydenta George’a W. Busha i doradcą sekretarza stanu ds. Europy i Eurazji.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34420025

Syndyk Masy Upadłości „Kruszyna” Firma Janczewicz Mieczysław, Buczyńska Eleonora sp. j. w upadłości z siedzibą we Wrocławiu, sprzedaje:

- samochód osobowy Fiat Fiorino (2018, LPG), cena wywoławcza 4.920,00 PLN - więcej info na stronie: <https://gp-restrukturyzacje.eu/przetarg/ogloszenie-syndyka-masy-upadlosci-kruszyna-firma-janczewicz-mieczyslaw-buczynska-eleonora-sp-j-w-upadlosci-z-siedziba-we-wroclawiu/>;
- samochód ciężarowy z kratką Fiat Panda Van (2015), cena wywoławcza 3.000,00 PLN - więcej info na stronie: <https://gp-restrukturyzacje.eu/przetarg/ogloszenie-syndyka-masy-upadlosci-kruszyna-firma-janczewicz-mieczyslaw-buczynska-eleonora-sp-j-w-upadlosci-z-siedziba-we-wroclawiu-2-2/>;
- samochód Ford Ka (2014), cena wywoławcza 2.340,00 PLN - więcej info na stronie: <https://gp-restrukturyzacje.eu/przetarg/ogloszenie-syndyka-masy-upadlosci-kruszyna-firma-janczewicz-mieczyslaw-buczynska-eleonora-sp-j-w-upadlosci-z-siedziba-we-wroclawiu-2/>;
- samochód ciężarowy (5-osobowy), Volkswagen Transporter T5 Multivan Highline (2006), cena wywoławcza 8.700,00 PLN - więcej info na stronie: <https://gp-restrukturyzacje.eu/przetarg/ogloszenie-syndyka-masy-upadlosci-kruszyna-firma-janczewicz-mieczyslaw-buczynska-eleonora-sp-j-w-upadlosci-z-siedziba-we-wroclawiu-2-2-2/>;
- zapasy magazynowe (narzędzia warsztatowe, budowlane, ogrodnicze i pokrewne), cena wywoławcza 69.736,09 PLN - więcej informacji na stronie: <https://gp-restrukturyzacje.eu/przetarg/ogloszenie-syndyka-masy-upadlosci-kruszyna-firma-janczewicz-mieczyslaw-buczynska-eleonora-sp-j-w-upadlosci-z-siedziba-we-wroclawiu-2-2-2-2/>

Osoby zainteresowane prosimy o przesłanie wiadomości na adres: office@gp-restrukturyzacje.eu

www.dawro.pl

Kraj/34419936

OGŁOSZENIE PŁATNE

NR.6853.2.2026

Radomsko, dnia 06 lutego 2026 r.

OGŁOSZENIE STAROSTY RADOMSZCZAŃSKIEGO wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej

stosownie do art. 114 ust. 3 i 4 oraz art. 113 ust. 6 oraz ust.7 w zw. z art. 124b i art. 124a, ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. 2024 r. poz. 1145 t.j.) dalej u.g.n. oraz art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2025 .1691 t.j.)

informuje

o zamiarze wszczęcia, na wniosek inwestora PGE Dystrybucja S.A. Lublin w imieniu której działa pełnomocnik Pan Krzysztof Szeleblek, postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji dotyczącej udostępnienia nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, położonej w gminie Lgota Wielka w obrębie geodezyjny Brudnice, ozn. numerem działki 1659 o powierzchni 1,96 ha, ujawnionej w katastrze nieruchomości, jako przedmiot władania samodzielnego Henryka Ciepluch s. Wojciecha i Agnieszki, poprzez udzielenie inwestorowi zezwolenia na wykonanie czynności związanych z budową linii kablowej nN 0,4kV typu YAKXS 4x120mm2 + YAKXS 2x35mm2 ułożone we wspólnym wykopie o długości 41,5 metrów na wnioskowanej działce, wymiany linii napowietrznej nN 0,4kV na izolowaną typu AsXSn 4x120mm2+AsXSn 2x25mm2 o długości 27 metrów wraz z wymianą słupa oraz rozbiórki linii napowietrznej nN 0,4kV, o długości 45,0 metrów. Przedmiotowa działka jest objęta Decyzją Wójta Gminy Dobryszyc z dnia 30 września 2025r. znak:ZPDiZK:6733.12.20.2025 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Ograniczenie sposobu korzystania z części nieruchomości następuje celem realizacji inwestycji celu publicznego polegającego na budowie, stacji transformatorowej słupowej, linii kablowych SN 15kV i nN 0,4 kV, budowie słupa linii napowietrznej SN 15kV, budowie i przebudowie linii napowietrznej nN 0,4 kV, przyłączy do budynków w części m.in. działki objętej wnioskiem.

W związku z powyższym, wzywa się osoby, którym przysługują prawa rzeczowe do wyżej wymienionej nieruchomości, do zgłoszenia się **w terminie 2 miesiocy** od dnia ukazania się ogłoszenia, tj. od dnia 06 lutego 2026 r. do siedziby Starostwa Powiatowego w Radomsku, ul. L. Czarnego 22, 97-500 Radomsko, pok. 23, w celu wykazania swoich praw rzeczowych do przedmiotowej nieruchomości.

Aby wykazać swoje prawo rzeczowe do nieruchomości, należy okazać tytuł własności, ewentualnie postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku po poprzednim właścicielu nieruchomości. Jeżeli w terminie oznaczonym, w ogłoszeniu nie zgłoszą się osoby, którym przysługują prawa rzeczowe do przedmiotowej nieruchomości, zostanie wszczęte postępowanie administracyjne w trybie art. 124b u.g.n., w przedmiocie udostępnienia nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 49 Kodeks postępowania administracyjnego zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej podejmowanych w niniejszej sprawie, z uwagi na nieuregulowany stan prawny nieruchomości, dokonywane będzie poprzez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Starostwa Powiatowego w Radomsku <https://bip.radomszczanski.pl/>, a także na tablicy ogłoszeń w siedzibie tut. organu oraz Urzędu Gminy Lgota Wielka.

Niniejsze OGŁOSZENIE zostało zamieszczone w dniu 06 lutego 2026r. w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Starostwa Powiatowego w Radomsku <https://bip.radomszczanski.pl/> w zakładce komunikaty i ogłoszenia oraz wywieszone na tablicy ogłoszeń w siedzibie tut. organu.

Blizsze informacje można uzyskać w Starostwie Powiatowym w Radomsku, ul. Leszka Czarnego 22 w Wydziale Gospodarki Nieruchomościami (pokój 23) w godzinach urzędowania lub telefonicznie pod numerem tel. (44) 685 89 41.

Starostwo Powiatowe w Radomsku – Wydział Gospodarki Nieruchomościami; 97-500 Radomsko, ul. Leszka Czarnego 22; tel. +48 44 685 89 41, fax. +48 44 683 43 35 www.radomszczanski.pl; starostwo@radomszczanski.pl

Administratorem danych osobowych jest Starosta Radomszczański. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <http://bip.radomszczanski.pl/bipkod/14395088>

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34419931

Spółka Restrukturyzacje i Konsumentckie Sp. z o.o. („Syndyk”),

która wyznaczona została syndykiem masy upadłości Marka Kalety, prowadzącego uprzednio działalność gospodarczą pod firmą KALMAR Spółka Cywilna Marek Kaleta Maciej Kaleta w Nowym Sączu („Upadły”)

OGŁASZA

konkurs ofert na sprzedaż z wolnej ręki należącego do Upadłego prawa własności nieruchomości

Podstawowym kryterium przy wyborze oferenta jest wysokość zaofiarowanej ceny.

Celem konkursu jest wyłonienie nabywcy określonego niżej przedmiotu sprzedaży. Przedmiotem sprzedaży są nieruchomości w postaci:

1) prawa własności nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkami położonej w Paszynie, gmina Chelmiec, składającej się z dz. ew. nr 1781/1, 1781/2, 1781/3, objętych księgą wieczystą nr NS1S/00090928/1 (dalej jako **Nieruchomość 1**)

Cena wywoławcza wynosi:
10.452.000,00 zł

(słownie: dziesięć milionów czterysta pięćdziesiąt dwa tysiące złotych, 00/100)

2) prawa własności nieruchomości gruntowej niezabudowanej położonej w Paszynie, Gmina Chelmiec, składającej się z dz. ew. nr 1787/2, objętych księgą wieczystą nr NS1S/00105282/9 (dalej jako **Nieruchomość 2**)

Cena wywoławcza wynosi:
79.000,00 zł

(słownie: siedemdziesiąt dziewięć tysięcy złotych, 00/100)

zwane dalej łącznie jako: „przedmiot sprzedaży” lub „Nieruchomości”.

Nieruchomości sprzedawane są łącznie. Niedopuszczalne jest złożenie przez oferenta oferty na zakup części nieruchomości, ani odrębnych ofert na zakup poszczególnych nieruchomości.

Warunkiem uczestnictwa w konkursie jest wpłacenie przez oferenta na rachunek bankowy masy upadłości: Marek Kaleta Kalmar w upadłości, ul. Wyszyńskiego 13, 33-340 Stary Sącz w Banku Spółdzielczym w Chrzanowie, nr 12 8444 0008 0000 0085 9028 0001 wadium w kwocie **1.000.000,00 zł** (jeden milion złotych, 00/100), **najpóźniej w terminie do dnia 04.03.2026 r.** (z dopiskiem: „wadium – Kaleta Marek konkurs ofert nieruchomości Paszyn”). Za datę wpływu uważa się dzień uznania kwoty na rachunku bankowego. Wpłacone wadium zostanie zaliczone na poczet ceny nabycia Nieruchomości.

Warunkiem przystąpienia do konkursu jest złożenie oferty oświadczenie w biurze Syndyka: 32-500 Chrzanów, ul. Grunwaldzka 2a, drogą pocztową lub kurierem **w terminie do dnia 04.03.2026 r. do godz. 14.00.** W przypadku wysłania oferty drogą pocztową lub kurierem, o zachowaniu terminu składania oferty decyduje data wpływu do biura Syndyka.

Oferta wraz z wymaganymi dokumentami powinna zostać złożona w zapieczętowanej kopercie z czytelnym napisem: **„OFERTA – Kaleta Marek KONKURS OFERT NIERUCHOMOŚCI PASZYN”**, zaadresowanej na adres biura Syndyka (32-500 Chrzanów, ul. Grunwaldzka 2a).

Otwarcie ofert nastąpi w kancelarii notarialnej – Kancelaria Notarialna Andrzej Sebastiany, Łukasz Pastuszka Spółka cywilna w Chrzanowie przy Al. Henryka 25 w dniu 09.03.2026 r. o godz. 11:00.

Z zastrzeżeniem uprawnień Sędziego komisarza, Syndyk ma prawo swobodnego wyboru oferty, odstąpienia od konkursu ofert w dowolnym momencie (także po dokonaniu wyboru oferty) lub jego unieważnienia w całości lub w części bez podania przyczyny, a także ma prawo do unieważnienia wyniku konkursu ofert lub odstąpienia od wyboru oferty bez podania przyczyny (dopuszcza się możliwość zamknięcia konkursu ofert bez wybrania oferty). Ogłoszenie, a także warunki konkursu (Regulamin konkursu) mogą zostać przez Syndyka zmienione lub odwołane na każdym etapie konkursu bez podania przyczyny.

Wadium wniesione przez oferentów, których oferta nie została wybrana podlega zwrotowi bez odsetek w terminie siedmiu dni od dnia rozstrzygnięcia konkursu. Wszystkie koszty związane z nabyciem Nieruchomości ponosi nabywca. Rękojmia za wady prawne i fizyczne przedmiotu sprzedaży jest wyłączona. Pozostałe wymogi dotyczące oferty oraz bardziej szczegółowe informacje na temat konkursu ofert znajdują w Regulaminie konkursu ofert.

Ze stanem prawnym przedmiotu sprzedaży, jego opisem i oszacowaniem wraz z dokumentacją związaną z Nieruchomościami oraz **Regulaminem konkursu ofert**, można się zapoznać i uzyskać dodatkowe informacje w biurze Syndyka pod adresem: 32-500 Chrzanów, ul. Grunwaldzka 2a, w dni robocze w godz. 8⁰⁰-14⁰⁰, tel. kontaktowy: **727 667 676** lub pod adresem email: biuro@konsumentckie.pl

Karolina Chojnacka

Kamilowi (imię zmienione na życzenie czytelnika) zależało na samochodzie z instalacją gazową. Nie ukrywa, że szukał przede wszystkim SUV-a.

Nowe samochody z fabryczną instalacją LPG oferuje w swoich salonach w zasadzie tylko Dacia i Renault. Ale Kamilowi Dacia Duster nie do końca się podobała, jak mówi, była „trochę zbyt plastikowa”. Zdecydował się więc na chiński samochód Baic Beijing 3. Przekonały go cena i wygląd.

Tu trzeba podkreślić, że nie było to nowe auto z fabryczną instalacją gazową w dosłownym tego słowa znaczeniu – samochód nie wyjechał tak z fabryki, montaż zestawu LPG nastąpił dopiero u dealera, ale bez utraty gwarancji producenta.

Wszystko było w porządku. Do czasu. Gdy na liczniku pojawiło się 5 tys. km, podczas podróży i jazdy autostradą coś niedobrego zaczęło się dziać z silnikiem.

– Skakała temperatura silnika, spadała moc, obroty. Nie wiedziałem, o co chodzi. Zjechałem na pobocze, spojrzałem w silnik, a płyn chłodniczy po prostu się gotował! Aż wylewał się spod korka i kapał – relacjonuje Kamil.

Samochód został odholowany do najbliższego ASO w Lublinie. Stał tam dwa tygodnie. A mieszkający w Warszawie Kamil, auto zastępcze dostał tylko na trzy dni.

W serwisie stwierdzili, że wszystkiemu była winna chłodnica. Po naprawie Kamil przejechał ok. 40 km.

– I znowu to samo! Spadki mocy, skoki temperatury, wycieki płynu chłodzącego – mówi. Samochód po raz kolejny na lawecie wrócił do serwisu w Lublinie. Po trzech tygodniach, gdy odebrał auto, odjechał zaledwie 5 km. I sytuacja się powtórzyła. Kamil się wściekł.

– Zadzwoń do serwisu. Pan powiedział, że on nie umie mi pomóc i może mnie co najwyżej przeprosić. Zagotowałem się – wyznaje.

Zawiedziony serwisem w Lublinie, z duszą na ramieniu pojechał do serwisu w Warszawie. Chciał, żeby go tam odholowano, ale Baic odmówił. Na ten moment sytuacja wygląda tak, że od końca grudnia samochód stoi w serwisie.

– Z tego, co mi mówią, ale nie chcą tego potwierdzić na piśmie, spalona jest głowica. Chyba zawory też są spalone. Silnik najpewniej do wymiany, ewentualnie głowica do regeneracji. Tyle że ja już nie do końca im wierzę – mówi Kamil.

„To pan nie wie, że nowości się nie kupuje?”

Kamil nie jest jedyny. Wystarczy trochę pogrzebać w grupach na platformach społecznościowych, by dowiedzieć się, że osób z podobnym problem jest więcej. Jedna osoba, z którą mamy kontakt, na naprawę silnika czeka już cztery miesiące. O tym, co przeszła chce opowiedzieć jednak dopiero wtedy, gdy odzyska samochód. Porozmawiać z nami zgadza się natomiast Jan (imię zmienione na życzenie czytelnika).

Janowi skończył się leasing. Szukał samochodu do jazdy po mieście. Miał być podwyższony, żeby łatwo pokonywał kręweżniki i z niezbyt dużym apetytem na paliwo. Kiedyś miał już auto w gazie, więc jak zobaczył, że Baic proponuje nowy samochód z prawie fabrycznie montowaną instalacją, to się tą ofertą zainteresował. Cena była zachęcająca. Samochód – Beijing 3 – odebrał w grudniu 2024 r.

Z salonu do domu ma ok. 70 km. Gdy wjechał do garażu po raz pierwszy zaświeciła się kontrolka check engine.

– Zadzwoń do serwisu, który zaprosił mnie z powrotem do siebie. No to pojechałem. Regulacja gazu, wszystko w porządku, błąd skasowany, ponownie ruszam w drogę. Po przejechaniu stu paru kilome-

• **Baic Beijing 3 ma pod maską silnik 1.5T, generujący 136 KM**

FOT. KAROLINA CHOJNACKA

trów, nie pamiętam dokładnie, identyczna sytuacja, znów świeci się kontrolka – opowiada Jan.

Ta sytuacja powtórzyła się jeszcze kilkukrotnie. Jan był, delikatnie mówiąc, zirygowany. Auto więcej stało w serwisie, niż jeździło. – Za chyba czwartym razem poinformowano mnie, że problem został zdiagnozowany: trzeba zaprojektować nowy rodzaj dysz, bo obecne nie wchodziły zbyt głęboko do komory silnika i sczytywana jest zła dawka paliwa przez sterownik, co skutkuje tym, że wyrzucany jest błąd – relacjonuje Jan. Zapewniono go, że nowe dysze rozwiążą problem.

I faktycznie, przez pewien czas samochód spisywał się jak trzeba. Jan przyznaje, że zdarzały się sytuacje, gdy kontrolka check engine migiała, ale po chwili zniknęła. W serwisie zapewnili go, że skoro się nie świeci, to może jeździć. Na początku tego roku kontrolka jednak zaświeciła pełnym blaskiem. I samochód, z przebiegiem ok. 17 tys. km, znów trafił do serwisu.

Jan dowiedział się, że samochód został zdiagnozowany pod kątem awarii silnika. Podobno wymienione mają zostać zawory i głowica, ale to nieoficjalne informacje. Serwis czeka na części, ale te nie wiadomo, kiedy będą.

I Kamil, i Jan narzekają na kontakt zarówno z serwisem (tu warto podkreślić, że są z różnych części Polski) czy jakimkolwiek działem obsługi posprzedażowej Baic. – O najmniejszą rzecz trzeba prosić po kilka razy, a często i tak jest to niespełnione – mówi Kamil.

Jan w pewnym momencie próbował się skontaktować z osobą, która mu samochód sprzedawała. Chciał dowiedzieć się, czy i jak może odstąpić od umowy. – Otrzymałem odpowiedź w stylu: To pan nie wie, że nowości się nie kupuje? Od osoby, która parę mie-

się wcześniej się nad tym samochodem rozpyływała! – mówi wzburzony mężczyzna.

Silnik (nie)idealny do gazu

Baic Beijing 3 ma pod maską silnik 1.5T, generujący 136 KM i 210 Nm maks. momentu obrotowego, sparowany z manualną skrzynią biegów.

Zarówno Kamila, jak i Jana zapewniono, że to silnik „idealny” do gazu. Osoba związana z branżą motoryzacyjną zwraca nam uwagę, że nie każdy silnik jest przystosowany do zasilania tym paliwem, a jeśli ktoś tak publicznie twierdzi, to wprowadza ludzi w błąd.

– To prawda – nie każdy silnik dobrze toleruje LPG. A im nowocześniejszy silnik, tym zdecydowanie gorzej. Żeby wszystko ze sobą współgrało potrzeba kompromisów i kosztów. Dlatego coraz częściej LPG przestaje być realnie opłacalne w nowych autach – mówi Wyborcza.biz Adam Lehnort, ekspert sieci ProfiAuto.

Paradoksalnie dziś awarie niefabrycznych instalacji zdarzają się rzadziej, ale naprawy są droższe, bo układy są skomplikowane. Kiedyś systemy były proste i mechanik od razu wiedział, co się zepsuło

ADAM LEHNORT
ekspert sieci ProfiAuto

I tłumaczy: – W praktyce nowoczesna jednostka nigdy nie pracuje wyłącznie na samym gazie. Musi być cały czas wspomagana dotryskiem benzyny, który pełni funkcję ochronną: obniża temperaturę spalania, zabezpiecza gniazda zaworowe i wtryskiwacze. Sam gaz spala się inaczej i przyspiesza zużycia elementów silnika. Do tego dochodzi złożoność nowoczesnego układu. To generuje koszty – zarówno na etapie montażu, jak i późniejszej eksploatacji, serwisu i diagnostyki.

Ekspert dodaje, że jeszcze nie tak dawno, kiedy normy środowiskowe nie były aż tak bardzo wyśrubowane, w silnikach stosowano tzw. wtrysk pośredni paliwa. Taka konstrukcja dużo lepiej tolerowała LPG, bo paliwo trafiło do kolektora dolotowego, a nie bezpośrednio do cylindra. Dzięki temu temperatura pracy na gazie była niższa, a układ nie wymagał dotrysku benzyny. Konstrukcyjnie silnik był prostszy, mniej wrażliwy na zmiany paliwa i łatwiejszy do kalibracji instalacji LPG, co przekładało się na trwałość, stabilną pracę i wymierne oszczędności zarówno na serwisie, jak i paliwie.

Największym zagrożeniem, jaki wiąże się z montażem instalacji LPG, jest nieprawidłowo dobrana instalacja oraz błędy popełnione przy montażu i kalibracji. – Z perspektywy serwisu wygląda to tak: dobrze zrobiona instalacja potrafi działać latami, źle zrobiona potrafi w krótkim czasie wywołać masę kłopotów – mówi Adam Lehnort. I wymienia potencjalne usterki:

Silnik dostaje wyższe temperatury, niż te, na które był projektowany. Efekt to wypalanie gniazd zaworowych, przegrzewanie zaworów, spadek kompresji i problemy z odpalaniem. Do tego dochodzą awarie osprzętu instalacji: wtryskiwacze gazowe, które zaczynają źle dawkować paliwo, reduktor, który nie trzyma prawidłowego ciśnienia, problemy z elektroniką i błędy sterownika silnika.

– Paradoksalnie dziś awarie niefabrycznych instalacji zdarzają się rzadziej, ale naprawy są droższe, bo układy są skomplikowane. Kiedyś systemy były proste i mechanik od razu wiedział, co się zepsuło. Biorąc pod uwagę korelację instalacji z silnikiem, to zmienił się typ usterek. Niegdyś częściej dochodziło do kłopotów z samą instalacją, a dziś instalacja potrafi zniszczyć silnik. Kłopot w tym, że tego typu awarie wychodzą po czasie, są drogie i dotkliwe – wyjaśnia ekspert.

– Uogólniając: niefabryczna instalacja LPG może działać latami bez problemów, ale tylko wtedy, gdy jest precyzyjnie dobrana do konkretnego silnika, profesjonalnie zamontowana i regularnie serwisowana. Awaryjne nie są normą, ale tam, gdzie oszczędza się na jakości komponentów, montażu i strojeniu, problemy pojawiają się często – podsumowuje.

Sprzedaż samochodu wstrzymano

– Po polskich drogach jeździ już ponad 7 000 samochodów marki BAIC. Mimo najwyższej staranności w procesie produkcji i kontroli jakości, jednostkowe przypadki usterek – jak w przypadku każdej marki motoryzacyjnej – mogą się zdarzyć – mówi Wyborcza.biz Paweł Kuskowski z biura prasowego Baic Auto Polska.

Przyznaje, że w kilku egzemplarzach modelu Baic 3 z instalacją LPG doszło do nadmiernego zużycia gniazd zaworowych. – Wszystkie przypadki są na bieżąco weryfikowane i naprawiane w ramach gwarancji – zapewnia.

– W trosce o najwyższą jakość oraz pełne zadowolenie klientów, podjęliśmy decyzję o czasowym wstrzymaniu sprzedaży instalacji LPG do modelu Baic 3, do momentu zakończenia pełnej analizy technicznej – dodaje Kuskowski, podkreślając, że problem dotyczy tylko tego jednego modelu i nie występuje w pozostałych samochodach Baic oferowanych na polskim rynku.

Kiedy samochód z instalacją LPG wróci do sprzedaży? Tego na teraz nie wiadomo. Tak jak tego, kiedy samochody zostaną naprawione.

Co z zarzutami na temat słabego kontaktu ze strony serwisu? – Zapewniamy, że stale dbamy o jakość obsługi i szkolenia Doradców Serwisowych. Dokładamy wszelkich starań, by udzielane informacje były rzetelne, pełne i zgodne z aktualną wiedzą techniczną – mówi Paweł Kuskowski.

W kwestii samochodów zastępczych: klientom przysługuje pojazd zastępczy w ramach usługi Assistance na okres trzy dni. – W przypadkach, gdy naprawa wymaga dłuższego czasu, Autoryzowane Stacje Obsługi kontaktują się z klientami indywidualnie, aby wspólnie ustalić sposób zapewnienia mobilności na dalszy okres – zapewnia przedstawiciel chińskiego producenta.

Nasi rozmówcy mają jednak zgola inne doświadczenia. Auta zastępcze zostały im zabrane, jeśli chcieliby nimi dalej jeździć, to jedynie płacąc za „wynajem” i z limitem kilometrów. Dopiero po licznych awanturach udało się Janowi wywalczyć samochód zastępczy na dłuższy czas.

Janowi zostało półtora roku leasingu. – Ten leasing po prostu splaćę i pierwsze co zrobię, to od razu samochód wystawiam na sprzedaż. On będzie jeszcze na gwarancji, może ktoś go zechce kupić. Oczywiście z historią do wglądu o moich przygodach z serwisem. Ktoś zdecyduje, czy będzie chciał się dalej z nimi użerać, czy nie – mówi.

Kamil szykuje się do sprawy w sądzie. Z wpisów na grupach zrzeszających właścicieli Baic 3 wynika, że nie tylko on. ●

Tusk i Domański powołują Radę Przyszłości

– To są wyłącznie ludzie bardzo zajęci, nie narzekają na brak sukcesu w biznesie, nauce. Zdobywali kosmos, potrafia produkować satelity, wiedzą jak naukę przetwarzać na biznes. Wiedzą jak projektować przyszłość, by Polska była liderem w wielu dziedzinach, które będą się składać na kraj ambitny, nowoczesny, bezpieczny – mówił premier Donald Tusk podczas inauguracji Rady.

Leszek Kostrzewski

„Premier Donald Tusk powoła jutro Radę Przyszłości. Transmisja na żywo od godz. 10.15 w mediach społecznościowych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów” – przekazał Adam Szłapka w poniedziałek (9 lutego) na platformie X.

Po spotkaniu z członkami Rady Przyszłości odbyła się konferencja prasowa, w której brał udział również minister finansów i gospodarki Andrzej Domański.

Czym Rada ma się zajmować? Ani premier ani minister finansów nie wyjaśnili tego dokładnie. Ma to być zapewne organ doradczy, którego działania mają wspierać sektory nowoczesnej gospodarki – IT, technologie kosmiczne, biotechnologia, bezpieczeństwo.

– Ten zbiór kapitałnych ludzi którzy zgodzili się współpracować z nami w sprawie przyspieszenia powoduje że wierzymy bardziej że Polska może być najlepszym miejscem do życia – mówił Tusk

Radą Przyszłości będzie kierował minister finansów Andrzej Domański. – Polska jest 20. gospodarką na świecie. To sukces, ale nie dany raz na zawsze. Uczestniczymy

• Rada Przyszłości ma być organem doradczym wspierającym sektory nowoczesnej gospodarki - IT, technologie kosmiczne, biotechnologię czy bezpieczeństwo

FOT. ROBERT KOWALEWSKI / AGENCJA WYBORCZA.PL

w wyścigu, musimy opierać wzrost na nowych silnikach, technologiach, w oparciu o najlepsze aktywo jakie mamy – o ludzi – mówił Domański.

Już wkrótce przedstawimy narzędzia, rozwiązania, które pozwala nam się bardziej rozwinąć – dodał minister finansów.

– Jestem pełen optymizmu ludzie z najważniejszych sektorów naszej gospodarki, świat zmienia się szybko, decyzje trzeba podejmować konkretnie. rada pokazuje że myślimy w ten sposób – mówił podczas konferencji Rafał Modrzewski z Iceye.

W skład Rady Przyszłości weszli:

- Dominik Batorski – socjolog i ekspert w dziedzinie data science z Uniwersytetu Warszawskiego
- Grzegorz Brona – Creotech;
- Sebastian Kondracki – prezes Deviniti, współtwórca modelu Bielik;
- Tomasz Konik – Deloitte;
- Jarosław Królewski – Synerise;

- Rafał Modrzewski – Iceye;
- Aleksandra Pędraszewska – przedsiębiorczyni technologiczna, dyrektorka operacyjna, mentorka startupów;
- Paweł Przewięźlikowski – współzałożyciel i prezes Ryvu Therapeutics;
- Krzysztof Pyrc – Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
- Mikołaj Raczyński – Polski Fundusz Rozwoju;
- Piotr Sankowski – Instytut IDEAS;
- Mati Staniszewski – Eleven Labs;
- Sławosz Urbański-Wiśniewski – astronauta Europejskiej Agencji Kosmicznej;
- Marta Winiarska – prezeska Polskiego Związku Innowacyjnych Firm Biotechnologii Medycznej BioInMed;
- Piotr Wojciechowski – WB Group;
- Stefan Batory – Booksy;
- Aleksandra Przeglasińska – profesorka Akademii Leona Koźmińskiego, ekspertka AI;
- Sebastian Siemiątkowski – Klarna. ●

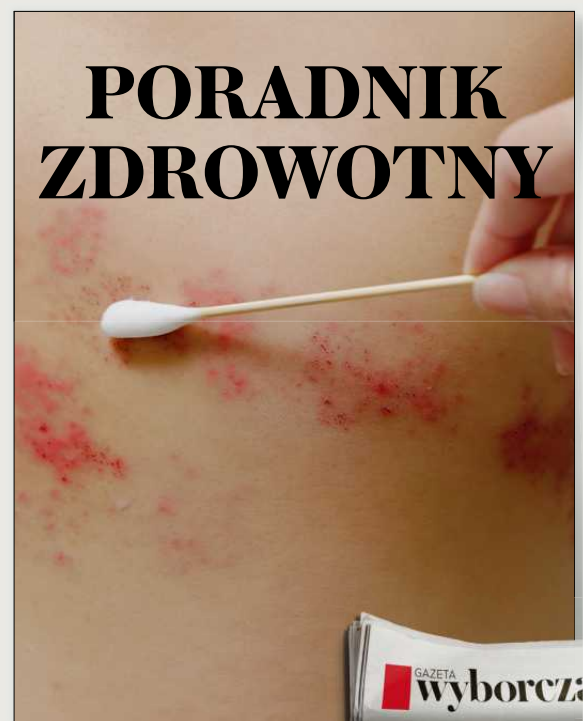
OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

Kraj/34413999

W PIĄTEK W „WYBORCZEJ” PORADNIK ZDROWOTNY

Plamy i znamiona na skórze

- Plamy starcze i postoneczne. Co je powoduje i jak je zwalczać?
- Kurzajki, brodawki, pieprzyki. Jak najbezpieczniej je usuwać?
- Jakie zmiany na skórze powinny być pod kontrolą?

Badanie CBOS

POLACY CORAZ BARDZIEJ
NIECHETNI USA

– Byliśmy zapatrzeni w Amerykanów, gdy w warstwie deklaratywnej traktowali nas na równi. Inaczej jest, gdy nasz patron zaczął nas poniżać – zauważa prof. Mikołaj Pawlak, socjolog z UW.

Paweł Marcinkiewicz

OBOS bada stosunek Polaków do różnych narodów i grup etnicznych od ponad trzydziestu lat. Respondenci oceniają, w jakim stopniu darzą daną nację sympatią lub niechęcią, na siedmiopunktowej skali. Ranking narodów, z którymi szczególnie sympatyzujemy, trzeci rok z rzędu otwierają Włosi. Pozytywnie o mieszkańcach Półwyspu Apenińskiego myśli 58 proc. ankietowanych, negatywnie – zaledwie 7 proc. Niewiele mniej deklaruje sympatię do naszych południowych sąsiadów: Czechów (55 proc.) i Słowaków (52 proc.). W czołówce lubianych nacji znajdują się jeszcze Anglicy, dla których sympatię wskazuje blisko połowa pytaných.

Znaczący spadek w tegorocznym zestawieniu odnotowali wieloletni liderzy rankingu, czyli Amerykanie. Przychylnie myśli o nich 47 proc. respondentów. To spadek o 11 punktów proc. w stosunku do zeszłorocznego badania i aż o 21 punktów proc. w porównaniu do wyników z 2023 roku.

Po skoku sympatii do obywateli Ukrainy tuż po rosyjskim ataku widać regularny wzrost niechęci. Obecnie pozytywny stosunek do Ukraińców deklaruje 29 proc., a negatywny 43 proc. badanych.

Na początku 2023 roku było odwrotnie: sympatię dla Ukraińców wyrażało 51 proc. respondentów, a niechęć – 17 proc.

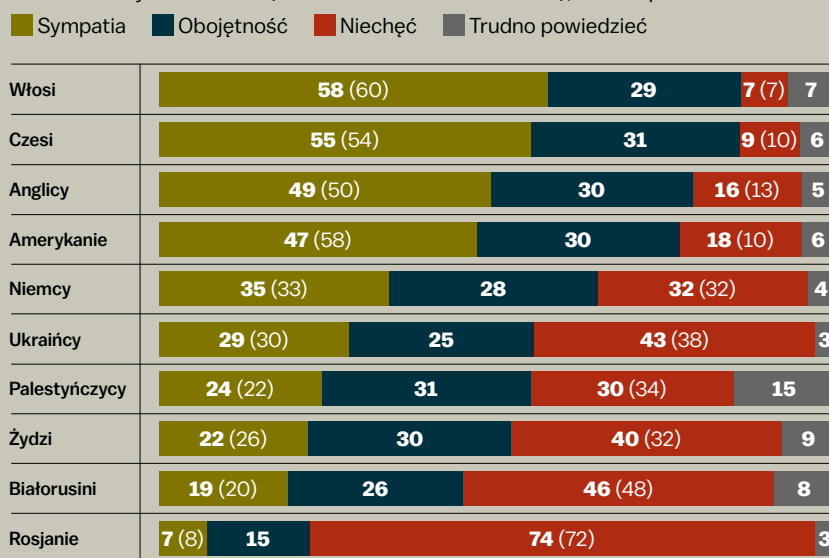
Stopniowo maleje niechęć do Palestyńczyków, o sytuacji których w wojnie z Izraelem jest w Europie i Polsce coraz głośniejsze. Dwa lata temu negatywne emocje wobec Palestyńczyków deklarowało 35 proc. Polaków, teraz 5 punktów proc. mniej.

Zdecydowanie wyższy współczynnik sympatii wobec innych nacji wyrażają mieszkańcy dużych miast, a także respondenci z wyższym wykształceniem.

PAWEŁ MARCINKIEWICZ: Największe zaskoczenie tegorocznego zestawienia?

Polacy najbardziej lubią Włochów, najmniej Rosjan

Badanie ze stycznia 2026 r. (w nawiasach wartość z 2025 r.), dane w proc.

CBOS, 8–20 września 2026 r., reprezentatywna próba 980 dorosłych mieszkańców Polski, metoda CATI, CATI, CAWI. Odsetki w wierszach mogą nie sumować się do 100 proc. ze względu na zaokrąglenia.

INFOGRAFIKA: TOMASZ LEBIODA / WYBORCZA.PL

ŹRÓDŁO: CBOS

PROF. MIKOŁAJ PAWLAK*: – Zawsze najciekawsze są trendy. Wzrosła niechęć do Żydów i okazuje się, że mniej nie lubimy Palestyńczyków niż właśnie Żydów. To pewnie efekt odbioru tego, co dzieje się w Strefie Gazy i jak brutalna jest polityka Netanjahu. Postrzegamy Palestyńczyków coraz częściej jako ofiary, a nie po prostu przedstawicieli zazwyczaj nielubianych krajów arabskich. Jest to znamienne o tyle, że większą niechęć deklarujemy wobec Ukraińców niż Palestyńczyków.

Z czego to wynika?

– Z Ukraińcami Polacy stykają się na co dzień, Palestyńczyków znamy głównie z mediów, gdy widzimy cierpiące dzieci w Strefie Gazy. Nie bez wpływu na stosunek do Ukraińców mają politycy i to, że nasze wzajemne relacje stały się ważnym tematem w dyskursie.

Co było więc pierwsze: jajko czy kura? Czy to politycy zwęszyli partykularny interes i zaczęli grać na antyukraińskiej nucie, czy to społeczna niechęć niejako wymusiła na populistycznych partiach taką politykę?

– Jedno nie dzieje się bez drugiego. Politycy wyczuwali pewne pogorszenia nastrojów, a aktywnie w nie uderzając, zwiększyli tę niechęć. Politycy by tak tego tematu nie eksplorowali, gdyby nie wyczuwali tej społecznej antypatii. Wręcz sami licytowali się w kampanii prezydenckiej, który z kandydatów będzie bardziej antyukraiński.

U Karola Nawrockiego było to artykułowane bardzo jasno, u Rafała Trzaskowskiego choćby poprzez propozycję ograniczenia 800+ dla Ukraińców. I skoro ten temat na dobre wszedł do debaty pu-

blicznej, pewnie nie bez wpływu rosyjskiej dezinformacji, to coraz więcej ludzi zaczęło o tym myśleć, zmieniać swoje poglądy. Przed wybuchem pełnoskalowej wojny też były próby podsycania takich nastrojów, ale wtedy to politykom nie wychodziło.

To co się zmieniło, że po kilku latach staliśmy się tak podatni na antyukraińskość?

– Niechęć do Ukraińców zwiększa się zdecydowanie od kilku lat. Wyjątkiem był 2023 rok, gdy ta sympatia była większa. Ale nigdy nie była to nacja, którą byśmy szczególnie lubili. Obecne wyniki są porównywalne do tych sprzed wojny.

Coraz mniej sympatii jest też do Białorusinów, o których w rozmowach z Polakami słyszy się mniej złego niż o Ukraińcach.

– Ludzie z krajów na wschód od Polski zwykle cieszyli się niską sympatią.

To wynika z głęboko zakorzenionego u Polaków poczucia wyższości kulturowej, wręcz pogardy w stosunku do nich.

Sympatia wzrosła znów tylko chwilowo, gdy w 2021 roku Białorusini byli ofiarami represji Łukaszenki. Normalnie rozkład przychylności na osi wschód-zachód był jasny. Zachód był tym, do czego aspirujemy.

Ale to Amerykanie zaliczyli teraz największy spadek indeksu sympatii. Cemu?

– Wiązałbym to z tym, że po raz pierwszy poznaliśmy tak niemile, butne oblicze Ameryki. Głównie przez pryzmat prezydenta Trumpa, trumpizmu i tego rodzaju amerykańskości, który z tą ideą się wiąże.

Polska zaczęła być przez Amerykę już wprost traktowana z góry, jako kraj, który powinien być jej podporządkowany.

Polacy zauważyli, że trumpowski establishment ma do Europy stosunek, z którym się wcześniej nie spotykaliśmy, a który przez wiele lat był doświadczeniem krajów Ameryki Łacińskiej

Polacy zauważyli, że trumpowski establishment ze swoimi sugestiami siłowych rozwiązań ma do Europy stosunek, z którym się wcześniej nie spotykaliśmy, a który przez wiele lat był doświadczeniem chociażby krajów Ameryki Łacińskiej. Dla wielu Polaków to szok.

Dotąd Polacy, zdaje się, akceptowali swoją pozycję wobec USA i był w tej kwestii konsensus największych sił politycznych w kraju. Co się więc stało?

– Byliśmy zapatrzeni w Amerykanów, gdy w warstwie deklaratywnej traktowali nas na równi. Rozumieliśmy nasz niższy status, gdy nie był on tak unaoczniony. Inaczej jest, gdy nasz patron zaczął nas poniżać, gdy Ameryka w osobie Donalda Trumpa siedzi w fotelu i każe przed sobą kłękać, przepraszać za wszystko. Zaznaczam, że Trump znacząco nie zmienił swojej polityki, ale z pewnością zmienił retorykę na bardziej upokarzającą wobec Europy.

Ale teraz zaczynamy się bać, że ten sympatyczny sojusznik może być imperatorem, który nie tylko traktuje cię jak wasala, ale w pewnym momencie może cię sprzedać.

Patrząc w dłuższej perspektywie, czy ten spadek sympatii do USA się utrzyma i przestaniemy być największymi amerykanofilami Europy?

– Z jednej strony obstawiałbym, że stosunek do Amerykanów wróci do punktu wyjścia, gdy zostanie tam prezydentem ktoś mniej niekonwencjonalny. Z drugiej strony polskie społeczeństwo powoli staje się podobne do społeczeństw zachodnioeuropejskich. A ta konwergencja może sprawić, że – tak jak zachodnie nacje – będziemy charakteryzować się większym sceptycyzmem wobec amerykańskości.

Czy to zachodnie aspiracje sprawiają, że nadal tak dużą sympatią darzymy Włochów czy Anglików?

– Istotnie pytanie o stosunek do społeczeństw wiąże się z myśleniem o danym państwie. Do Anglików mamy podobny stosunek jak do Holendrów, Francuzów, przedstawicieli silnego Zachodu, o którym nadal myślimy, że jest lepszy. Aktualne pozostaje zdanie, że modernizacja i rozwój to w przypadku Polski porównywanie się z Zachodem i dążenie do tamtejszych wzorców.

Polacy marzą o włoskim dolce vita?

– W kontakt z Włochami Polacy wchodzi praktycznie wyłącznie w trakcie wakacji, gdy czują się dobrze, są obsługiwani. To zupełnie co innego niż codzienny kontakt. Jeśli myślimy o stereotypie Włocha, to jest on dla nas umieszczony w typowo sympatycznym kontekście. ●

*** Prof. Mikołaj Pawlak jest socjologiem specjalizującym się w tematyce migracji. Pracuje na Uniwersytecie Warszawskim.**

• Teksty w dziale Opinie wyrażają poglądy autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska redakcji

Opieranie bezpieczeństwa na relacjach populistycznej prawicy z Donaldem Trumpem jest groźne dla Polski

Na jednym, a nie na dwóch fortepianach

Konferencja Ambasadorów RP
Stowarzyszenie byłych przedstawicieli RP

(...) Wbrew narastającym w Europie ruchom odśrodkowym, napędzanym przez prawicowy populizm i logikę polityki tożsamościowej, właśnie dziś jedność europejska staje się polską racją stanu.

Wynika to z trzech fundamentalnych uwarunkowań.

Po pierwsze, Polska leży na wschodniej flance NATO i Unii Europejskiej, w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru wojny i destabilizacji. Federacja Rosyjska nie tylko prowadzi wojnę przeciw Ukrainie, ale także podejmuje wrogie działania wobec Polski i Europy.

Po drugie, mimo że należymy do grupy najbliższych sojuszników Stanów Zjednoczonych w Europie, a stabilność relacji transatlantyckich jest kluczowa dla naszego bezpieczeństwa, nie wolno abstrahować od zasadniczych zmian w polityce bezpieczeństwa Waszyngtonu. W strategicznych dokumentach administracji Donalda Trumpa waga bezpieczeństwa Europy uległa znacznemu osłabieniu. Alienacja USA z NATO, osłabiając więzi transatlantyckie, wymaga od europejskich państw Sojuszu szczególnego zaangażowania oraz aktywnego włączenia Polski w proces przebudowy NATO w bliskiej współpracy z państwami regionu i państwami skandynawskimi.

Po trzecie, w samej Polsce ścierają się dziś dwie wizje świata: wizja proeuropejska, liberalno-demokratyczna, oparta na poszanowaniu norm międzynarodowych i in-

stytucji, oraz wizja antyeuropejska, zmierzająca w kierunku modelu populistyczno-autorytarnego, akceptująca logikę nowego „koncertu mocarstw” i stref wpływu.

To właśnie dlatego polski wkład w kształt przyszłej Europy jest na arenie międzynarodowej coraz bardziej potrzebny i oczekiwany.

Dzięki jednoznacznie proeuropejskiej orientacji Polska przestała być – jak w czasach rządów PiS – państwem peryferyjnym w debacie strategicznej i zaczyna realnie współkształtować kierunek integracji, bezpieczeństwa oraz polityki przemysłowej kontynentu.

Świat wchodzi w okres trwałej niestabilności. Rozpada się ład oparty na regulach, a do polityki międzynarodowej wraca brutalna logika siły, presji i stref wpływów. (...) Polska nie może już prowadzić polityki reaktywnej. Potrzebuje świadomej strategii państwa średniej wielkości, zdolnego projektować swoje otoczenie bezpieczeństwa.

Unia Europejska musi prowadzić politykę określaną mianem value-based realism – realizmu opartego na wartościach, lecz zakorzenionego w europejskiej jedności i zdolności do działania. Rdzeniem tej strategii powinna być odbudowa relacji Polski z Niemcami i Francją na zasadzie współdecydowania. Przekłada się to na konkretne projekty przemysłowe i obronne oraz na sukces instrumentu SAFE, wypracowanego podczas polskiej prezydencji – od projektu regulacyjnego po etap wdrożenia w rekordowym czasie.

Polska korzysta z tego procesu poprzez dostęp do preferencyjnego finansowania wzmacniającego zdolności obronne i suwerenność technologiczną, przy wysokim

udziale lokalnej wartości dodanej. Aktywna dyplomacja przemysłowa obejmuje dziś obronność, energetykę, infrastrukturę i cyfryzację.

Polska staje się regionalnym hubem wojskowym, energetycznym i logistycznym – co zwiększa nasze wpływy, ale także odpowiedzialność.

W debacie publicznej wciąż powraca fałszywa alternatywa: rzekomy wybór między Stanami Zjednoczonymi a Unią Europejską. Przez lata funkcjonowało uproszczenie, że Europa „karmi”, a Ameryka „broni”. Ten model ulega erozji. (...) Opieranie polskiego bezpieczeństwa na wątkowych relacjach populistycznej prawicy z prezydentem Donaldem Trumpem jest przejawem politycznego partykularyzmu i braku odpowiedzialności groźnego dla Polski.

Dlatego polską racją stanu jest wzmacnianie europejskiej jedności oraz wnoszenie do niej własnej, suwerennej perspektywy – opartej na doświadczeniu historycznym i geopolitycznym.

Partnerzy w Berlinie, Paryżu czy krajach nordyckich coraz wyraźniej dostrzegają, że Polska trafnie diagnozowała imperialny charakter rosyjskiej polityki. Wiedzą również, że posiadamy szczególną wiarygodność historyczną jako państwo, które w XX wieku doświadczyło agresji dwóch totalitaryzmów.

Wewnętrznie Polska pozostaje przestrzenią ścierania się dwóch wizji porządku międzynarodowego: liberalno-demokratycznej i proeuropejskiej oraz populistyczno-autorytarnej, sceptycznej wobec integracji europejskiej i akceptującej logikę transakcyjnej polityki siły oraz nowego koncertu mocarstw.

Wbrew pozorom mamy obecnie do czynienia nie tyle z kryzysem re-

gul i zasad prawa międzynarodowego – które nie przestały obowiązywać w wyniku ich naruszania – ile z kryzysem polityki, czyli praktycznego ich przestrzegania, szczególnie przez trzy wielkie mocarstwa, zwłaszcza przez USA i Rosję. Stawka tego sporu nie ma charakteru ideologicznego – jest strategiczna. Od tego wyboru zależy, czy Polska będzie współtwórcą europejskiego ładu bezpieczeństwa, czy jego peryferyjnym odbiorcą.

Dzięki jednoznacznie proeuropejskiej orientacji Polska może realnie liczyć się w światowej debacie strategicznej.

Nasz głos jest słyszalny nie dlatego, że jesteśmy państwem frontowym, lecz dlatego, że potrafimy łączyć doświadczenie historyczne z konstruktywną wizją przyszłości Europy.

Jedność Unii Europejskiej i jedność państw wyznających wartości liberalno-demokratyczne nie jest dziś abstrakcyjną wartością – jest podstawowym instrumentem polskiego bezpieczeństwa, wpływania i rozwoju.

Jednocześnie nie sposób pominąć prób narzucania w debacie krajowej fałszywej alternatywy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi, motywowanych często chęcią uzyskania przychylności prezydenta Donalda Trumpa, który jest krytycznie nastawiony do integracji europejskiej. Sygnały płynące z marginesu Światowego Forum Ekonomicznego w Davos dobitnie pokazały, że strategia „gry na dwóch fortepianach” nie zwiększa podmiotowości Polski, lecz ją osłabia.

Na jednym z tych fortepianów pozostaje osamotniona próba podtrzymywania relacji bilateralnych z administracją prezydenta Donalda

Trumpa; na drugim – konsekwentna, zespołowa polityka rządu realizowana w ścisłej współpracy z partnerami unijnymi, ukierunkowana na obronę interesów europejskich, a tym samym także polskich. Tylko ta druga ścieżka realnie wzmacnia naszą sprawczość i wiarygodność.

Nie ma i nie powinno być dwóch równoległych polityk zagranicznych państwa.

W tym kontekście stanowisko rządu wobec inicjatywy tzw. Rady Pokoju należy określić jako strategiczną wstrzeźliwość – polegającą na nieudzieleniu inicjatywie politycznej legitymacji, przy jednoczesnym odsunięciu decyzji w czasie i przeniesieniu jej w ramy analiz oraz procedur parlamentarnych.

„Nikt nie będzie nas rozgrywał” – trafnie skomentował tę sytuację premier Donald Tusk.

Art. 146 Konstytucji jednoznacznie stanowi, że to rząd prowadzi sprawy zagraniczne państwa i zapewnia bezpieczeństwo zewnętrzne. Spójność przekazu, jedność działania i jasna hierarchia kompetencji nie są kwestią prestiżu instytucjonalnego, lecz warunkiem skuteczności państwa w świecie narastającej niestabilności.

W świecie narastającej presji mocarstw Polska nie może pozwolić sobie na strategiczną ambiwalencję. Naszą odpowiedzią nie jest balansowanie między ośrodkami siły, lecz konsekwentne wzmacnianie europejskiej jedności, podmiotowości i zdolności do działania. (...). ●

Warszawa, 7 lutego 2026 r.

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

Kraj/34419150

DO 21 LUTEGO

Zamów PRENUMERATĘ TECZKOWĄ „Wyborczej”

— na marzec u swojego sprzedawcy prasy

- Masz pewność, że każde wydanie będzie na Ciebie czekać (zamawiasz gazetę na cały miesiąc z góry)
- Masz niższą cenę niż przy zakupie pojedynczych wydań każdego dnia
- Masz bezpłatny dostęp do Wyborcza.pl*
- Masz gwarancję niezmienności cen w okresie realizacji prenumeraty
- Możesz zostać członkiem Klubu Wyborczej i mieć dostęp do archiwum tekstów

CENA
199,99 zł**
OSZCZĘDZISZ
CO NAJMNIEJ
30 zł

Dostęp także do
Wyborcza.pl*

*Prenumeratorów teczkowych zapraszamy do Klubu „Wyborczej”. Jego członkowie mogą m.in. uczestniczyć w spotkaniach online z redakcją i jej gośćmi. Dodatkowo Klubowicze mają dostęp do archiwum tekstów „Wyborczej”. Co zrobić, by zostać członkiem Klubu: 1. Skontaktuj się z naszą infolinią, tel. 22 555 54 55 (od poniedziałku do piątku w godz. 8-17). 2. Podaj numer dowodu zakupu prenumeraty teczkowej.

**Cena sugerowana. Kwota oszczędności wynika z różnicy ceny sugerowanej i sumy cen codziennej sprzedaży detalicznej.

Wizjonerka w PRL-u, która chciała „piękna dla wszystkich na co dzień”

KAWAŁEK SZCZĘŚCIA

Sanacyjna urzędniczka w czasach PRL-u stała się zmorą ministrów i dyrektorów fabryk. Wanda Telakowska dała Polakom oddech. Po latach w końcu doceniamy jej dorobek.

FOT. ARKADIUSZ PODSTAWKA/Muzeum Narodowe we Wrocławiu (2)

ROZMOWA Z
KATARZYNA RZEHAŁAK
historyczką sztuki, biografką Wandy Telakowskiej

EMILIA DŁUŻEWSKA: – Co dała Wanda Telakowska zwykłym Polakom?

KATARZYNA RZEHAŁAK: – Oddech. Jego symbolem mogą być dziś figurki, które w latach 50. i 60. projektowali Lubomir Tomaszewski, Henryk Jędrasiak, Hanna Orthwein i Mieczysław Naruszewicz. To dobry przykład tego, jaką wizjonerką była Telakowska. Porcelanowe figurki przez lata były synonimem złego gustu, mieszczańskiego kiczu. Ona zatrudniła młodych artystów i dała im zadanie: zróbcie to inaczej.

Powstały rzeczy fenomenalne, właściwie kameralne rzeźby, bo gdyby z tych figurek zdjąć malaturę, zostałyby nowoczesne formy jak u Barbary Hepworth czy Henry'ego Moore'a. Arcydzieła, które jednocześnie były niezwykle popularne, stały w tysiącach polskich domów.

To nie był zbytek, a coś bardzo ważnego, zwłaszcza dla kobiet. Błażej Brzostek w „Życiu codziennym kobiet w PRL” opisuje, jak były umęczone: pracą zawodową, harówką w domu, wychowaniem dzieci, użeraniem się z mężami. Nie pisze o tym, ale

z tej brutalnej rzeczywistości była jedna ucieczka: w piękny przedmiot. Coś, co przypominało, że wciąż jest się człowiekiem, a nie maszyną do pracy i rodzenia dzieci.

To właśnie nam dała Telakowska: kawałek szczęścia w ponurych czasach. I jest strasznie smutne, że kiedy w końcu to doceniliśmy, jej już nie ma.

Pisze pani o niej, że dla polskiego wzornictwa była jak Chopin dla polskiej muzyki czy Mickiewicz dla literatury. Jak to możliwe, skoro sama nie projektowała?

– Porównanie z Chopinem czy Mickiewiczem nie jest na wyrost. Telakowska nie była projektantką, ale zawdzięczamy jej coś ważniejszego niż jakikolwiek pojedynczy projekt: Instytut Wzornictwa Przemysłowego, wyjątkową, innowacyjną instytucję.

Zaraz po drugiej wojnie światowej, gdy wiele osób z jej środowiska obrażało się na komunę, Telakowska dostrzegła szansę, jaką daje gospodarka centralnie planowana: przedmioty będą produkowane ma-

• **Ichtiotaurus, proj. Henryk Jędrasiak, 1956 r.**

• **Leżąca kotka, proj. Mieczysław Naruszewicz, 1958 r.**
Zdjęcie dzięki uprzejmości Muzeum Narodowego we Wrocławiu

sowo, w państwowych fabrykach, według zatwierdzonych ogólnie wzorów.

Błyskawicznie zrozumiała, że trzeba włączyć się w ten proces, zanim zrobi to ktoś inny i wciśnie do fabryk brzydkie, źle zaprojektowane rzeczy. W 1947 r. doprowadziła do utworzenia Biura Nadzoru Estetyki Produkcji, które w 1950 r. przekształciło się w IWP. „Nadzór estetyki” brzmi dziś wstrząsająco. Taki pomysł mógł powstać tylko w totalitarnym kraju. I owszem, ten pomysł był totalitarny, ale był też genialny.

Państwo zdecydowało: obywatelu, będziesz pił z ładnego kubka?

– I siedział na ładnym meblu, i miał ładne zasłony, i jeździł ładną ciężarówką, bo z IWP wyszedł m.in. projekt kabiny Stara. Jeśli w latach 50. czy 60. w polskich domach znajdowało się coś ładnego, to najprawdopodobniej wyszło z IWP. Ale te rzeczy były nie tylko piękne. Były też funkcjonalne – na przykład projektowana w IWP odzież dziecięca była łatwa w praniu, miała zaszewki, dzięki którym mogła „rosnąć” wraz z dzieckiem, mało guzików i ozdób, za to koniecznie kieszenie. Innymi słowy: była dobrze zaprojektowana.

Czytając biuletyny IWP, można pomyśleć, że ten proces przebiegał gładko. Ale kiedy sięgnie się głębiej, do listów czy wspomnień, widać, że gdyby nie Telakowska, nie miałby szans powodzenia.

Moja koleżanka napisała o niej: „kobieta-czołg polskiego designu” i coś w tym jest. Telakowska miała szaleńczą determinację. Chodziła do decydentów, pisała do ministrów; wyrzucona drzwiami, wracała oknem. Gdy chodziło o IWP, wszystkie chwytły były dozwolone. Kiedy potrzebowała pieniędzy na budynek, do urzędnika posłała swoją zastępczynię, bardzo atrakcyjną Marię Skoczylas-Urbanowicz, upewniając się wcześniej, czy ma jakieś porządne pończochy. I pieniądze dostała.

Skąd u niej taka siła?

– Zależek wyniosła pewnie z domu. Jej rodzina była z jednej strony typowa, z drugiej – jak na tamte czasy bardzo nowoczesna. Rodzice, Edmund i Maria, pochodzili z rodzin ziemiańskich. Ojciec Wandy ukończył studia w Charkowie, po czym założył przedsiębiorstwo budowlane w Sosnowcu. Zagłębie było wówczas bardzo patriotyczne, pro polskie. Telakowski należał do PPS-u, działał w konspiracji z Piłsudskim.

Był państwowcem, ale patrzącym w przyszłość. Kładł ogromny nacisk na edukację córek. Dbał o to, by Wanda i jej siostra, Basia, nie były kształcone na dobre żony, mimozę siedzące w kącie. Kiedy odkrył, że zamiast przyswajać wiedzę o świecie, uczą się haftu, przeniósł je do innej szkoły. Wandę zabierał ze sobą na plac budowy, pokazywał jej plany architektoniczne.

Ojciec ją kochał, wspierał i dał jej poczucie własnej wartości. To kapitał,

z którego Telakowska czerpała całe życie. Myślę, że po części dzięki niemu po każdym upadku podnosiła się i walczyła dalej. Poza tym była po prostu patriotką. Skończyła Akademię Sztuk Pięknych, ale miała społecznikowskie zacięcie. W latach 30. została urzędniczką w ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Jeździła na wizytacje, pracowała nad programem nowego systemu nauczania sztuki.

Po wojnie dostrzegła szansę na pozytywną zmianę: skoro państwo będzie decydowało, jakie Polacy dostaną stoły, buty, meble czy tkaniny, to można je gdzie produkować na dobrym poziomie estetycznym.

Przytacza pani dane ze spisu powszechnego: w 1950 r., gdy powstał IWP, w Polsce mieszkało 25 mln obywateli, a wyprodukowano 11 mln par obuwia, czyli nawet nie co drugi Polak dostał nowe buty. Porcelany stołowej na głowę przypadało 0,4 kg, czyli jeden mały talerzyk. W takich warunkach można w ogóle myśleć o estetyce?

– Telakowska myślała. Jej postulatem było „piękno dla wszystkich na co dzień”. W tym lapidarnym hasle zawierała się wielka wizja. Dziś trudno sobie to wyobrazić, bo design kojarzy się z czymś luksusowym, ale istotą wzornictwa przemysłowego była demokratyzacja: miało pozwolić na masową produkcję rzeczy dostępnych wcześniej nielicznym. Ford T, pierwszy samochód produkowany masowo na taśmie montażowej, miał być w zasięgu robotnika.

Na Zachodzie ten zwrot związany był z umacnianiem się klasy robotniczej, którą w końcu stać było na konsumpcję. Wierzano, że jakość projektów reguluje niewidzialna ręka rynku. Raymond Loewy, ojciec amerykańskiego designu, mówił: brzydota nie sprzedaje. Telakowska chodziła do ministrów przemysłu i przekonywała: piękno jest wartością gospodarczą.

W kapitalizmie piękno było potrzebne, by więcej sprzedać. W PRL-u ssanie rynku było tak wielkie, że schodziło wszystko. Telakowska chciała po prostu, żeby więcej ludzi mogło kupić rzeczy na dobrym poziomie estetycznym. Chciała piękno demokratyzować i przynosić do wszystkich dziedzin życia: IWP zajmowało się i widelcem, i ceramiką, i stołem, i kolejką podmiejską.

Hasło o wartości gospodarczej piękna nie wszystkim się podobało. Kiedy w 1945 r. Telakowska na zjeździe artystów postulowała współpracę artystów z przemysłem, niemal wyrzucił ją z sali.

– Telakowska chciała kształcić na uczelniach artystycznych projektantów dla przemysłu – tak, jak robił to choćby Bauhaus. Artyści byli oburzeni, bo odebrali to nie jako dążenie do demokracji piękna, a jako zamach państwa na wolność twórczą. Nie dziwi mnie to, bo, niestety, do dziś wzornictwo bywa postrzegane jako coś pośledniego, a nie prawdziwa sztuka.

Nie pomógł fakt, że Telakowska była wówczas urzędniczką Ministerstwa Kultury i Sztuki, a w referacie posługiwała się marksistowskim językiem, zdaniem typu: „Właściwie pobudzona i zorganizowana twórczość w zakresie plastyki może wydatnie współdziałać w uaktywnianiu naszego życia gospodarczego”.

Batalię o kształcenie przegrała, ale ostatecznie przewalczyła Instytut. Telakowska była zdeterminowana, ale potrafiła być też elastyczna: skoro nie dało

„Nadzór estetyki” brzmiał wstrząsająco. I owszem, ten pomysł był totalitarny, ale był też genialny

KATARZYNA RZEHAK

się wpłynąć na akademię, trzeba działać w fabrykach.

To było skuteczniejsze?

– Tak, choć nie obywało się bez problemów. Hasło „Piękno dla wszystkich na co dzień” jest utopijne. Utopie są ważne, bo wyznaczają kierunek, ale ostatecznie często przegrywają z rzeczywistością.

IWP zatrudniał projektantów, dostarczał wzory i prototypy, Telakowska powoływała komisje selekcyjne, które wybierały najlepsze i kierowały je do produkcji. Ale tu jej władza się kończyła – fabryki często i tak robiły, jak chciały. Popyt był tak ogromny, że tandeta schodziła na pniu. Natomiast jeśli w zalewie tandety pojawiały się rzeczy dobrze zaprojektowane, to najczęściej pochodziły z IWP.

Instytut miał świetnych projektantów, śledził trendy na świecie, ale nie kopiował ich bezmyślnie. Przeciwnie, Telakowska promowała za granicą polski design. Organizowała wystawy w Szwajcarii, USA, Ameryce Południowej. Objechała Chiny ze składanym pawilonem, prezentując polskie projekty. Gdy do Warszawy przyjeżdżali zagraniczni goście, władze często kierowały ich do IWP.

Wtedy przydawało się przedwojenne wychowanie: Telakowska potrafiła i negocjować z komunistycznym ministrem, i podjąć belgijską królową.

– Była nie tylko dobrze wychowana, ale też niezwykle charyzmatyczna. Była taką postacią, że jak wchodziła do pomieszczenia, to zajmowała je całe: miała ponad metr osiemdziesiąt, była postawna, świetnie się ubierała, opowiadała świńskie dowcipy, a jednocześnie mówiła biegle po francusku, potrafiła odnaleźć się na eleganckiej kolacji i dygnąć przed królową.

Miała dar zjednywania sobie ludzi. Ale wygrywała nie charyzmą, lecz argumentami. Jej pomysły miały sens, a ona potrafiła o nich przekonująco opowiadać.

A w razie potrzeby wesprzeć się innymi sposobami, jak obszywanie Cyrankiewicz.

– Tajemniczą poliszynela było, że Cyrankiewicz szył sobie garnitury u Stanisława Ignaca, krawca z IWP. Dla Telakowskiej to był jeden ze sposobów na utrzymanie dobrych relacji z władzą. Potrafiła odnaleźć się w politycznej rzeczywistości, nie poddając się jej: owszem, w latach 40. zamówiła projekt wozu dla Stalina, ale za to uchroniła IWP przed socrealizmem.

Miała całą sieć nieformalnych kontaktów i znajomości, niekiedy jeszcze przedwojennych. Z Jarosławem Iwaszkiewiczem знаła się jeszcze z Ziemiąńskiej, kochała się w nim, a z czasem ta miłość przekształciła się w przyjaźń. Iwaszkiewicz miał ogromne możliwości, więc nieustannie nękała go o to,

• **Książka „Wanda Telakowska. Piękno dla wszystkich, czyli jak powstało polskie wzornictwo powojenne” ukazała się 28 stycznia nakładem wydawnictwa Marginesy**

by coś jej załatwił. W PRL-u załatwianie było praktyką powszechną, ale Telakowskiej nie chodziło o wczasy czy inną prywatę, ale na przykład, żeby w Sejmie dobrze powiedzieli o Instytucie, bo chcą im zabrać dotację.

Zarzut, z jakim musiała się mierzyć, był do gruntu kapitalistyczny: Instytut Wzornictwa Przemysłowego na siebie nie zarabia. Dłaczego, skoro projekty były tak świetne?

– Bo nie taka była jego rola. IWP był jednostką naukowo-badawczą. Miał tworzyć wzory, które będą potem wdrażane przez fabryki, a nie produkować rzeczy na handel.

Nemezis Telakowskiej była Zofia Szydłowska, szefowa Cepelii. Szydłowska też była przedwojenną urzędniczką, ale pracowała nie w Ministerstwie Edukacji, lecz w Ministerstwie Handlu. Zrobiła z Cepelii świetnie zarabiające przedsiębiorstwo, z siecią sklepów, m.in. w Brukseli i Nowym Jorku. Urzędnicy nierozumiejący różnicy między Cepelią a IWP mówili: „Proszę bardzo, Szydłowska zarabia, to dlaczego pani nie?”. W końcu wymusili na Telakowskiej otwarcie małego sklepu przy Brackiej, w którym sprzedawano krótkie serie odzieży. Zgodziła się na odczepnego, choć z jej punktu widzenia nie miało to sensu.

Myślę, że te naciski były częściowo pretekstem, by się jej z IWP pozbyć. Telakowska wielu osobom przeszkadzała: ciągle czegoś chciała, zawracała ministrom głowę, w fabrykach była traktowana jak dopust boży, bo naciskała, by produkować ambitne wzory, zamiast tego, co najszybsze i najłatwiejsze. Do tego jej wyjazd za granicę, czasopisma sprowadzane z Zachodu, za dewizy. Zarzucano jej, że dzieciom w Polsce brakuje na leki, a ona sobie sprowadza kolorowe magazyny z Francji.

Jak się kończy jej historia?

– Bardzo smutno. Pod koniec lat 60. z Instytutem było już bardzo krucho. Już w 1960 r. od IWP odcięto część zakładów – m.in. odzież, tkaniny i galanterię – utworzono z nich Centralne Biuro Wzornictwa Przemysłu Lekkiego. Telakowskiej zostawili działki bardziej techniczne: odzież robocza, środki

transportu, meble – m.in. projektowane przez IWP ławki do szkół „tysiąclatek”.

Potem przyszedł 1968 r., protesty studenckie, antysemicka nagonka. Telakowska zaczęła przygotowywać w Instytucie list protestacyjny. Ktoś doniósł o tym władzy. Kiedy wróciła ze zwolnienia lekarskiego, dostała wypowiedzenie. To był wstrząs. IWP to było jej dzieło, od początku do końca, wymyślone, wychodzone, wyszarpane. A tu pani kadrowa wręcza jej papierek i to koniec.

Została w Instytucie dzięki swojej przyjaciółce i podwładnej, Lidii Buczek, która ustąpiła ze stanowiska szefowej Zakładu Inwencji Plastycznych, żeby zrobić dla niej miejsce. Ale jej kariera była skończona. Nie miała już wpływów, urzędnicy nie odpowiadali na jej pisma. W dodatku zaczyna tracić wzrok. Kobieta, która całe życie walczyła o piękno, która żyła estetyką!

W 1978 r. ostatecznie zostaje zwolniona. Mieszka sama w pracowni przy Grójeckiej. Umiera w 1985 r. Czesław Miłosz, z którym знаła się jeszcze sprzed wojny, a później współpracowała przy organizacji wystaw w USA, siedem lat po śmierci Telakowskiej publikuje poświęcony jej wiersz. Kończy go wers: „A cokolwiek się powie, jest za późno”.

Telakowska nie dożyła momentu, kiedy w końcu doceniliśmy jej dorobek i koncepcję „piękna na co dzień dla wszystkich”. Strasznie mnie to smuci. Aż chciałabym wierzyć, że gdzieś jest, patrzy na nas z góry i czuje ten podziw. ●

• **Rozmowa jest zapisem podcastu „Książki. Magazyn do czytania”.**

Katarzyna Rzehak

• historyczka sztuki, badaczka i pasjonatka polskiego designu. Wykładowczyni, kuratorka wystaw i konkursów projektowania przemysłowego. Przez dziesięć lat pracowała w Instytucie Wzornictwa Przemysłowego, obecnie w Stowarzyszeniu Przyjaciół Integracji, gdzie jest dyrektorką do spraw designu uniwersalnego

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34419937

NR.6853.3.2026

Radomsko, dnia 06 lutego 2026 r.

OGŁOSZENIE STAROSTY RADOMSZCZAŃSKIEGO wykonującego zadanie z zakresu administracji rządowej

stosownie do art. 114 ust. 3 i 4 oraz art. 113 ust. 6 oraz ust.7 w zw. z art. 124b i art. 124a, ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. 2024 r. poz. 1145 t.j.) dalej u.g.n. oraz art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2025. 1691 t.j.)

informuję

o zamiarze wszczęcia, na wniosek inwestora PGE Dystrybucja S.A. Lublin w imieniu której działa pełnomocnik Pan Krzysztof Szelebiak, postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji dotyczącej udostępnienia nieruchomości o nieregulowanym stanie prawnym, położonej w gminie Lgota Wielka w obrębie geodezyjny Brudziec, ozn. numerem działki 1661 o powierzchni 0,79 ha, ujawnionej w katastrze nieruchomości, jako przedmiot władania samoistnego Wiktora Cieplich s. Wincentego, poprzez udzielenie inwestorowi zezwolenia na wykonanie czynności związanych z wymianą linii napowietrznej nN 0,4kV na izolowaną typu AsXSn 4x120mm2+AsXSn 2x25mm2 o długości 29 metrów.

Przedmiotowa działka jest objęta Decyzją Wójta Gminy Dobryszyc z dnia 30 września 2025r. znak:ZPD/ZK:6733.12.20.2025 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Ograniczenie sposobu korzystania z części nieruchomości następuje celem realizacji inwestycji celu publicznego polegającego na budowie, stacji transformatorowej słupowej, linii kablowych SN 15kV i nN 0.4 kV, budowie słupa linii napowietrznej SN 15kV, budowie i przebudowie linii napowietrznej nN 0,4 kV, przyłączy do budynków w części m.in. działki objętej wnioskiem.

W związku z powyższym, wzywa się osoby, którym przysługują prawa rzeczowe do wyżej wymienionej nieruchomości, do zgłaszania się **w terminie 2 miesięcy** od dnia ukazania się ogłoszenia, tj. od dnia 06 lutego 2026 r. do siedziby Starostwa Powiatowego w Radomsku, ul. L. Czarnego 22, 97-500 Radomsko, pok. 23, w celu wykazania swoich praw rzeczowych do przedmiotowej nieruchomości.

Aby wykazać swoje prawo rzeczowe do nieruchomości, należy okazać tytuł własności, ewentualnie postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku po poprzednim właścicielu nieruchomości.

Jeżeli w terminie oznaczonym, w ogłoszeniu nie zgłoszą się osoby, którym przysługują prawa rzeczowe do przedmiotowej nieruchomości, zostanie wszczęte postępowanie administracyjne w trybie art. 124b u.g.n., w przedmiocie udostępnienia nieruchomości o nieregulowanym stanie prawnym.

Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 49 Kodeks postępowania administracyjnego zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej podejmowanych w niniejszej sprawie, z uwagi na nieregulowany stan prawny nieruchomości, dokonywane będzie poprzez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Starostwa Powiatowego w Radomsku - <https://bip.radomszczanski.pl/>, a także na tablicy ogłoszeń w siedzibie tut. organu oraz Urzędu Gminy Lgota Wielka.

Niniejsze OGŁOSZENIE zostało zamieszczone w dniu 06 lutego 2026r. w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Starostwa Powiatowego w Radomsku <https://bip.radomszczanski.pl/> w zakładce komunikaty i ogłoszenia oraz wywieszone na tablicy ogłoszeń w siedzibie tut. organu.

Blizsze informacje można uzyskać w Starostwie Powiatowym w Radomsku, ul. Leszka Czarnego 22 w Wydziale Gospodarki Nieruchomościami (pokój 23) w godzinach urzędowania lub telefonicznie pod numerem tel. (44) 685 89 41.

Starostwo Powiatowe w Radomsku – Wydział Gospodarki Nieruchomościami; 97-500 Radomsko, ul. Leszka Czarnego 22; tel. +48 44 685 89 41, fax. +48 44 683 43 35 www.radomszczanski.pl; starostwo@radomszczanski.pl

Administratorem danych osobowych jest Starosta Radomszczański. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <http://bip.radomszczanski.pl/bipkod/14395088>

Witamy
w Polsce

Cykl
Witamy w Polsce
tworzy zespół
kilkudziesięciu
reporterów
„Wyborczej”
pracujących
w redakcjach
w całym kraju.

.....
MILENA KUCHNIA

WIEŚ W STRACHU

Muskularne amstaffy skaczą po kłamce i z łatwością otwierają furtkę. – Cierpią inne psy, a ludzie się boją i są kompletnie bezradni, bo tylko tragedia z udziałem człowieka da zielone światło dla działania służb. I na taką tragedię wszyscy czekają – mówi Szymon, właściciel psa pogryzionego prawie na śmierć.

Duży, kudłaty mieszaniec Maniek leży w trawie i silnie krwawi. Ola biegnie przerażona w jego stronę i krzyczy. Pies z trudem podnosi się i próbuje iść w kierunku właścicielki, ale się przewraca. Nie daje rady.

Kiedy kobieta dobiega do psa, zaczyna w panice przeglądać grubą sierść. Odsłania kolejne rany. Dopiero wtedy uświadamia sobie, że Maniek może tego nie przeżyć. Bierze czterdziestokilowego psa na ręce i biegnie z nim do samochodu. Nie musi szukać winnego. Jest przekonana, że to amstaffy z sąsiedniej hodowli – widziała, jak uciekają. Słyszała też o ich wcześniejszych ofiarach.

GROŹNE PSY SĄ POSTRACHEM WSI

Wjeżdżamy do Jaśkowic koło Skawiny. To mała miejscowość w Małopolsce, gdzie mieszka trochę ponad tysiąc osób. Wszyscy się znają.

– Dzień dobry, szukamy pani Katarzyny, właścicielki hodowli psów – zagadujemy jednego z mieszkańców.

– Nic nie słyszałem. Nie wiem – zbywa nas mężczyzna.

– Jest pan pewny? – dopytuje.

– A co, nadal gryzą? – odkłada łopatę.

Ludzie w okolicy doskonale znają problem. Jak twierdzą, od kilku lat psy z tej posesji są postrachem wsi. Nauczyły się otwierać furtkę w ogrodzeniu, uciekają i szukają ofiar. Nie droczą się. Gryzą, żeby zagryźć.

To medalowe, zadbane championy. Mieszkańcy mówią o „amstaffach”, ale w domowej hodowli mieszkają także „staffiki”, czyli psy podobnej rasy – Staffordshire Bull Terrier. Zarówno jedne, jak i drugie, to niskie, ale bardzo umięśnione psy. Oficjalnie nie są na liście ras

groźnych, więc na ich posiadanie nie trzeba mieć pozwolenia, co w wielu środowiskach wzbudza kontrowersje. Wiele behawiorystów uważa, że jeśli za szczepniaka nie przejdą odpowiedniej socjalizacji, to bywają bardzo groźne.

OTWARCIE FURTKI TO DLA PSÓW PESTKA

Mieszkańcy Jaśkowic wskazują dom, w którym mieszka pani Katarzyna. Podjeżdżamy pod budynek. Próbuje się do niej dodzwonić. Do przeszklonych drzwi szybko podbiegają psy, a my nie mamy wątpliwości, że to właśnie te zwierzęta, o których słyszeliśmy od okolicznych mieszkańców. Rzucają się na szybę i skaczą po kłamce. Po zaledwie dziesięciu sekundach drzwi na taras są już prawie otwarte. Wycofujemy się do samochodu.

Wiemy, że nie ma żartów. Właścicielka psów sama chwali się na swoim Facebooku tym, jak szybko jej podopieczni potrafią otworzyć sobie furtkę.

„A ty człowieku zastanawiaj się, od dłuższego czasu, dlaczego po zamknięciu gadów, za moment są na zewnątrz całe uchachane” – pisze żartobliwie pod filmikiem, na którym widać, jak jeden z psów sam otwiera furtkę.

Dzwonimy do kobiety jeszcze kilkukrotnie. Bez skutku. Odzywa się poczta głosowa – nagranie pani Katarzyny.

W bliskim sąsiedztwie stoi tylko stajnia. Okolica to piękny, rozległy teren przy wale. Ludzie przyjeżdżają tu na rowery, pobić albo pospacerować z dziećmi. Właściciele psów nierzadko spuszczaają więc swoich pupili ze smyczy, żeby się wybiegały. To właśnie tu Maniek ledwo uszedł z życiem.

„TYLKO TRAGEDIA Z UDZIAŁEM CZŁOWIEKA DA ZIELONE ŚWIATŁO SŁUŻBOM”

Ola, właścicielka Mańka, zaprasza nas do domu. – Pracuję w okolicy. Często biorę ze sobą Mańka, kręci się przy mnie – opowiada.

– Pies jest mocno związany z córką, bo kiedyś uratowała mu życie. Znalazła go kilka lat temu leżącego w rowie, był wycieńczony, wychudzony, całkiem bez sił. Postanowiliśmy go przygarnąć – opowiada pan Szymon, ojciec Oli.

Maniek cały czas nam towarzyszy. Widać, że jest obolały, na wielu ogolonych plackach na jego ciele wciąż widać głębokie rany. Chodzi – a to już sukces, bo jeszcze dwa tygodnie temu weterynarze kazali przygotować się na najgorsze.

– Nagle usłyszałam jazgot psów i zorientowałam się, że Mańka koło mnie nie ma. Zaczęłam biegać naokoło budynku i go szukać. Zobaczyłam, jak na łące przy hodowli zagryzają go amstaffy. Zaczęłam krzyczeć i biec w jego stronę – wspomina Ola.

Kiedy dobiegła do Mańka z wrzaskiem, amstaffy uciekły. Jej pies leżał zakrwawiony w trawie. Miał zmiażdżoną przednią łapę, prawie odgryzione ucho i całe ciało w otwartych ranach.

Do kliniki przyjęto go w trybie pilnym. Wrócili tam jeszcze dziewięć razy. W krytycznym stanie była łapa.

– Zrobił mu się tam ogromny obrzęk z krwinkami. Miał wysoką gorączkę, był na granicy martwicy, a to oznacza najczęściej zakażenie i śmierć. Później powiedziano nam, że przeżyje, ale możliwe, że trzeba będzie amputować łapę. Na szczęście ostatecznie udało się ją uratować. Ale prawdopodobnie i tak nigdy nie wróci już do dawnej sprawności – mówią właściciele.

Ola nie konfrontowała się z właścicielką psów, bo – jak mówi – „słyszała o tych staffikach wiele historii i wie, że nic to nie da”. Zgłosiła jednak sprawę ataku na swojego psa na policję i złożyła zeznania. Teraz to funkcjonariusze skontaktują się z panią Katarzyną.

– Zgłoszenia na policję i tak nic nie dają, bo nie ucierpiał człowiek. Można jedynie właścicielkę skarżyć z powodztwa cywilnego o odszkodowanie za leczenie psa, a nam nie o pieniądze chodzi. Miejscowi wiedzą, gdzie lepiej się nie zapuszczać. Inni mogą mieć pecha tak jak nasz Maniek. I tak kolejne psy cierpią, ludzie się boją

i niczego nie można zrobić. Tylko tragedia z udziałem człowieka da zielone światło na zdecydowane działanie służb, i na taką tragedię wszyscy czekają. A przecież nie możemy się godzić na czekanie, aż ucierpi człowiek – denerwuje się pan Szymon.

Rodzina postanowiła dodać na Facebooku post. Zapytali mieszkańców Jaśkowic o podobne historie.

Wtedy zaczęła się lawina komentarzy i prywatnych wiadomości: o zaatakowanym rowerzyście, matce z dzieckiem, pogryzionych zwierzętach i kobiecie, która przez długi czas nie mogła wyjść z samochodu, bo psy go okrażyły i czekały.

W ten sposób właściciele Mańka poznali Dominikę ze Skawiny. Jej pies przeżył identyczny atak rok temu – 18 stycznia 2025 roku.

DO RODZINY ODEZWAŁA SIĘ WŁAŚCICIELKA KOLEJNEGO POGRYZIONEGO PSA

– Przyjeżdżamy tam czasem z dzieckiem i psem, bo to miejsce, w którym fajnie spędzić czas z rodziną. Otworzyłam drzwi od samochodu, mój pies wyszedł na zewnątrz i tyle wystarczyło – zaczyna Dominika i emocjonalnie relacjonuje atak:

– W stronę mojej labradorki Mili zaczęły biec trzy staffy. Na znak jednego z nich zaczęły atak. Gryzły bez opamiętania, a Milla co chwilę spadała na podpięte pod prąd ogrodzenie dla koni.

Jeden wielki jazgot. Gryzły na pożarcie. Mnie zmroziło, nie byłam w stanie się ruszyć. Gdybym włożyła między nie rękę, to bym jej dziś nie miała. Po prostu patrzyłam, jak zagryzają mi psa. Nikomu tego nie życzę – mówi kobieta.

Według niej Milla przeżyła tylko dlatego, że za agresywnymi psami przybiegła ich właścicielka, pani Katarzyna. Chwyciła dwa z psów za obroże, gryzł już tylko jeden.

– Właścicielka psów przybiegła ze strzykawką w ręku. Mówiła, że to antybiotyk przygotowany właśnie na takie sytuacje i że to wystarczy, nie trzeba dzwonić po żadną policję. Powiedziałam, że nie życzę sobie, żeby wbijała cokolwiek mojemu psu, i oczywiście zadzwoniłam na numer alarmowy – opowiada Dominika.

Funkcjonariusze kazali kobietom spisać oświadczenie o tym, że właścicielka staffów pokryje wszystkie koszty leczenia. Ukarali ją mandatem w wysokości 500 zł. Właścicielka labradora pojechała z psem do kliniki weterynaryjnej w Krakowie. Kiedy weszły do budynku, Milla zemdląła ze stresu.

Miała przegryziony kark, rana była tak głęboka, że można było włożyć palec. Była dwukrotnie szyta warstwowo i nie chciała się goić. – One nie gryzą, żeby pogryźć. One gryzą, żeby zagryźć. Poznały adrenalinę, jaka towarzyszy im podczas ataku, i będą jej szukały na nowo. Nie przestaną, bo sprawia im to frajdę – ocenia Dominika.

„TO NIESTETY PSY, KTÓRE OD RAZU WBIJAJĄ ZĘBY”

„Stało się paskudnie, ale ze zobowiązania się wywiążę” – napisała w SMS-ie do Dominiki właścicielka staffów. Przeląła kolejno 350 zł, 100 zł i 100 zł. Później kontakt się urwał. Leczenie Mili wyniosło w sumie 2400 zł.

– Pisała do mnie, że Mili wcale nie było potrzebne tyle zabiegów i że nie wie, do jakiego weterynarza pojechałam, ale ci, z którymi ona ma kontakt, podobno złapali się za głowę. Później zablokowała mój numer, więc zaczęłam pisać do niej z innego – opowiada właścicielka pogryzionego labradora. Wysyłała pani Katarzynie wezwania do zapłaty, ale wszystkie wracały do niej. Na oświadczeniu, które spisały z policją, było co prawda napisane, że właścicielka staffów zwróci koszty leczenia – nie zaznaczono jednak, w jakim terminie.

„To niestety psy, które od razu wbijają zęby, bo do tych celów zostały kiedyś stworzone. Wystarczy mały impuls” – napisała pani Katarzyna w jednym z SMS-ów.

Po kilku dniach Dominika wróciła na policję, żeby zapytać, co robić. Usłyszała, że może skierować sprawę do sądu. Nie zdecydowała się wtedy na ten krok. – Teraz, po nowym ataku, pojawiają się kolejne ofiary, świadkowie, o których wcześniej nie wiedziałam. Jeśli będą chcieli iść wspólnie do sądu, jestem chętna – deklaruje.

Od zdarzenia minął już rok. Milla jest w dobrym stanie fizycznym. Psychicznie jest jednak zupełnie innym psem. Z łagodnego labradora stała się psem z agresywnymi zachowaniami. Ma traumę i kiedy widzi inne psy,

automatycznie próbuje się bronić, mimo że nie ma realnego zagrożenia.

– Nie chodzi o to, żeby te psy usypiać, ale ktoś powinien tam wejść i podjąć decyzję, co dalej. Moim zdaniem ich właścicielka sobie z nimi nie radzi. Zarówno moja Milla, jak i Maniek to duże psy. Ale gdyby to był np. york, to pierwszym odruchem właściciela mogłoby być zabranie go na ręce, przytulenie w okolicy twarzy. Co wtedy? – pyta Dominika.

UDAŁO NAM SIĘ POROZMAWIAĆ Z WŁAŚCICIELKĄ AMSTAFFÓW

Po kilku dniach wreszcie udaje nam się skontaktować z panią Katarzyną. Okazuje się, że kiedy byliśmy pod jej posesją, pracowała dorywczo w Krakowie, gdzie opiekuje się psem. Uważa, że w jej miejscowości przyczepiono jej łatkę posiadaczki niebezpiecznych psów i „obrywa” za każde niewyjaśnione zdarzenie w okolicy.

Deklaruje, że ma aktualnie dwa koty i cztery psy (dwa amstaffy i dwa staffiki), a w tego typu rasach jest specjalistką. Zajmuje się nimi od 1994 r. i uczy innych, jak socjalizować potencjalnie niebezpieczne psy.

– Nie jestem przypadkową osobą, mam psychikę tych psów w jednym palcu. Dosłownie zjadłam na niej zęby.

Nie wybielałam moich zwierząt, bo to teriery typu bull. Kiedyś były używane do psich walk, trzeba bardzo uważać i mieć oczy dookoła głowy. Ale ja wiem, co robię, bo trenuję je od 18. roku życia.

Natomiast to, co mówi się w Jaśkowicach na temat moich psów, odkąd się tu przeprowadziłam, to dla mnie szok. Ponoć mam w domu „krwiożercze bestie”. Nie ma to nic wspólnego z prawdą – mówi pani Katarzyna.

Zapewnia, że jej psy są przyjazne, nie boją się obcych osób, a gdyby tamtego dnia, gdy byliśmy przed jej furt-

Właścicielka psów sama chwali się na swoim Facebooku tym, jak szybko jej podopieczni potrafią otworzyć sobie furtkę

ką, do nas wybiegły, na pewno tylko by nas „zalizali”. Są wykastrowane lub wysterylizowane (oprócz jednej suczki), a więc – jak zapewnia właścicielka – wyciszone i pozbawione hormonów, które pobudzałyby je do niebezpiecznych akcji.

– W zeszłym roku, owszem, wydarzył się incydent z labradorem. Przyznaję się otwarcie – moje suczki się zapędziły. Szybko te psy wtedy rozdzieliłam, bo umiem to robić. Przyjęłam konsekwencje, zapłaciłam mandat i do tej pory spłacam w ratach odszkodowanie dla właścicielki labradora. Nigdy nie wydarzyło się nic więcej – mówi.

„TO NIE BYŁY MOJE PSY. MAM NA TO DOWODY”

Pani Katarzyna przekonuje, że o Mańku i sytuacji sprzed dwóch tygodni dowiaduje się od nas. Kojarzy, że niedługo potem w drzwiach znalazła kartkę od dzielnicy z prośbą o kontakt. – Właścicielka psa do mnie nie przyszła ani się ze mną nie skontaktowała. Na jakiej podstawie twierdzi, że to moje psy? Czy są jakieś dowody, zdjęcia?

To nie mogły być moje psy, bo 16 stycznia byłam z nimi w Warszawie i mam na to dowody. Wrócili-

• **Aleksandra Konarska z psami: Robertem (po lewej) oraz Mańkiem, który został pogryziony przez amstaffy w Jaśkowicach** FOT. JAKUB

WŁÓDEK / AGENCJA

WYBORCZA.PL

śmy w nocy z 17 na 18 stycznia – deklaruje właścicielka amstaffów.

Pani Katarzyna zapewnia, że regularnie poprawia zabezpieczenia na posesji. Kiedy zauważyła, że jeden z psów otwiera furtkę, co uwieczniła na facebookowym nagraniu, przerobiła ją tak, by już tego nie mógł zrobić. Deklaruje, że co kilka minut, z przyzwyczajenia, zerka na psy, gdy są przed domem.

– Nie mogę brać odpowiedzialności za wszystkie psy w okolicy. Te oskarżenia wobec mnie i moich podopiecznych w pewnych momentach zakrawają na potwarz. Insynuacje, że moje psy mogą atakować ludzi, są po prostu przykre. Wszystko zniosę, ale nie teorie, że moje psy zaatakowałyby człowieka. Nie było takiego przypadku i nigdy nie będzie. Nie mam nic do ukrycia – podsumowuje.

POLICJA ROZMAWIA, INSPEKTORZY NIE MOGĄ POMÓC

– Przeprowadzałem rozmowy ostrzegawcze z tą panią. Z jakim skutkiem? Trudno mi powiedzieć – mówi sierż. szt. Dariusz Cichoń, dyżurny Jaśkowic.

Niedopilnowanie psa nie jest przestępstwem, a jedynie wykroczeniem: „Kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1000 złotych albo karze nagany”.

Jak tłumaczy sierż. szt. Cichoń, jeśli właścicielka staffików przyzna się do winy, czyli, że to jej psy uczestniczyły w ataku na Mańka, zostanie ukarana mandatem. Jeśli się nie przyzna, sprawa trafi do sądu z wnioskiem o ukaranie jej ze wspomnianego wyżej art. 77 Kodeksu wykroczeń.

W sprawie pani Katarzyny i jej psów kontaktujemy się z Komendą Powiatową Policji w Krakowie. Jak przekazuje nam rzeczniczka st. asp. Katarzyna Boroń, od 2023 r., oprócz zgłoszenia od właścicielki Mańka, do Komisarjatu Policji w Skawinie wpłynęły jeszcze trzy inne zgłoszenia dotyczące agresywnych psów z Jaśkowic.

„W dniu 27 stycznia br. w Komisariacie Policji w Skawinie przyjęto zawiadomienie o wykroczeniu dotyczącym niezachowania zwykłych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia – te czynności są obecnie w trakcie prowadzenia. Zawiadomienie to dotyczy sprawy pogryzienia psa. Dodatkowo, w związku z powyższym polecono właściwemu miejscowo dzielnicowemu objęcie szczególną uwagą wskazanego miejsca podczas obchodu rejonu służbowego i stanowcze reagowanie na każde ujawnione wykroczenie dotyczące biegających psów bez nadzoru” – informuje st. asp. Boroń.

Hodowlę pani Katarzyny odwiedziło Skawińskie Stowarzyszenie Pomocy dla Zwierząt. Takie organizacje interweniują jednak tylko w przypadku zaniedbanych zwierząt. Tu nie ma o tym mowy – psy mają jedzenie, wodę, a nawet medale. Stowarzyszenie nie może odebrać psa z powodu ataków na inne psy czy ludzi. To kompetencja sądu.

Prawnik, który konsultował sprawę, wskazuje jeszcze na jedną możliwość ukarania właściciela agresywnych psów – przepis z Kodeksu karnego, dotyczący nie wykroczenia, lecz przestępstwa. Art. 160 Kodeksu karnego mówi: „Kto naraża człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”. Jeśli jednak działał nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

– Czy brak skutecznej reakcji policji i jej bezradność wynika z nieudolności, paradoksu prawnego, czy to kwestia lokalnych relacji i zależności? Nie wiem, ale nie możemy się zgodzić na czekanie, aż ucierpi człowiek – podsumowuje pan Szymon, współwłaściciel Mańka. ●

34418116

wyborcza

REDAKCJA
ul. Czerska 8/10, 00-732 Warszawa
Telefon: 22 555 66 00 (czynny w dni powszednie w godz. 10-17);
E-mail: redakcja@wyborcza.pl
Listy do redakcji: listy@wyborcza.pl
Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo ich redagowania i skracania. Wnioski i pytania w sprawie ochrony danych osobowych: iod@wyborcza.pl
REDAKTOR NACZELNY: Adam Michnik
PIERWSZY ZASTĘPCA, REDAKTOR NACZELNY
WYBORCZA.PL: Roman Imielski
ZASTĘPCA: Bartosz T. Wieliński
PROJEKT GRAFICZNY: Jacek Utko
KOLPORTAŻ: Michał Szalański
Problemy z dostępnością „Wyborczej” lub z właściwą mutacją lokalną: kolportaz@wyborcza.pl
Prenumerata cyfrowa: prenumerata.wyborcza.pl; pomoc@wyborcza.pl, 22 555 54 55, 519 255 455

Inne formy prenumeraty: wyborcza.pl/prenumerataGW
Gazeta Wyborcza w serwisach społecznościowych:
facebook.com/wyborcza, bsky.app/profile/wyborcza.pl,
instagram.com/gazeta_wyborcza
LICENCJE NA TREŚCI: licencje@wyborcza.pl

WYDAWCA
Wyborcza sp. z o.o., ul. Czerska 8/10
00-732 Warszawa; NIP: 521-403-30-11
PREZESKA ZARZĄDU: Aleksandra Sobczak

REKLAMA
Dyrektor sprzedaży: Marek Wilk
Biuro reklam i ogłoszeń:
ul. Czerska 8/10, 00-732 Warszawa
reklama@wyborcza.pl; 22 555 55 55, faks: 22 555 54 44

DRUK: Polska Press
ISSN 0860-908X

Rozpowszechnianie redakcyjnych materiałów publicystycznych bez zgody wydawcy jest zabronione.

Tam, gdzie każdy chodzi piechotą

Co nam pokazuje mapa Żabek w Warszawie

W Warszawie jest grubo ponad tysiąc sklepów sieci Żabka. Mapa, która pokazuje „zażabienie” Warszawy mi-mochodem mówi coś ważnego o urbanistyce.

Michał Wojtczuk

„To miasto przygniata jak sztanga na barkach/ Co róg to Starbucks i Żabka, i Żabka, i Żabka” – rapuje Taco Hemingway w piosence z wydanego pod koniec 2025 r. albumu „Latarnie wszędzie dawno zgasły”. Inwazja sklepów tej sieci rzeczywiście osiągnęła już rozmiary, które budzą opór części mieszkańców.

„Zastanawiałem się, co będzie w parterach nowego bloku na naszej ulicy. Okazało się, że to Żabka. Już trzecia Żabka na Sokratesa i dziewiąta w promieniu 500 metrów od mojego domu” – pisał jakiś czas temu w liście do „Wyborczej” Franciszek Popławski. To nie jest jednostkowy przypadek.

Żabka dusi konkurencję

Mój redakcyjny kolega Wojciech Karpieszuk pisał niedawno o tym, że na Kabatach urządziła się właśnie 17 Żabka. Na Warszawiaków można liczyć, że w takiej sytuacji natychmiast zaczną układać żarty i w internecie pojawiły się memy z przerobioną nazwą stacji metra „Żabaty” zamiast „Kabaty”.

Inwazja Żabek jest przejawem strategii marki. Radny Jan Mencwel ze stowarzyszenia Miasto Jest Nasze wskazywał, że jest to tzw. „cluster bombing”, czyli zastosowanie efektu skali, która miażdży konkurencję i sprawia, że znikają małe lokalne sklepiki.

Architekt Michał Tatjewski przytakuje, dorzucając swoje obserwacje. – Mieszkam na Siekierkach. Obserwowałem, że na nowych osiedlach Żabka kupowała lokale usługowe w topowych lokalizacjach już na samym początku inwestycji. Potem wisiały tam kartki: „jeśli chcesz, możesz tu otworzyć sklep” – czyli nie czekano, aż zgłosi się chętny po tzw. franczyzę, tylko działano wcześniej, by nie dopuścić konkurencji – opowiada.

Co nam mówi mapa „zażabienia” Warszawy

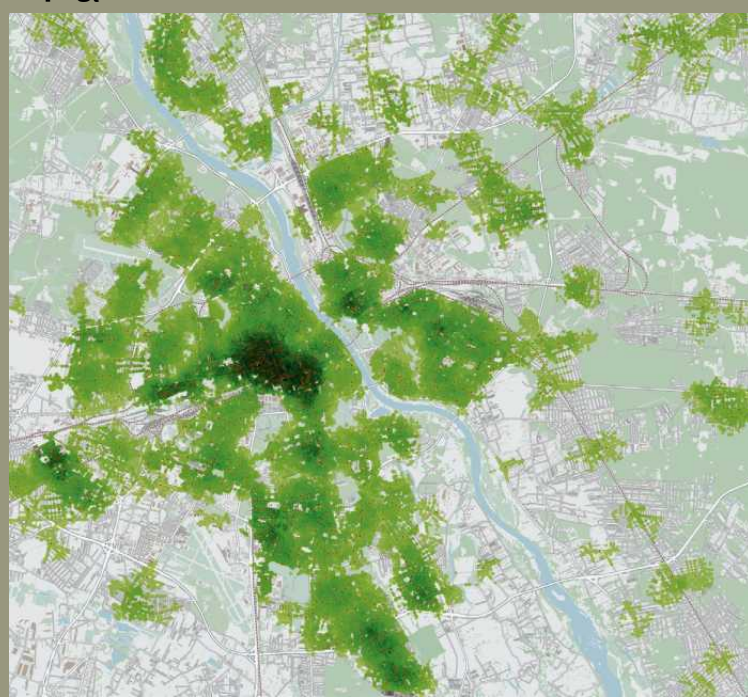
Sieć bez oporu przyznaje, że ekspansję planuje tak, by na tym zarobić. I dla konsumenta nasycenie Żabkami w danym obszarze niekoniecznie jest wiadomością dobrą.

Ale przyglądając się mapie gęstości występowania Żabek w Warszawie przy okazji można dostrzec pewne urbanistyczne tło. Bo Żabka lokuje swoje sklepy tam, gdzie jest duży ruch – ale uwaga! – pieszy. Sklepy tej sieci nastawione są na klienta poruszającego się pieszo, mało kto jedzie do Żabki samochodem.

Z tego powodu ciekawa jest mapa „zażabienia” Warszawy, jaką opracował grafik Jacek Gęborys. Z serwisu OpenStreetMap pobrał lokalizacje sklepów z zielonym plazem w logo. Każdy otoczył „bąbelkiem” oznaczającym dystans, jaki można pokonać w ciągu 10-minutowego spaceru.

– Te 10-minutowe izochrony wzdłuż dostępnych ciągów pieszych przyjmując prędkość spaceru 4.5km/h. Potem wszystkie te izochrony nałożyłem na siebie i zsumowałem ich liczbę w każdym miejscu. Im ich więcej tym na mapie ciemniejszy kolor – tłumaczy Jacek Gęborys.

Mapa gęstości Żabek w Warszawie

© GAZETA WYBORCZA

ŹRÓDŁO: JACEK GĘBORYS; OPENSTREETMAPS

Na Żabki można się złościć, ale ich mapa pokazuje, gdzie ludzie chodzą pieszo

Na mapie rzuca się w oczy plama ciemnego koloru na pograniczu Śródmieścia, Woli i Ochoty. Tam jest największe nasycenie Żabkami, w ciągu dziesięciominutowego spaceru można minąć ich kilka. I to pokazuje, gdzie jest serce miasta, z największym ruchem pieszym.

Jest jeszcze inna prawidłowość. Widać ją najwyraźniej w kilku obszarach. Zieleni oznaczająca sąsiedztwo Żabki znika jak nożem ucięta na trasie Mostu Siekierkowskiego rozdzielającej Gocław od Wawra oraz na linii

kolejowej oddzielającej Służewiec od Ochoty. A także na linii ulicy Modlińskiej na Białolece, rozdzielającej zabudowę wielorodzinną na Tarchominie od jednorodzinnej w rejonie Wiśniewa. Widać, gdzie sieć nie inwestuje, bo nie ma już ruchu pieszego.

A nie ma go między innymi niemal w całym Wawrze. Wysepki zieleni pojawiają się tylko przy stacjach na linii kolejowej. Reszta dzielnicy jest zdominowana przez zabudowę jednorodzinną lub szeregową. I to często w wersji tzw. urbanistyki łąkowej, rozciągniętej na długich paskach dawnych pól. Tam nikt nie chodzi pieszo, nawet po bułkę i jogurt ludzie jadą samochodem.

mi. A jak już jadą, to do sklepu, który ma parking.

Nie chodzi tylko o niską gęstość zabudowy. Bo na przykład Raszyn też ma zabudowę jednorodzinna, ale na starej, gęstej siatce ulic, z regularnymi kwartałami. Tam nie trzeba aż tak nakładać drogi, jak na nowych osiedlach w Wawrze. I miejscowość świeci się na zielono, bo obszar, z którego można dojść do Żabki, jest większy, niż wśród osiedli łąkowych.

Uwagę zwraca też wolny od zieleni fragment Ochoty między Wawelską a Koszykową. Część tego obszaru zajmuje zakład filtrów Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji. A w parterach starych, przedwojennych kamienic przy ul. Filtrowej i rozciągającej się obok specyficznej enklawy Kolonii Staszica jest bardzo mało lokali usługowych. Tam ludzie półżartem narzekają, że nie mają „nawet Żabki”.

Dysproporcja między prawą a lewobrzeżną Warszawą

– W jakiejś mierze ta mapa „zażabienia” Warszawy pokrywa się z ideą miasta 15-minutowego, tylko że wykonanego przez siły gospodarcze, a nie samorząd – mówi Patryk Zaremba, który w latach 2022-24 był członkiem zespołu ekspertów Miejskiej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej doradzającej prezydentowi Warszawy.

– Widać też wyraźną dysproporcję pomiędzy lewym a prawym brzegiem Wisły. – Choć oczywiście decyzje tej sieci mają podłoże komercyjne, ciemny zielony kolor w niektórych miejscach pokazuje, że sieć dopuszcza wręcz kanibalizację klienteli jednego sklepu przez drugi tuż obok. Franczyzobiorcy wychodzą na tym słabo, ale sieć ma zysk – zauważa Zaremba. ●

Czy to koniec bezkarności tego kierowcy?

Prokuratura przejmuje sprawę „rondziarza”

Śledczy ustalają tożsamość osób, które rejestrowały na siebie samochody, wykorzystywane później do powodowania kolizji na newralgicznych skrzyżowaniach stolicy.

O „rondziarzu”, kierowcy srebrnego ford po raz pierwszy napisaliśmy w kwietniu 2025 roku. Swoją dochodową działalność rozpoczął jednak 6 lat wcześniej i od tego czasu miał na swoim koncie 65 zarejestrowanych kolizji.

Jego modus operandi wygląda tak, że z premedytacją wywołuje kolizje na newralgicznych warszawskich skrzy-

żowaniach. Poluje na nieświadomych kierowców i doprowadza do kolizji, gdy jest pewien, że вина nie będzie po jego stronie, po czym proponuje rozliczenie w gotówce lub blikiem, albo obciąża ubezpieczyciela sprawy. Do zdarzeń dochodzi najczęściej na wielopasmowych rondach, nawet kilka razy dziennie. „Rondziarz” na forach internetowych przekonuje jednak, że to on jest poszkodowany, bo ludzie nie znają przepisów.

W połowie stycznia br. pisaliśmy, że prokuratura nie odnajduje w za-

chowaniu mężczyzny znamion czynu zabronionego. Kierowca w dalszym ciągu pozostaje więc bezkarny.

Presja medialna, w tym teksty „Stolecznej”, sprawiła jednak, że sprawa może zmienić swój bieg. Prowadzenie dochodzenia w tej sprawie przejęła od ochockiej prokuratury Prokuratura Okręgowa w Warszawie. Śledztwo dotyczy dokładnie „doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem różnych towarzystw ubezpieczeniowych poprzez wprowadzanie w błąd co do okoliczności powsta-

nia zdarzeń będących podstawą wypłaty odszkodowania oraz wyludzenie pieniędzy z tytułu zawartych umów ubezpieczeniowych, tj. o czyny z art. 286 § 1 k.k.”.

„Rondziarz” na forach internetowych przekonuje, że to on jest poszkodowany, bo ludzie nie znają przepisów

Prokuratura dodaje w komunikacie, że dochodzenie powierzono teraz Wydziałowi Dochodzeniowo-Śledczemu Komendy Stołecznej Policji i trwa ją właśnie czynności mające na celu ustalenie wszystkich zdarzeń, „w których udział brały podejrzwane osoby”. Chodzi tu o osoby, które rejestrowały na siebie samochody, wykorzystywane później do powodowania zdarzeń drogowych, będących podstawą wypłaty nienależnych odszkodowań z polis sprawców. ●

Paweł Marcinkiewicz

Biegli o podejrzanym o studencie UW

Czy Mieszko R. kiedykolwiek wyjdzie na wolność?

Mieszko R., podejrzany o dokonanie brutalnego zabójstwa na Uniwersytecie Warszawskim, trafi do zamkniętego szpitala psychiatrycznego. Nie stanie przed sądem. O tym, jak będzie wyglądała jego przyszłość, mówi nam Jan Gołębiowski, biegły psycholog z Sądu Okręgowego w Warszawie.

Michał Żyłowski

Mieszko R. był pod obserwacją sądowo-psychiatryczną od 1 września ubiegłego roku. Badanie odbywało się w szpitalu psychiatrycznym w Jarosławiu w okolicy Rzeszowa. Pół roku później, wyniki badań dotarły do Prokuratury Okręgowej w Warszawie. Opinia na temat stanu zdrowia psychicznego Mieszka R. miała ponad dwieście stron.

W poniedziałek, 9 lutego, prokuratura poinformowała o wynikach badania. Biegli uznali, że Mieszko R. w momencie ataku siekierą na pracownika administracji Uniwersytetu Warszawskiego, był w stanie psychozy. Stwierdzili, że nie miał on zdolności kierowania swoim postępowaniem i był niepočetny. Prokuratura uważa, że pozostawienie Mieszka R. na wolności grozi ponownym popełnieniem przez niego przestępstwa, dlatego śledczy będą wnosić do sądu o umorzenie sprawy i umieszczenie Mieszka R. w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym.

A gdyby kiedykolwiek zaistniały przesłanki do zwolnienia go z zakładu, zdaniem biegłych należałoby zamknąć Mieszka R. w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym w Gostyninie, nazywanym potocznie ośrodkiem dla bestii. „Jako formę długoterminowej, wyspecjalizowanej kontroli i ograniczenia ryzyka ponownego popełnienia ciężkiego przestępstwa przeciwko życiu”.

Czy Mieszko R. będzie mógł wrócić w przyszłości na wolność? – Tak – mówi prokurator Artur Folga z Prokuratury Okręgowej w Warszawie. – Na ten moment nie wiemy jednak kiedy będzie mógł trafić na wolność. Prawo nie przewiduje minimalnego czasu leczenia. Jeśli podejrzany Mieszko R. trafi do zamkniętego zakładu psychiatrycznego, to co pół roku lekarze będą informować właściwy sąd o jego stanie zdrowia i dopóki sąd nie uzna, że jego pobyt na wolności nie będzie stanowić zagrożenia, to będzie w nim przebywać – mówi prokurator Folga.

Kiedy Mieszko R. wyjdzie na wolność?

To pytanie, które zadaliśmy Janowi Gołębiowskiemu, biegłemu z listy Sądu Okręgowego w Warszawie w zakre-

• Mieszko R. prowadzony na posiedzenie aresztowe FOT.DAWID ŻUCHOWICZ / AGENCJA WYBORCZA.PL

sie psychologii, który wcześniej pracował jako psycholog w Sekcji Psychologów Komendy Stołecznej Policji, a potem na oddziale psychiatrii sądowej w Mazowieckim Specjalistycznym Centrum Zdrowia w Pruszkowie. Gołębiowski nie zajmował się diagnozą Mieszka R. i wypowiada się o nim jako ekspert, nieznający akt sprawy.

Czy Mieszko R. będzie mógł wrócić na wolność? – Tak – mówi prokurator Artur Folga z Prokuratury Okręgowej w Warszawie. – Nie wiemy jednak kiedy. Prawo nie przewiduje minimalnego czasu leczenia

– W tej chwili wskazanie liczby lat, które Mieszko R. spędzi w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, to wróżenie z fusów. Nikt tego nie wie. Miałem pacjentów, którzy popełnili zabójstwo i spędzili w ośrodku pięć – sześć lat, ale miałem też takich, którzy spędzili kilkanaście lat, a trafili tam za zniszczenie mienia. Wszystko bowiem zależy od tego, jak dany człowiek reaguje na leczenie i farmakoterapię, która jest podstawą leczenia chorób psychicznych.

Według mojej intuicji Mieszko R. spędzi w zamkniętym ośrodku nie mniej niż 6-8 lat – mówi Gołębiowski.

W Polsce istnieją trzy stopnie zamkniętych ośrodków psychiatrycz-

nych, w których przymusowo umieszczani są sprawcy przestępstw – maksymalny, wzmocniony i podstawowy. O tym, do którego z nich trafi Mieszko R., zdecyduje wydział karny Sądu Okręgowego w Warszawie.

Jan Gołębiowski tłumaczy, że poziomy te różnią się stopniem izolacji, możliwością odwiedzania podejrzanego, a także dopuszczaniem go do świata zewnętrznego. Najbardziej otwarty jest zakład na poziomie podstawowym. – W takim miejscu, pod nadzorem personelu szpitala, podejrzeni zaczynają wychodzić na spacer, a później do sklepu. Wówczas sprawdza się, jak dana osoba reaguje na otoczenie. Po kilku latach, jeśli biegli uznają, że szansa na popełnienie ponownego przestępstwa jest niska, sąd może wypuścić taką osobę na wolność – mówi ekspert.

Po opuszczeniu szpitala podejrzeni mają obowiązek kontynuowania leczenia farmakologicznego, a często także zakaz używania alkoholu i substancji odurzających. – Kiedy chory jest już na wolności, zazwyczaj, przez pierwsze kilka lat, jego lekarz musi co pół roku wysłać do sądu informacje o jego stanie zdrowia. Jeśli stan się pogorszy lub chory przerwie leczenie, wówczas musi wrócić do szpitala – mówi Jan Gołębiowski.

„Opinia biegłych mnie nie zaskoczyła”

Gołębiowski o badaniu Mieszka R. mówi: – Opinia biegłych mnie nie zaskoczyła. Od początku sądziłem, że Mieszko R. może zostać uznany za osobę niepočetną. Uważałem tak dlatego, że w mediach pojawiały się wypowiedzi jego znajomych, którzy opowiadali o tym, że mężczyzna ten stopniowo izolował się od świata, zachowywał się coraz bardziej dziwacz-

nego może występować choroba psychiczna – mówi specjalista.

Ekspert: Społeczeństwo oczekuje kary „oko za oko”

Ekspert dostrzega, że uznanie niepočetności u podejrzanego wciąż budzi sprzeciw u znacznej części społeczeństwa. – Wynika to z tego, że najczęstszą emocją, jaką mają ludzie, jest złość i chęć zemsty na sprawcy. Kiedy dochodzi do tragedii takiej jak ta na Uniwersytecie Warszawskim, najpierw pojawia się empatia wobec ofiary i smutek, które później przeradzają się w negatywne emocje wobec sprawcy. U części społeczeństwa pojawia się chęć wymierzenia kary „oko za oko”, dlatego niepostawienie podejrzanego przed sądem budzi niezgodę.

Tymczasem konsekwencją, jaką poniesie Mieszko R., będzie obowiązek leczenia. Wielu osobom trudno to zrozumieć, co zapewne wynika z braku wiedzy na temat chorób psychicznych – mówi Gołębiowski.

Dodaje: – To, że ta sprawa była bardzo medialna i dużo się o niej mówiło, dla biegłych jest wtórne i nie powinno mieć żadnego znaczenia dla biegłych. To normalne, że u części przestępców uznaje się niepočetność i nie odpowiadają oni przed sądem.

Aktualnie Mieszko R. wciąż przebywa w areszcie w Radomiu. O tym, czy trafi do zamkniętego ośrodka psychiatrycznego, zdecyduje sąd. ●

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420128

Z ogromnym żalem przyjąłem wiadomość o śmierci

Lecha Szarańca

zasłużonego dyrektora Muzeum Śląskiego w Katowicach w latach 1984-2008, wybitnego historyka, muzealnika i nauczyciela akademickiego, doktora nauk humanistycznych, odznaczonego Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Polska kultura poniosła dotkliwą stratę.

Rodzinie Zmarłego

składam wyrazy głębokiego współczucia

Marta Cienkowska
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

OGŁOSZENIE PŁATNE Lublin/34420005

OFERTA SPRZEDAŻY UDZIAŁU W NIERUCHOMOŚCI

Syndyk Masy Upadłości Magdaleny Ratyny (Ratyna) w postępowaniu upadłościowym o sygn. LU1S/GUp-s/403/2023 informuje o sprzedaży z wolnej ręki wchodzącego w skład masy upadłości:

- 1) udziału w 1/8 w prawie własności nieruchomości oznaczonej numerem ewidencyjnym 1265, o powierzchni 0,08 ha, położonej w miejscowości Stryków, obręb 0015 Stryków, gm. Izbica, powiat krasnostawski, województwo lubelskie, dla przedmiotowej nieruchomości nie jest prowadzona księga wieczysta, za cenę nie mniejszą niż 50% kwoty oszacowania, tj. 208,50 zł (słownie: **dwieście osiem złotych 50/100**),
- 2) udziału w 1/32 w prawie własności nieruchomości oznaczonej numerem ewidencyjnym 1627, o powierzchni 0,62 ha, położonej w miejscowości Stryków, obręb 0015 Stryków, gm. Izbica, powiat krasnostawski, województwo lubelskie, dla przedmiotowej nieruchomości nie jest prowadzona księga wieczysta, za cenę nie mniejszą niż 50% kwoty oszacowania, tj. 273,00 zł (słownie: **dwieście siedemdziesiąt trzy złote 00/100**).

Szczegółowe informacje o przedmiocie i warunkach sprzedaży dostępne w biurze Syndyka Marka Nowaka przy ul. J. Kilińskiego 89a, 22-400 Zamość, tel.: **884 856 170**.

Termin składania ofert: 27 lutego 2026 r.

Termin otwarcia kopert: 3 marca 2026 r. o godzinie 10.00 w Biurze Syndyka Marka Nowaka w Zamościu przy ul. Kilińskiego 89a.

„Bo brakuje części zamiennych”

Awaria trwa już ponad rok

Trwająca od ponad roku awaria tablic wyświetlających kierunek jazdy pociągów w sercu stolicy przerasta kolejarzy. – Jak długo jeszcze będziemy słuchać komunikatów z głośników, że informacja dla pasażerów nie działa? – pyta nasz czytelnik. W PKP wymawiają się brakiem części zamiennych.

Dworzec PKP Warszawa Śródmieście wpisany do rejestru zabytków nie ma ostatnio dobrej passy. W „Stołecznej” pisaliśmy, że spółka PKP uchyła się od remontu cennych, powojennych mozaik na ścianach, które projektował światowej sławy artysta Wojciech Fangor. Sprawa oparła się o Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który potwierdził nakaz prac wydany kolejarzom przez konserwatora zabytków.

Podziemna stacja w samym sercu stolicy, przez którą przewijają się kilkadziesiąt tysięcy podróżnych dziennie, jest mocno zapyziała. Po ostatnim remoncie w 2006 r. szybko zarosła rdzawym nalotem i śmierzdi. Perony są zastawione przez obskurne budy handlowe. Pasażerowie z ograniczoną mobilnością nie mają tu łatwego dostępu. Rok temu informowaliśmy, że po awarii windy niepełnosprawnego na wózku znośli po schodach patrol policji.

Dworzec PKP Warszawa Śródmieście w oczekiwaniu na remont linii średnicowej

Na inną zagadkę zwraca uwagę pan Waldemar, nasz czytelnik, który z Dworca Śródmieście wraca często pociągiem podmiejskim do Józefowa: „To chyba już rok mija, jak na dworcu słychać komunikat o tym, że nie działają tablice systemu informacji pasażerskiej i że trzeba patrzeć na wyświetlacze na pociągach, które pokazują, dokąd jadą. Czy tę awarię uda się usunąć do czasu wielkiego remontu linii średnicowej?” – zastanawia się pan Waldek.

Chodzi o generalną przebudowę tuneli kolejowych pod Śródmieściem, która jest zapowiadana już mniej więcej od 20 lat. Ostatnio prace miały się zacząć w 2024 r., ale po zmianie rządu odpowiedzialny teraz za kolej wiceminister infrastruktury Piotr Malepszak przesunął inwestycję najwcześniej na 2031 r. Przekonuje, że trzeba ją lepiej przygotować w porozumieniu z władzami miasta.

Te już w 2019 r. planowały m.in. podziemny łącznik stacji metra Centrum z Dworcem Śródmieście, żeby ułatwić przesiadki. Pociągi podmiejskie miały się zatrzymywać na czterech torach (dziś są tylko dwa) i przy dwóch peronach wyspowych, a nie przy trzech. To zwiększyłoby prze-

FOT. ROBERT KOWALEWSKI / AGENCJA WYBORCZA.PL

Kiedy znów zaczną działać tablice informacyjne na Dworcu Śródmieście? Odpowiedź kolejarzy: podczas modernizacji stacji Warszawa Wschodnia urządzenia na stacji śródmiejskiej zostaną zdemonstrowane i zastąpne nowoczesnym systemem informacji

pustowość stacji i całej linii średnicowej. Niestety, zmiany wciąż są odkładane, a nieremontowana od lat infrastruktura ledwo zipie.

Dzięki remontowi dworca PKP Warszawa Wschodnia usuną usterkę w Śródmieściu

Za modernizację linii średnicowej odpowiada rządowa spółka Polskie Linie Kolejowe. Niedawno udało się jej

otworzyć oferty w przetargu dotyczącym prac na jej prawobrzeżnym odcinku z Dworcem Wschodnim (najtańsza opiewa na blisko 2,9 mld zł). Tam inwestycja ma potrwać do 2029 r. A co z Dworcem Śródmieście?

Anna Znajewska-Pawluk z zespołu prasowego PLK przekazała nasze pytania do spółki matki – PKP S.A. – Bo to ona odpowiada za system dynamicznej informacji pasażerskiej na stacji Warszawa Śródmieście – ustaliła.

Justyna Gawron z biura komunikacji Polskich Kolei Państwowych przyznała, że komunikaty wygłaszane na dworcu Warszawa Śródmieście są następstwem usterki tablic, które należą do PKP S.A. – Ta usterka wynika z ich wieku i długotrwałej eksploatacji. Pełna naprawa tablic nie jest obecnie możliwa z uwagi na brak dostępnych części zamiennych. W celu poprawy ich działania weryfikujemy możliwość przeniesienia wybranych części pomiędzy tablicami. W najbliższym czasie planowana jest też korekta działania czujników ruchu na peronach, które mają wpływ na pracę tablic – poinformowała „Stołeczna” Justyna Gawron.

Dodała, że PKP S.A. i Polskie Linie Kolejowe przygotowują specjalne porozumienie: – Na jego mocy podczas modernizacji stacji Warszawa Wschodnia dotychczasowe urządzenia zlokalizowane na stacji Warszawa Śródmieście zostaną zdemonstrowane. Jednocześnie zarządca infrastruktury, czyli PLK, zastąpi je nowoczesnym systemem dynamicznej informacji pasażerskiej. Wykonawca będzie miał na realizację zadania 12 miesięcy od dnia podpisania umowy. Przewiduje się, że nowy system informacji pasażerskiej na stacji Warszawa Śródmieście zostanie uruchomiony w 2027 roku. ●

Jarosław Osowski

OGŁOSZENIE PŁATNE

Białystok/34419928

INFORMACJA O WYKAZIE NIERUCHOMOŚCI PRZEZNACZONEJ DO SPRZEDAŻY

Na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145 t.j. z późn. zm.) **Burmistrz Miasta Bielsk Podlaski** informuje, że na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miasta Bielsk Podlaski przy ul. Mikołaja Kopernika 1 oraz na stronach internetowych Urzędu Miasta Bielsk Podlaski: <http://www.umbielskpodlaski.pl/>, <http://bip.um.bielsk.wrotapodlasia.pl/> zostały podane do wiadomości publicznej, na okres 21 dni, wykazy zawierające informacje o nieruchomościach przeznaczonych do sprzedaży w trybie przetargowym:

- 1) oznaczonej nr geod. 2550/9 o pow. 0,0050 ha położonej przy ul. Dubicze w Bielsku Podlaskim – stanowiący załącznik do Zarządzenia Nr 247/26 Burmistrza Miasta Bielsk Podlaski z dnia 09 lutego 2026 r.
- 2) oznaczonej nr geod. 4263/1 o pow. 0,0042 ha położonej przy ul. Powstania Listopadowego w Bielsku Podlaskim – stanowiący załącznik do Zarządzenia Nr 246/26 Burmistrza Miasta Bielsk Podlaski z dnia 09 lutego 2026 r

Termin wywieszenia wykazu: 11 lutego – 04 marca 2026 r.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Płock/34419789

Zarząd Województwa Mazowieckiego,

na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1145, z późn. zm.) zawiadamia, że od dnia 11 lutego 2026 r. w siedzibie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie przy ul. Jagiellońskiej 26 oraz na stronie internetowej Samorządu Województwa Mazowieckiego – www.mazovia.pl,

zostanie wywieszona informacja o przeznaczeniu nieruchomości położonej w Płocku przy ul. Kolejowej (działka ewidencyjna nr 1729/3) do oddania w użyczenie.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Płock/34419908

OGŁOSZENIE

o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na podstawie art. 17 pkt 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn.zm.) zawiadamiam

zawiadamiam

o podjęciu przez Radę Gminy Brudzeń Duży Uchwały NR XVII/114/25 z dnia 28 października 2025 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia

Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr ewid. 21 w miejscowości Murzynowo.

Jednocześnie na podstawie art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 3.10.2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024r. poz. 1112 z późn.zm.) zawiadamiam o przystąpieniu do sporządzania strategicznej oceny oddziaływania na środowisko do w/w planu.

Zainteresowani mogą składać wnioski do planu miejscowego i prognozy oddziaływania na środowisko. Wnioski należy składać na piśmie w Urzędzie Gminy Brudzeń Duży, ul. Toruńska 2, lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres: sekretariat@brudzen.pl lub e-doręczenia: AE:PL-19422-15849-DESGC-20, w terminie do dnia **10 marca 2026r.**

Wnioski należy składać na formularzu zgodnym z rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 13.11.2023r. w sprawie wzoru formularza pisma dotyczącego aktu planowania przestrzennego (Dz. U. z 2023r., poz. 2509).

Wniosek powinien zawierać nazwisko, imię, nazwę i adres wnioskodawcy, przedmiot wniosku oraz oznaczenie nieruchomości, której dotyczy. Organem właściwym do rozpatrzenia wniosków jest Wójt Gminy.

Odnosząc się do art. 8a ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679 RODO, Wójt Gminy informuje, że jest administratorem przesyłanych danych, a dane osobowe podlegają zabezpieczeniu zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym art. 8a ust. 3 w/w ustawy. Więcej informacji odnośnie obowiązku informacyjnego dot. RODO znajduje się na stronie <https://ugbrudzenduzy.bip.org.pl>

OGŁOSZENIE PŁATNE

Warszawa/34419703

WSM „Żoliborz Centralny”

w Warszawie (01-585) z siedzibą przy ul. Próchnika 6, ogłasza przetarg nieograniczony pisemny na ustanowienie **spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego o pow. 46,50 m² przy ul. Promyka 1 w Warszawie. Cena wywoławcza 697.000,00 zł.**

Lokal można oglądać od dnia 11.02.2026 r. do dnia 05.03.2026 r.
Oferty można składać od dnia 06.03.2026 r. do godz. 14:00.
Rozstrzygnięcie przetargu odbędzie się dnia 09.03.2026 r. o godz. 13:00 w siedzibie Spółdzielni (sala konferencyjna).
Informacje o szczegółach i warunkach przetargu zamieszczone są na stronie internetowej Spółdzielni www.wsm-zc.waw.pl

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

34420230

NEWSLETTER

Komunikaty.pl

Nowości w przepisach, zamówienia publiczne, porady ekspertów, raporty, ogłoszenia.

Dla przedsiębiorców, urzędników, zainteresowanych gospodarką.

ZAPISZ SIĘ

Wejdź na stronę komunikaty.pl lub użyj kodu QR

Literówka Quizy Sudoku Krzyżówki

NOWOŚĆ

Szukaj w APLIKACJI
WYBORCZEJ

Zeskanuj QR kod
i pobierz aplikację

Informator
usług funeralnych

ŚRÓDMIEŚCIE

AMBER

Wspólna 27 A,
tel. całodobowy 501 796 471

34410528

WOLA

DOM POGRZEBOWY
„BABICE”

ul. Okulickiego 5C, 05-082 Stare Babice
tel. całodobowy 602 11 89 49
www.babice.com.pl

34410523

WOLA

Exitus

Al. Solidarności 147,
dyżur całodobowy tel. 22 620 24 18,
vis a vis Urzędu Warszawa Wola

34412457

DOM POGRZEBOWY
ROJEWCY

Warszawa 24 H
ul. Sokołowska 4
tel. całodobowy: 790 666 200, 22 725 90 13
www.pogrzebyrojewscy.pl

34419589

Zakład Pogrzebowy
Miejskie Przedsiębiorstwo
Usług Komunalnych Sp. z o.o.

Punkty usług pogrzebowych:
Wola, Żoliborz, Mokotów, Śródmieście,
Praga, Bielany, Targówek

24 h - 693 503 720
mpuk.pl

34389197

W dniu 1 lutego 2026 roku zmarł w wieku 94 lat
nasz ukochany

Roman Łoziński

Wieloletni dziennikarz prasy krajowej specjalizujący się w rolnictwie.

Mąż Teresy.
Ojciec Małgorzaty - tłumaczki, fundatorki fundacji dla zwierząt.

Wyjątkowy Człowiek, pełen humoru i radości życia.

Msza święta żałobna odprawiona zostanie
w sobotę 14 lutego 2026 roku o godzinie 12:00
w kościele pw. Świętego Klemensa w Nadarzynie k/Warszawy,
po czym nastąpi odprowadzenie do grobu
na parafialny cmentarz miejscowy.

O czym zawiadamia

Żona z Rodziną

Już tęsknimy. Na zawsze, do końca, aż po grób...

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420125

Z wielkim żalem zawiadamiamy, że w dniu 6 lutego 2026 roku
zmarła przeżywszy 94 lata

Alina Gucma

wieloletnia była Przewodniczącą Zarządu Oddziału Okręgowego
Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów w Lublinie,
Wiceprzewodniczącą Zarządu Głównego PZERiI
w latach 2003 do 2019
a także Przewodniczącą Lubelskiej Rady Seniorów.

Pełniła też inne, ważne społecznie funkcje dzieląc się swoją wiedzą
i doświadczeniem w środowisku osób starszych i niepełnosprawnych.

Żegnamy Osobę o wielkim autorytecie i niezwyklej sile ducha, pełną pasji
w pracy społecznej. Jej postawa i dokonania pozostaną wzorem
dla kolejnych pokoleń seniorów angażujących się w działalność
naszego stowarzyszenia.

Uroczystości pogrzebowe odbędą się w dniu 13 lutego 2026 r. (piątek)
w kaplicy cmentarza rzymskokatolickiego przy ul. Lipowej 16 w Lublinie.

Zarząd Główny Polskiego Związku Emerytów i Rencistów
i wdzięczni członkowie PZER

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420110

Wyrazy współczucia dla naszej Koleżanki

Urszuli Kłosiewicz-Góreckiej

z powodu śmierci

Meża

składają

Dyrekcja i pracownicy
Polskiego Instytutu Ekonomicznego

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420202

Z ogromnym smutkiem żegnamy
naszego wieloletniego Kolegę,

Karola Jerzego Mórawskiego

Karol był niezwyklej człowiekiem, bez reszty oddanym swojej pracy,
którą traktował jak misję. Reprezentował ponadczasowe wartości,
łącząc rzetelną wiedzę z doskonałym rozumieniem zmieniających się realiów,
w szczególności świata bankowości i finansów.

Jego odejście jest dla nas wszystkich ogromną stratą.

Rodzinie i Bliskim Karola

składamy szczerze kondolencje
oraz wyrazy głębokiego współczucia.

Zarząd i Pracownicy
Centrum Procesów Bankowych i Informacji

www.nekrologi.wyborcza.pl/34419982

Pani

Beacie Baliszewskiej-Budny

Przewodniczącej Komisji Rewizyjnej
Rady Osiedla „Sadyba” MSM „Energetyka”,
zaangażowanej w pracę społeczną na rzecz mieszkańców Osiedla „Sadyba”

wyrazy głębokiego współczucia i słowa wsparcia
w związku ze śmiercią

Taty

składają

Administracja Osiedla „Sadyba”
i Rada Osiedla „Sadyba” MSM „Energetyka”

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420084

Z żalem zawiadamiamy,
że dnia 3 lutego 2026 roku zmarł w wieku 85 lat
nasz Kochany Mąż, Tata i Dziadek.
Magister prawa i inspektor policji

Stanisław Felczyński

Dnia 12 lutego 2026 roku (czwartek) o godzinie 12:45
w kaplicy na Cmentarzu pw. św. Wojciecha "Na Kurczakach" w Łodzi
odbędzie się Msza Święta,
po której nastąpi odprowadzenie zmarłego do grobu.

Zawiadamia pogrążona w smutku

Rodzina

www.nekrologi.wyborcza.pl/34419976

W dniu 6 lutego 2026 roku,
w dniu swoich 76. urodzin zmarł Mój Tata

Andrzej Grabowski

Urzędnik i Dyplomata,
człowiek o bardzo dobrym sercu.
Oddany pracy, Rodzinie i Bliskim.

Urnę z prochami Taty pożegnamy podczas nabożeństwa
w poniedziałek 16 lutego 2026 roku o godzinie 10:00
w kościele pw. św. Antoniego z Padwy, przy ul. Czerniakowskiej 2/4,
po czym nastąpi złożenie w grobie rodzinnym
na Cmentarzu Czerniakowskim.

Żółwik, Tato.

Jasiek z Bliskimi

Organizatorem uroczystości pogrzebowej
jest Dom Pogrzebowy Służew

www.nekrologi.wyborcza.pl/34419984

Z wielkim smutkiem przyjęliśmy wiadomość z Cambridge o śmierci

Profesora
Malcolma Fergusona-Smith`a

Światowej sławy genetyka i naukowiec.
Przyjaciela Polski

Członka Honorowego Polskiego Towarzystwa Genetyki Człowieka
Osoby nam bliskiej i wielce zasłużonej dla Zakładu Genetyki Medycznej
Instytutu Matki i Dziecka,

Rodzinie i Bliskim Profesora

składamy wyrazy głębokiego współczucia.

Prof. Tadeusz Mazurczak,
Prof. Ewa Bocian,
Prof. Jerzy Bal

www.nekrologi.wyborcza.pl/34419940

Z głębokim smutkiem i żalem
przyjęliśmy wiadomość o śmierci naszego Kolegi

Dawida Bednarczyka

długoletniego pracownika Kancelarii Senatu,
prawego człowieka, życzliwej wszystkim osoby.

Rodzinie i Bliskim

składam wyrazy szczerzego współczucia

Ewa Polkowska, Szef Kancelarii Senatu
z Koleżankami i Kolegami z Kancelarii Senatu

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420108

Z ogromnym żalem i smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci

Antoniego Morawskiego

Antek (dla przyjaciół Antoś) był naszym serdecznym przyjacielem,
z którym wiele lat temu wspólnie ukończyliśmy szkołę podstawową
i VII liceum imienia Juliusza Słowackiego.

Nasza przyjaźń, która liczy sobie prawie 70 lat
przetwała dzięki miłym spotkaniom i wzajemnej pomocy w razie potrzeby.

Antosiu, zawsze zostaniesz w naszej pamięci jako osoba wesoła i uśmiechnięta
oraz wspaniały kolega na którego zawsze mogliśmy liczyć.

Rodzinie i Bliskim

składamy wyrazy głębokiego współczucia

Szkolni przyjaciele Andrzej, Jurek, Marek, Michał i Włodek

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420081

Dnia 8 lutego 2026 roku
zmarła w wieku 84 lat

Krystyna Pogródko

Masz Święta żałobna odprawiona zostanie
dnia 13 lutego 2026 roku o godzinie 13.00
w kościele Świętej Trójcy w Błoniu,
po czym nastąpi odprowadzenie do grobu rodzinnego.

O czym zawiadamiają pogrążone w smutku
córki oraz wnuki.

Zamiast przynoszenia kwiatów zachęcamy do wsparcia zbiórki na cele
charytatywne. Datki będzie można złożyć do przygotowanej skarbonki.

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420080

Ze smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci
naszego kolegi i przyjaciela

magistra prawa mł. insp. Stanisława Felczyńskiego

Rodzinę Zmarłego,

a szczególnie
Jego Żonę, Syna i Synową oraz Wnuki

prosimy o przyjęcie wyrazów współczucia

*Koleżanki i koledzy z Koła Emerytów i Rencistów
b. Biura Doch-Śledczego KGP*

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420119

Z żalem przyjęliśmy do wiadomości, że w dniu 4 lutego 2026 roku
zmarł w wieku 82 lat

prof. nzw. dr hab. inż. Zbysław Miłosz Pluta

emerytowany profesor Wydziału Mechanicznego Energetyki i Lotnictwa
Politechniki Warszawskiej.

Kierownik Zakładu Aparatury Procesowej i Chłodnictwa Politechniki
Warszawskiej w latach 2005-2012.
Członek Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN w latach 1987-1989.
Członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Energetyki Słonecznej
w latach 1994-1997.

Specjalista w dziedzinie mechaniki stosowanej.

Odnaczony Złotym Krzyżem Zasługi
oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Prawy człowiek, ceniony nauczyciel akademicki,
wychowawca wielu pokoleń studentów.

Rektor i Senat Politechniki Warszawskiej

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420139

Pani Magdalenie Kmiecik, Łucji, Piotrowi i Ich Bliskim

wyrazy współczucia
oraz słowa otuchy w trudnych chwilach
po stracie Męża i Taty

Piotra Kmiecika

składa łącząc się w modlitwie

Spółeczność Szkoły Przymierza Rodzin

im. św. Jana Pawła II w Warszawie

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420142

Drogiemu Koledze

Mariuszowi Trzcieskiemu

wyrazy szczerzego żalu i głębokiego współczucia
z powodu śmierci

Mamy

składają

*Dyrekcja oraz koleżanki i koledzy
z Departamentu Statystyki NBP*

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420141

Wyrazy głębokiego współczucia dla

Jakuba Kupniewskiego

z powodu śmierci

Taty

składają

koleżanki i koledzy ze Stowarzyszenia Sygnał

www.nekrologi.wyborcza.pl/34420133

nekrologi.wyborcza.pl

ODESZLI.pl

ZAMIEŚĆ:
nekrolog
kondolencje
wspomnienie

nekrologi@wyborcza.pl, pomoc@odeszli.pl,
tel. 22 55 55 383, 22 55 55 399, 22 55 55 555

Skoki narciarskie

Kto „wisi” na medalu Tomasiaka

Olimpijski medal Kacpra Tomasiaka rozświetla czarną dziurę w polskich skokach i daje odpowiedź na pytanie: kto przyciągnie kibiców pod polskie skocznie, kiedy karierę zakończy Kamil Stoch.

Włodowski

Lęk o przyszłość towarzyszył Adamowi Małyszowi co najmniej od 2021 roku, kiedy inni jeszcze nie przeczuwali kracchu. Rozmawialiśmy zaraz po tym, jak Kamil Stoch wygrał Turniej Czterech Skoczni po raz trzeci w karierze, a broniący tytułu Dawid Kubacki stanął na najniższym stopniu podium klasyfikacji generalnej. Piotr Żyła był piąty, Andrzej Stękała szósty, ex aequo z genialnym Japończykiem Ryoyu Kobayashim.

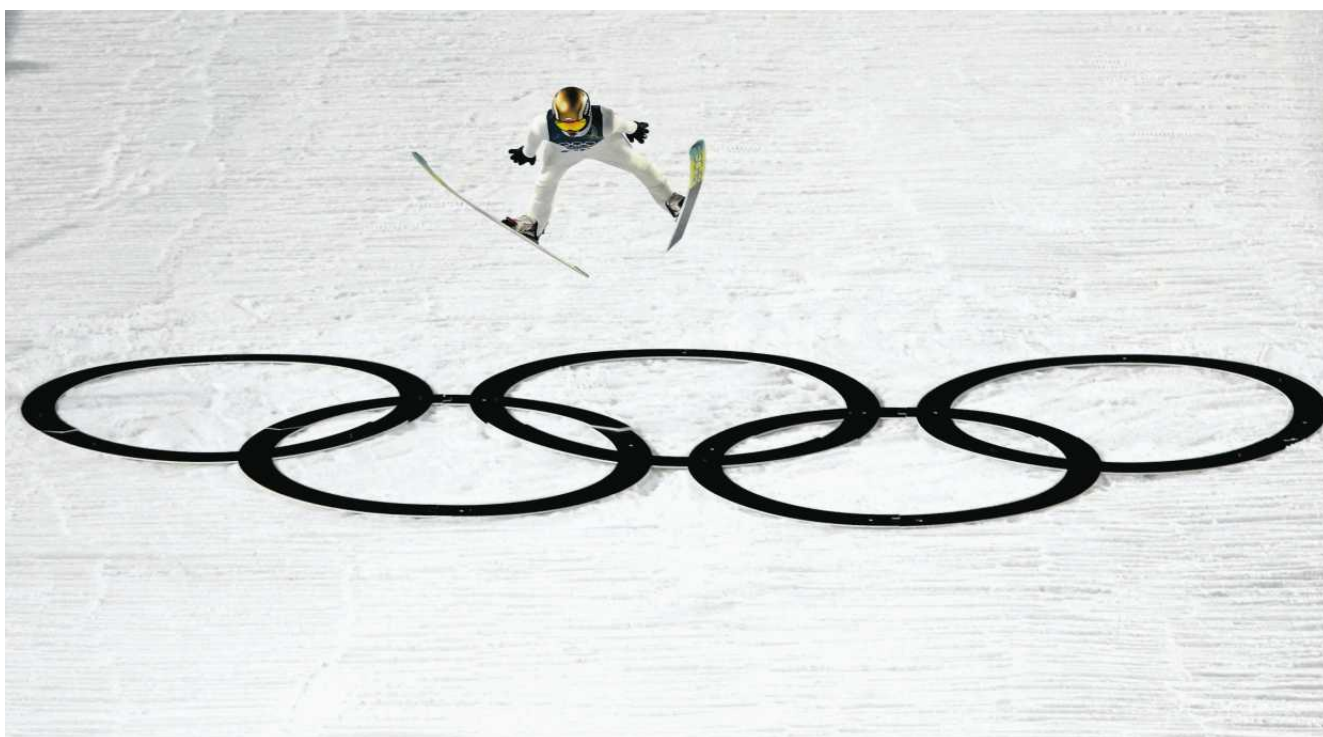
Polskie skoki jawiły się nam wtedy jak imperium, nad którym słońce nigdy nie zachodzi. Małysz, jeszcze jako dyrektor sportowy PZN, wiedział jednak, że nie ma następców dla 34-letniego Stocha, 34-letniego Żyły i 31-letniego Kubackiego. Sportowy zmierzch mistrzów był tylko kwestią czasu.

Wiadomo, czym są skoki dla Polskiego Związku Narciarskiego. Konieciem pociągowym nie tylko w sensie sportowym, ale i finansowym. Mimo lęku o przyszłość kluczowej dyscypliny Małysz zdecydował się kandydować na prezesa. I od 25 czerwca 2022 roku, jako szef związku, bezradnie patrzył, jak polskie skoki osuwają się w przepaść.

Stoch ostatni raz na podium Pucharu Świata stanął 11 grudnia 2021 roku. Kilkanaście miesięcy później, 16 marca 2023 roku, Kubacki wygrał konkurs w Lillehammer, ale od tamtej pory już nie wrócił na podium PŚ. Nieobliczalny Żyła obronił tytuł mistrza świata w 2023 roku w Planicy, był to jednak jego ostatni sezon w światowej czołówce. Kryzys zawisł nad polskimi skokami, oglądalność telewizyjna konkursów Pucharu Świata zaczęła drastycznie spadać. Dwa lata temu sytuację ratował jakoś Aleksander Zniszczoł, przed rokiem Paweł Wąsek, ale nawet pojedyncze miejsca na podium PŚ nie były w stanie zadowolić kibiców, rozpieszczonych dwoma dekadami wielkich triumfów Małysza, Stocha, Kubackiego i Żyły.

Z najlepszej drużyny w światowych skokach Polska stała się szybko najstarszą. Kryzys był już terazniejszością. Przed rokiem, gdy Małysz organizował POLSKI Turniej w Pucharze Świata, był świadomy, że tłumów kibiców zjeżdżających pod skocznie w Wisłę, Szczyrk i Zakopanem, nie da się zatrzymać na dłużej bez sukcesu sportowego. Tak jak następcą Małysza został Stoch, tak trzeba było znaleźć następcę Stocha. To była najpilniejsza misja dla PZN. Od tego zależała przyszłość skoków i związku. Sam Małysz nie widział jednak nikogo, kto mógłby zahamować i odwrócić pogarszającą się sytuację.

Te tłumy kibiców, zjeżdżających co roku na Puchar Świata do Wisły i Zakopanego, to kapitał PZN, na którym związek buduje swój dobrobyt. Dzięki temu ma środki na rozwój od sponsorów. Imprezy w skokach stały się w Polsce kultowe, tysiące ludzi z całego kraju płaci słono za bilety i zjeżdża co roku w Beskidy i Tatry, by dobrze się bawić. Nie zmieniło się to, mimo sportowej zapaści polskich skoczków.

• **Srebrny” skok Kacpra Tomasiaka** FOT. REUTERS / STEPHANIE LECOCQ

Małysz wiedział jednak, że to nie będzie trwało wiecznie. Trzeba było coś zrobić, zanim dojdzie do tego, że nazwą go nieudolnym prezesem. Na co zresztą pozwolił sobie niedawno szef Polskiego Komitetu Olimpijskiego Radosław Piesiewicz, który w poniedziałek, po olimpijskim wlocie nastolatka z Bielska-Białej, z dumą ogłosił światu, że „Tomasiak przekroczył granice niemożliwego”. Działacze sportowi uwielbiają wypinać pierś do orderów, po sukcesach, z którymi nie mają nic wspólnego.

Skoki są sportem nieprzewidywalnym do bólu. W tym ich urok

Niewiele ponad rok temu, czyli 11 stycznia 2025 roku na Wielkiej Krokwi w Zakopanem rozegrano mistrzostwa Polski. Dziewięć dni przed osiągnięciem pełnoletności wystartował w nich nieznany szerzej Kacper Tomasiak. Zajął 13. miejsce – przegrał z Wąskiem, Stochem, Jakubem Wolnym, Zniszczołem, Żyłą, Kubackim, zaproszonymi do zawodów Ilią Mizernychem i Danilem Wasiliewem z Kazachstanu oraz Słowakiem Hektorem Kapustikiem. Wyprzedzili go też Jarosław Krzak, Mateusz Gruszka i Tomasz Pilch – siostrzeniec Małysza, w którym kiedyś pokładało wielkie nadzieje. Kto mógł wtedy pomyśleć, że niespełna 13 miesięcy później Tomasiak będzie sportowym bohaterem Polaków?

Wyniki poniedziałkowego konkursu olimpijskiego na normalnej skoczni w Predazzo mogą szokować. Złoto zdobył Niemiec Philipp Raimund, który nigdy nie wygrał zawodów w Pucharze Świata, srebro wywalczył Tomasiak, choć nigdy w Pucharze Świata nie

stał na podium. Obaj osiągnęli apogeum w najważniejszym momencie kariery, choć wierzymy, że to, co najlepsze wciąż przed 19-letnim Tomasiakiem.

Ten srebrny medal młodego Polaka zmienia wszystko. Małysz nie będzie już wysłuchiwał złośliwych uwag Piesiewicza i jemu podobnych. Nagle trener kadry Maciej Maciusiak staje się człowiekiem sukcesu. Tuż po konkursie spadł mu z serca ciężki kamień. Przecież ten sezon polskich skoczków w Pucharze Świata jest słaby, a może wręcz fatalny. Tomasiak jest 14. w klasyfikacji generalnej i to jedyna pozytywna wiadomość. Pozostali polscy kadrowicze są w trzeciej i czwartej dziesiątce klasyfikacji. Polska zajmuje szóstą pozycję w drużynowym Pucharze Narodów, mając ponad czterokrotnie mniej punktów od prowadzących Austriaków. Tymczasem najlepszy ze skoczków z Austrii był w poniedziałek, w konkursie olimpijskim w Predazzo dopiero siódmy.

Dwoma olimpijskimi skokami Tomasiak przewrócił świat do góry nogami. Ale zostawmy na chwilę wielki sukces nastolatka, spójrzmy na chłodno na poniedziałkowe wyniki. W finałowej rundzie konkursu na skoczni normalnej Polska miała tyłu zawodników co Chiny – kraj w skokach egzotyczny. Wąsek i Stoch przepadli po pierwszym skoku. Tomasiak udźwignął presję, walcząc samotnie.

Gratulacje od trzykrotnego mistrza olimpijskiego Kamila Stocha to być może dla nastolatka największy zaszczyt i nagroda. Choć oczywiście przed kamerami telewizji Kacper dziękował przede wszystkim rodzinie i trenerom. Maciusiak z kolei dzielił się zaszczytami z wszystkimi, którzy pracują na rzecz polskich skoków: w szkołkach, klubach, szkołach mistrzostwa sportowego. Nagle można było pochwalić system, który w ostatnich latach wydawał się niewydolny. Taka jest moc sukcesu olimpijskiego.

Wygranych jest więc wielu u boku Tomasiaka. Ten srebrny blask medalu igrzysk rozświetla czarną dziurę w polskich skokach, a może nawet w sportach zimowych. Do 2002 roku specjaliści od dyscyplin uprawianych na śniegu i lodzie byli w Polsce sportowcami drugiej kategorii. Przez trzy dekady nie potrafili zdobyć medalu na igrzyskach. W Salt Lake City Małysz przełamał impas, za nim poszła biegaczka Justyna Kowalczyk.

W biegach narciarskich nie udało się napisać dalszego ciągu sukcesów, w skokach bajka trwa, mimo tak poważnych turbulencji. W ostatnich 24 latach polscy skoczkowie przywieźli z igrzysk 10 medali, łyżwiarze, Kowalczyk i biathlonista Tomasz Sikora – drugie 10. Medalowa seria nie zostanie przerwana w Mediolanie i Cortinie. Co nie znaczy, że Małysz może już spać spokojnie. Tomasiak ma szansę zastąpić Stocha, który po sezonie zakończy karierę. Dziesiątki tysięcy polskich fanów będą miały dla kogo przyjeżdżać do Wisły i Zakopanego. Jeden młody skoczek, najbardziej nawet obiecujący, to jednak wciąż za mało. Cieszymy się jego sukcesem, ale niech z niego coś wyniknie. ●

Dariusz Wołowski

SPORT.PL

■ **Autopromocja według Radosława Piesiewicza, czyli „Wąśka” mu się włączył”**

■ **Eteri Tutberidze – „Caryca” wywołuje emocje na igrzyskach**

■ **Iga Świątek po pierwszym meczu na turnieju w Dosze**

Wiadomości, wyniki, historie sportowe znajdziesz na Sport.pl

REKLAMA

Kraj/34411157

Laboratorium Badań Środowiskowych NetWorks Sp. z o.o.

na stronach internetowych:
<https://sl2pem.gov.pl/>
oraz

<https://lbs.networks.pl/planowane-pomiary/>

publikuje informacje o planowanych pomiarach pól elektromagnetycznych.

Publikacja planów pomiarowych na ww. stronach jest wypełnieniem zobowiązania opisanego w pkt. 14 załącznika do Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 17.02.2020 r. (Dz. U. 2022, poz. 2630) w sprawie sposobów sprawdzania dotrymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

Kierownik Laboratorium